



บทความวิจัย

เรื่อง การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาล ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

โดย

นางสาวจุฬาลักษณ์ สุตพรหม

รหัสนักศึกษา 05540488

เสนอ

อาจารย์ ดร. กัลยา เทียนวงศ์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ชื่อเรื่อง การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาล ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

ผู้วิจัย นางสาวจุฬาลักษณ์ สุตพรหม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. กัลยา เทียนวงศ์

ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีได้ 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลจากหนังสือรวบรวมเทศกาลอันงดงามของเกาหลีใต้ของคิมของอา และเว็บไซต์ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีในประเทศไทย รวมทั้งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เป็นต้นฉบับภาษาเกาหลี และภาษาอังกฤษ (Korea tourism organization : KTO) และหนังสืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาทำการวิเคราะห์แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง แผนที่ และภาพประกอบพร้อมคำอธิบาย

ผลการศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีได้พบว่าเทศกาลที่สำคัญและมีชื่อเสียงของแต่ละพื้นที่ทั่วเกาหลีใต้มีจำนวน 57 เทศกาล เป็นเทศกาลด้านกายภาพมีเทศกาลตกปลาเทราท์ เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ เทศกาลจับปลาอินอที่บงฮวาเป็นเทศกาลที่เกี่ยวกับทะเลสาบ เทศกาลพูซานซากัลปีจี เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน และเทศกาลชินโดของดิ่งน้ำทะเลแยกเป็นเทศกาลที่เกี่ยวกับทะเล เทศกาลหิมะแทแบคซาน และเทศกาลหิมะแดกวัลยงเป็นเทศกาลที่เกี่ยวกับหิมะและน้ำแข็ง เทศกาลหมักโคลนโพยอง (โพเรียง) เป็นเทศกาลที่เกี่ยวกับโคลน เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ซอซาน เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) เทศกาลชมดอกซากุระที่ยออีโด เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) เป็นเทศกาลที่เกี่ยวกับสวนดอกไม้ เทศกาลที่เกี่ยวกับต้นไผ่ ได้แก่ เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยาง เทศกาลที่เกี่ยวกับพีชไร้ ได้แก่ เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง เทศกาลที่เกี่ยวกับสวนผลไม้ ได้แก่ เทศกาลรุ่มสกำมะเขือเทศที่ฮวาซอน เทศกาลพริกที่คเวซาน เทศกาลโสมคิมซาน เทศกาล

แอปเปิ้ลที่ซุงจู เทศกาลลูกพีชที่โจซัวอน เทศกาลที่เกี่ยวกับสมุนไพรร ได้แก่ เทศกาลยาและสมุนไพรรที่ซานชอง เทศกาลที่เกี่ยวกับอาณาจักรเห็ดรา ได้แก่ เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง เทศกาลที่เกี่ยวกับสัตว์สวยงาม ได้แก่ เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง (ฮัมเปียง)

นอกจากนี้ เป็นเทศกาลด้านสังคมและวัฒนธรรมมีเทศกาลที่เกี่ยวกับด้านอาหาร ได้แก่ เทศกาลอาหารทะเลหมักคองคังคยอง (คังเคียง) เทศกาลเครื่องดื่มและขนมพื้นเมือง เทศกาลกิมจิที่กวางจู เทศกาลที่เกี่ยวกับด้านความเป็นอยู่ ได้แก่ เทศกาลเซรามิกอิซอน เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อิซอน เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามิ เทศกาลขอบฟ้าคิมเจ (กิมเจ) เทศกาลชุนฮยง (ชุนยาง) เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน เทศกาลไฟเมืองเซจู เทศกาลซอกควิโพ ซิลชิมินี (ซกวิโพ ซิลชิมินี) เทศกาลโคมไฟดอกบัว เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน (แดจอน) เทศกาลสมุนไพรรักษาโรคแดกู ยังเนียงซี (แทกู ยังเนียงซี) และ เทศกาลที่เกี่ยวกับด้านความบันเทิง ประเภทดนตรี ได้แก่ เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราชอม เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่บูยอง ประเภทการแสดง ได้แก่ เทศกาลนัมชาดง บาดูค็อกกี เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง เทศกาลระบำน้ำกานานาชาติอันดง เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คยองชัง เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน (ฮานซาน) เทศกาลกลองกรุงโซล เทศกาลทะเลพุซาน เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติพุซาน ประเภทศิลปะ ได้แก่ เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ซุงจู เทศกาลไฮโซล เทศกาลรำลึกความทรงจำซุงจั้ง 7080 เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พุซาน เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กัณจอลกอด

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการก่อเกิดเทศกาลพบว่าสามารถแบ่งกลุ่มเทศกาลกับความสัมพันธ์ปัจจัยทางกายภาพออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) อุทกภาค ประกอบไปด้วยแหล่งน้ำบนผิวดิน ประเภททะเลสาบ ทะเล (น้ำเค็ม) หิมะและน้ำแข็ง พบในบริเวณทางตอนเหนือที่จังหวัดคังวอน และจังหวัดคยองชังเหนือ (2) ธรณีภาค ประกอบไปด้วย โคลน พบในบริเวณทางตอนกลางที่เมืองโพรยอง (3) ชีวิตภาค ประกอบไปด้วยสวนดอกไม้ ต้นไม้ พืชไร่ สวนผลไม้ สมุนไพรร อาณาจักรเห็ดรา และสัตว์สวยงาม และสามารถแบ่งกลุ่มเทศกาลกับความสัมพันธ์ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรมออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ด้านอาหาร

ด้านความเป็นอยู่ ด้านความบันเทิงประกอบไปด้วยดนตรี การแสดง และศิลปะ พบว่ากระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่
ในเกาหลีใต้

จากการสร้างภาพเส้นทางการท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทาง
สายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ สามารถแบ่งรูปแบบของแต่ละเส้นทางตามฤดูกาลต่างๆ ได้ดังนี้
เทศกาลในช่วงฤดูหนาว เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลในช่วงฤดูร้อน เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ร่วง ทำ
ให้เห็นภาพเส้นทางการท่องเที่ยวแต่ละประเภทในแต่ละฤดูกาล ได้ง่ายขึ้น

คำสำคัญ (Keywords) : เทศกาล การท่องเที่ยว สาธารณรัฐเกาหลี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	(1)
คำสำคัญ	(3)
สารบัญ	(4)

บทที่

1	บทนำ	1
	ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
	ขอบเขตของการศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ลักษณะภูมิประเทศ	9
	สภาพสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี	10
	แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	12
	แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	13
	แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	14
	แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเทศกาล	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3	ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล 26
	กรอบแนวคิดทางการศึกษา 27
4	ข้อมูลและผลการศึกษา 28
	การศึกษาและสำรวจข้อมูลของเทศบาลที่สำคัญในประเทศเกาหลีใต้ 28
	(1) ภูมิภาคทางตะวันตกตอนกลาง 28
	(2) ภูมิภาคทางตะวันออกกลาง 43
	(3) ภูมิภาคทางตอนกลาง 51
	(4) ภูมิภาคทางตะวันตกเฉียงใต้ 66
	(5) ภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้ 83
	การวิเคราะห์ การศึกษาความสัมพันธ์ของเทศบาลกับปัจจัยทางด้านกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม 103
	(1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศบาลกับปัจจัยทางด้านกายภาพ 103
	(2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศบาลกับปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม 108
	การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว 112
	(1) เส้นทางการท่องเที่ยวสายกายภาพ 112
	(2) เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรม 117
	(2) เส้นทางการท่องเที่ยวสายเศรษฐกิจ 124
5	สรุปและอภิปรายผล 127
	ผลการศึกษาและสำรวจข้อมูลของเทศบาลที่สำคัญในประเทศเกาหลีใต้ 127
	ผลการวิเคราะห์ การศึกษาความสัมพันธ์ของเทศบาลกับปัจจัยทางด้านกายภาพ ปัจจัยทางด้าน สังคมและวัฒนธรรม 133
	ผลการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว 136
	ปัญหาและอุปสรรค 136
	ข้อเสนอแนะ 136

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

เอกสารอ้างอิง 137

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 108 ของโลก พื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี ตั้งอยู่ละติจูดที่ 33 – 39 องศาเหนือและลองจิจูดที่ 125 – 131 องศาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมด 99,208 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ของน้ำที่อยู่ภายในดินแดนนั้นด้วย โดยร้อยละ 70 ของพื้นที่มีภูมิประเทศเป็นภูเขา ส่วนอีกร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบใช้ทำการเพาะปลูก จากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางธรณีซึ่งส่วนใหญ่เป็นหินแกรนิตและหินปูน ทำให้เกิดภูมิประเทศที่สวยงามอย่างมหัศจรรย์ โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกซึ่งมีภูเขาบรรจบกับทะเลมีความสวยงามมาก (สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์, 2534) เช่น แนวเทือกเขาแทแบกชันที่ทอดยาวไปตามชายฝั่งทะเลตะวันออกซึ่งเกิดจากผลกระทบของคลื่นทะเลที่กัดเซาะจนทำให้เกิดเป็นหน้าผาสูงชันและเกาะเล็กๆ ในขณะที่ชายฝั่งทางด้านใต้และตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาที่ค่อยๆ ลาดลงต่ำสู่ที่ราบชายฝั่ง เนื่องด้วยลักษณะภูมิประเทศของคาบสมุทรที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและแม่น้ำ ทำให้ชาวเกาหลีเกิดความภาคภูมิใจในประเทศของตนและถือว่าประเทศตนเป็นประเทศที่สวยงามเหมือนกับฟ้าปึกที่มีลวดลายงดงาม (สำนักงานข่าวสารเกาหลี, 2546)

สำหรับสภาพอากาศที่มี 4 ฤดูกาล คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว ในแต่ละฤดูจะมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงอากาศจะดีและมีความสวยงามหลากหลายทางธรรมชาติของสี่ใบไม้จึงทำให้กลายเป็นช่วงที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยว ขณะเดียวกันเป็นช่วงที่อากาศดีทำให้มีการจัดเทศกาลเพื่อให้คนมีความสุข ฤดูร้อนจะร้อนชื้น ส่วนฤดูหนาวจะหนาวแห้งและมีหิมะตก โดยที่อุณหภูมิในแต่ละภูมิภาคของเกาหลีจะมีความแตกต่างกันมากและด้วยจุดเด่นของแต่ละฤดูนี้ ทำให้เกิดความหลากหลายทางเทศกาล เช่น ในฤดูหนาวช่วงประมาณปลายเดือนมกราคม มีการจัดเทศกาลตกปลาน้ำแข็งที่อินเจ เป็นต้น เทศกาลต่างๆ ที่จัดขึ้นยังเป็นการส่งเสริมการเกษตร งานฝีมือ อาหาร ศิลปะแขนงต่างๆ รวมทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ และที่สำคัญที่สุด คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศซึ่งรายได้จากการที่ประชากรในประเทศและต่างประเทศได้มาท่องเที่ยวฤดูกาลเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ทั้งนี้เกาหลีได้พยายามที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมของตัวเองผ่านช่องทางต่างๆ มากมาย รวมทั้งการเผยแพร่ผ่านทางเทศกาล มีการจัดเทศกาลขึ้นตามเมืองต่างๆ หมุนเวียนเปลี่ยนตลอดทั้งปี ทั้งงานเทศกาลตามประเพณีดั้งเดิมและงานเทศกาลสมัยใหม่ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมได้ตลอดทั้งปี เทศกาลของเกาหลีนั้นมีไม่ต่ำกว่า 400 เทศกาล กระจายจัดกันไปทั่วประเทศ (อดิศักดิ์ จันทรดวง, 2553: 20) ปัจจุบันรัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทในส่วนของกาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจากการสนับสนุนและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว รัฐบาลได้กำหนดให้ปี ค.ศ. 2014 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวจีริซาน (Visit Jirisan Year) ซึ่งเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของเกาหลีใต้ มีการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดช่วงเวลาดังกล่าว (Korea Tourism Organization, 2557) รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ออกกฎหมายส่งเสริมการท่องเที่ยวหลายฉบับ มีโครงการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกหลายโครงการ ได้แก่ การเดินทาง ที่พัก การบริการด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น (สำนักงานข่าวสารเกาหลี, 2546: 190-191) รวมทั้งนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวหลายประเภท เช่น การออกวีซ่าระยะสั้นเพื่อการท่องเที่ยวโดยไม่เก็บค่าธรรมเนียม และล่าสุดเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาในปี ค.ศ. 2014 นี้ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ออกกฎหมายใหม่ในเรื่องการขอคืนภาษี นักท่องเที่ยวสามารถขอคืนภาษี สำหรับการเข้าพักในโรงแรมที่เกาหลีใต้ หากดูจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาตั้งแต่ต้นเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม ในปี ค.ศ. 2014 จะพบว่า มีจำนวน 9,434,290 คน คิดเป็นอัตราการเจริญเติบโตได้ถึงร้อยละ 16.6 เมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ค.ศ. 2013 ซึ่งมีจำนวนถึง 12,175,550 คน แต่กลับคิดอัตราการเจริญเติบโตได้เพียงแค่ร้อยละ 9.3 (Korea Tourism Organization, 2557)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดเทศกาลต่างๆ ของเกาหลีที่มีการจัดหมุนเวียนกันตลอดทั้งปีนั้น มิใช่จัดเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว หากยังเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสะท้อนสภาพทางสังคม วัฒนธรรมผ่านเทศกาลนั้นๆ รวมทั้งบางเทศกาลยังขึ้นอยู่กับปัจจัยทางกายภาพ ความสวยงามของระบบนิเวศที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจจะศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดเทศกาลเกาหลีที่มีจำนวนมากมายเช่นนี้ว่าปัจจัยทางกายภาพ สังคมและวัฒนธรรมนั้น มีผลหรือความสำคัญที่ทำให้เกิดเทศกาลต่างๆ อย่างไรบ้าง ทั้งนี้ถ้านำเทศกาลต่างๆ มาจัดทำเป็นแผนที่ทำให้สามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการท่องเที่ยวเกาหลีต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
- 2.3 เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 3.1 ทำให้ทราบเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้
- 3.2 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
- 3.3 ทำให้สามารถสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ

4. ขอบเขตของการศึกษา

- 4.1 การศึกษาเทศกาลของเกาหลีจะทำการศึกษาภาพรวมทั้งหมดและนำเทศกาลที่สำคัญหรือมีชื่อเสียงมาทำการศึกษา มีจำนวน 57 เทศกาล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เทศกาลในประเทศเกาหลีใต้ จำแนกรายจังหวัด

ชื่อจังหวัด	ชื่อเมือง/อำเภอ	เทศกาล
คยองกี	เมืองอีซอน	เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อีซอน
	อำเภอคาพยอง	เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราซอม (เกาะจารา)
	เมืองอันซอง	เทศกาลนมชาดังพาดูค็อกกี
	เมืองคูรี	เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี
	เมืองอีซอน	เทศกาลเซรามิกอีซอน
คังวอน	อำเภอฮวาซอน	เทศกาลตกลาเทร่าที่
	อำเภออินเจ	เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ
	เมืองแทแบค	เทศกาลหิมะแทแบคซาน

ตารางที่ 1 เทศกาลในประเทศไทยที่ได้ จำแนกรายจังหวัด (ต่อ)

ชื่อจังหวัด	ชื่อเมือง/อำเภอ	เทศกาล
กำแพงเพชร	อำเภอพยอมซัง เมืองชุนซอน อำเภอชาวซอน อำเภอยางยาง	เทศกาลหิมะแดกวัลยง เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน เทศกาลรุ่มสกำมะเจือเทศที่ชาวซอน เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง
อุบลราชธานี (อุบลราชธานี)	อำเภอเวียงชัย เมืองอุบล เมืองอุบล	เทศกาลพริกที่เวียงชัย เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่อุบล เทศกาลแอปเปิ้ลที่อุบล
สุโขทัย (สุโขทัย)	อำเภอศรีนคร เมืองศรีนคร อำเภอคีรีมาศ เมืองนนทบุรี เมืองศรีนคร	เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่า สานชาวนามี เทศกาลหมักโคลน โปรง (โพธิ์เรียง) เทศกาลโสมคีรีมาศ เทศกาลอาหารทะเลหมักคองคังคอง (คังเคียง) เทศกาลชมทุ่งเบญจมาศที่ศรีนคร
อุตรดิตถ์ (อุตรดิตถ์)	เมืองคองจุก เมืองโพธิ์ อำเภอบงฮาว เมืองอินดง	เทศกาลเครื่องดื่มน้ำเย็นพื้นเมือง เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพธิ์ เทศกาลจับปลาอินทรีที่บงฮาว เทศกาลระบำน้ำกานานาชาติอินดง
อุตรดิตถ์ (อุตรดิตถ์)	อำเภอหาด อำเภอคองจุก เมืองทอง อำเภอชานช่อง	เทศกาลชา น้ำค้างแห่งขุนเขาหาด เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองจุก เทศกาลจำลองการรบของอินชาน (อินชาน) เทศกาลยาและสมุนไพรที่ชานช่อง
อุตรดิตถ์ (อุตรดิตถ์)	อำเภอเมือง เมืองคิมเจ เมืองกุนชาน	เทศกาลชมหิ่งห้อยเมือง เทศกาลขบฟ้าคิมเจ (คิมเจ) เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนชาน

ตารางที่ 1 เทศกาลในประเทศไทยที่ได้ จำแนกรายจังหวัด (ต่อ)

ชื่อจังหวัด	ชื่อเมือง/อำเภอ	เทศกาล
จอลบุก (จอลลาเหนือ)	เมืองนัมวอน	เทศกาลชุนฮยั้ง(ชุนยาง)
จอลนัม (จอลลาใต้)	อำเภอจินโด อำเภอฮัมพยอง อำเภอคัมยั้ง อำเภอคังจิน	เทศกาลชินโด ของคิง น้ำทะเลแยก เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง(ฮัมเปียง) เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยั้ง(คัมยาง) เทศกาลวัฒนธรรมศิลปะคัลที่คังจิน
ชื่อจังหวัดปกครองตนเองพิเศษ	ชื่อเมือง	เทศกาล
เชจู	เมืองเชจู เมืองเชจู เมืองชอกวิโพ	เทศกาลไฟเมืองเชจู เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) เทศกาลชอกวิโพ ซิลซิมนี (ชกวิโพ ซิลซิมนี)
ชื่อนครพิเศษ	ชื่อเขต	เทศกาล
โซล	เขตจงโน เขตจุง (กลาง) เขตจุง (กลาง) เขตของคิงโพ	เทศกาลโคมไฟดอกบัว เทศกาลไฮโซล เทศกาลกลองกรุงโซล เทศกาลชมดอกซากุระที่ยออีโด
ชื่อนครปกครองตนเองพิเศษ	ชื่อดำบล	เทศกาล
เซจง	ดำบลโจชิวอน	เทศกาลลูกพีชที่โจชิวอน
ชื่อมหานคร	ชื่อเขต/อำเภอ	เทศกาล
อินซอน	เขตพูยอง อำเภอคังฮวา	เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่พูยอง เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย)
แดจอน	เขตยูซอง เขตยูซอง	เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน
แดกู	เขตจุง (กลาง)	เทศกาลสมุนไพรรักษาโรค แดกูยงเนียงชี

ตารางที่ 1 เทศกาลในประเทศเกาหลีใต้ จำแนกรายจังหวัด (ต่อ)

ชื่อมหานคร	ชื่อเขต/อำเภอ	เทศกาล
กวางจู	เขตบุก (เหนือ)	เทศกาลกิมจิที่กวางจู
	เขตดง (ตะวันออก)	เทศกาลรำลึกความทรงจำซุงจั้ง 7080
พูซาน (หรือปูซาน)	เขตแฮอุนแด	เทศกาลทะเลพูซาน
	เขตแฮอุนแด	เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติพูซาน (พูซาน)
	เขตจุง (กลาง)	เทศกาลพูซานชากัลป์ชี
	เขตจุง (กลาง)	เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ใหม่ที่พูซาน
อูลซาน	เขตนัม (ใต้)	เทศกาลชมวาฬที่อูลซาน
	อำเภออูลจู	เทศกาลพระอาทิตย์ขึ้นที่กั้นจอลกด

ที่มา : ปรับปรุงข้อมูลจาก (องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี, 2557)

4.2 พื้นที่ศึกษาเทศกาลของเกาหลีใต้มีทั้งหมด 17 พื้นที่ ประกอบไปด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ คยองกี กังวอน ชุงบุก (ชุงซอนเหนือ) ชุงนัม (ชุงซอนใต้) คยองบุก (คยองซังเหนือ) คยองนัม (คยองซังใต้) จอลนัม (จอลลาใต้) จอลบุก (จอลลาเหนือ) และ 1 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ ได้แก่ เซจู 1 นครพิเศษ ได้แก่ โซล (เมืองหลวงของเกาหลีใต้) 6 มหานคร ได้แก่ อูลซาน อินซอน แดจอน แดกู กวางจู พูซาน 1 นครปกครองตนเองพิเศษ ได้แก่ เซจง ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 แผนที่ประเทศเกาหลีใต้

ที่มา: (กองเอเชียตะวันออก 4 กรมเอเชียตะวันออก, 2556)

4.3 เส้นทางท่องเที่ยวที่จัดทำกรจำแนกเป็น 3 เส้นทาง คือ เส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ

4.4 ปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น ปัจจัยทางกายภาพ คือ ที่ตั้ง ลักษณะภูมิประเทศ โครงสร้างทางธรณีวิทยาและภูมิอากาศ ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) หรือ เกาหลีใต้ (South Korea) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ มีประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้ (สำนักงานเกษตรต่างประเทศ, 2557)

5.2 เทศกาล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนิยามคำ “เทศกาล” ไว้ว่า “คราวสมัยที่กำหนดไว้เป็นพิเศษเพื่อทำบุญและการรื่นเริงในท้องถิ่น เช่น ตรุษ สงกรานต์ เข้าพรรษา สารท; คราว เช่น ชวนาไม่ได้ทำนาสิ้นสองเทศกาลมาแล้ว” คำที่มีความหมายคล้ายเทศกาลความหมายแรกอีกคำหนึ่งคือ “นักขัตฤกษ์” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนิยามคำนี้ไว้ว่า “งานรื่นเริงตามธรรมเนียม ตามฤดูกาล เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง” สองคำนี้มีจุดเน้นต่างกัน เทศกาล เน้นช่วงเวลา นักขัตฤกษ์ เน้นงานรื่นเริงในเทศกาล และเจาะจงเฉพาะเทศกาลตามฤดูกาล (ถาวร สิทธิ โสภณ, 2556: 3)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา สภาพสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 2 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นอกจากนี้ มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเทศกาล และการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะภูมิประเทศของเกาหลีใต้

เกาหลีตั้งอยู่บนคาบสมุทรเกาหลี มีความกว้างจากเหนือจดใต้ 1,100 กิโลเมตร คาบสมุทรเกาหลีอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปเอเชีย พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาหลีทางด้านตะวันตกเชื่อมต่อกับมหาสมุทรแปซิฟิก ดินแดนทางเหนือติดต่อกับจีนและรัสเซีย ทางตะวันออกติดกับทะเลตะวันออก ถัดไปคือญี่ปุ่นซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน เกาหลีประกอบด้วยแผ่นดินใหญ่ซึ่งเป็นคาบสมุทรและเกาะต่างๆ กว่า 3,000 เกาะ

เกาหลีมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 222,154 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใกล้เคียงกับเกาะอังกฤษ หรือประเทศโรมาเนีย ร้อยละ 45 ของพื้นที่หรือ 99,000 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่เพาะปลูก ไม่รวมพื้นที่ที่ต้องมีการพัฒนา โดย 2 ใน 3 ของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา คล้ายกับโปรตุเกส ฮังการี หรือไอร์แลนด์ ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ภูเขาแทแบกคูชัน ในเกาหลีเหนือ ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล 2,744 เมตร อยู่ชายแดนติดกับทางทิศเหนือของประเทศจีน ภูเขาแทแบกคูชัน เป็นภูเขาไฟที่ดับแล้ว ปล่องภูเขาไฟกลายเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ ชื่อ ซอนจิ ภูเขาลูกนี้ถือว่าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญด้านจิตวิญญาณของเกาหลี และมีการกล่าวถึงอยู่ในเพลงชาติของเกาหลี

เกาหลีมีภูมิประเทศเป็นทิวเขายาว ไล่จากแมนจูเรียลงมาถึงเกาะเชจูในทะเลดงไห่ ด้านข้างมีสันเขาแยกออกเป็นร่อง ซ้อนกันลงมาเป็นแนว เขาที่สูงที่สุดในเกาหลีใต้ส่วนที่เป็นแผ่นดินใหญ่ คือเขาซีริชัน (จิริซาน) ในมณฑลชอนลาใต้ (จอลลาใต้) สูง 1,915 เมตร ส่วนภูเขาไฟฮันลาชันบนเกาะเชจูก็สูงราว 1,950 เมตร

คาบสมุทรเกาหลีจุดแคบสุดวัดความกว้างได้ 215 กิโลเมตร กรุงโซลอยู่ห่างจากเปียงจิงมาทางตะวันออก 1,100 กิโลเมตร ห่างจากโตเกียวมาทางตะวันตก 1,400 กิโลเมตร คาบสมุทรเกาหลีเป็นหนึ่งในแผ่นดินที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีอายุนับย้อนไปถึงสมัยพรีแคมเบรียนเมื่อ 1,600-2,700 ล้านปีก่อน ชั้นดินเป็นหินแกรนิตกับหินปูนที่ทับถมกันมาเป็นเวลานานจนหนาแน่นมั่นคง ยื่นออกไปกลางทะเลหวงไห่และติวงไค้งมาทางตะวันตกเล็กน้อย คาบสมุทรแห่งนี้อุบัติขึ้นจากแรงดันของภูเขาไฟในครั้งบรรพกาล ซึ่งปรากฏร่องรอยให้เห็นเป็นรูปของ

เกาะน้อยใหญ่หลายร้อยเกาะที่กระจายกันอยู่นอกแนวชายฝั่งด้านตะวันตกของเกาหลีบวกกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำในทะเลหวงไห่ ส่งผลให้แผ่นดินด้านตะวันตกจมลง เกิดเป็นเว็งน้ำตื้นๆ ระหว่างเกาะแก่งที่มองดูคล้ายทะเลสาบใหญ่ใต้ฟ้าครามในยามที่กระแสน้ำขึ้นสูง

ชายฝั่งด้านตะวันออกที่หันออกหาทะเลตงไห่ มีทิวเขาทอดยาวลงมาจรดริมน้ำ และมีเว็งอ่าวเล็กๆ กระจายอยู่ทั่วไป ท้องน้ำแถบนี้มีกระแสน้ำเย็นญี่ปุ่นจากชายฝั่งไซบีเรียไหลผ่าน อุณหภูมิจึงค่อนข้างเย็น มีปลาหมึกกับปลาแหลมอนอาศัยอยู่มาก ฝั่งทะเลหวงไห่ที่มีน้ำตื้นและอุ่นกว่าก็หูกชุมไปด้วยสัตว์ทะเลจำพวกหอยกาบ หอยนางรม กุ้ง หอยทากทะเลและเป่าฮื้อ (สำนักข่าวสารเกาหลี, 2546: 17)

เกาหลีมีแม่น้ำและลำธารขนาดใหญ่หลายสาย ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของชาวเกาหลี และด้านอุตสาหกรรม ในส่วนของทางทิศใต้ของคาบสมุทร มีแม่น้ำดกกัง (ยาว 525 กิโลเมตร) และแม่น้ำฮัน (ยาว 514 กิโลเมตร) เป็นแม่น้ำสายหลักสองสาย แม่น้ำฮันไหลผ่านกรุงโซลเมืองหลวงสาธารณรัฐเกาหลีและแม่น้ำเปรียบเสมือนสายใยชีวิตของประชากรในภูมิภาคตอนกลางของเกาหลี เช่นเดียวกับประชากรในอาณาจักรโบราณซึ่งเคยมีความเจริญรุ่งเรืองตลอดริมฝั่งแม่น้ำ

เกาหลีมีคาบสมุทรทั้งสามด้าน ดังนั้นมหาสมุทรจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตชาวเกาหลีตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งทำให้ชาวเกาหลีมีความเชี่ยวชาญด้านการต่อเรือและการเดินเรือ (พวงนิล คำปึงสู, 2549: 9-11)

2. สภาพสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี

ชาวเกาหลีได้ให้คุณค่ากับการเรียนรู้และมีชื่อเสียงมากในการอุทิศตนและความมุ่งมั่นอุตสาหกรรมเกาหลีได้มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองเป็นเวลากว่า 5,000 ปี มีการสืบทอดกันมาอย่างเหนียวแน่น วัฒนธรรมประเพณีของเกาหลีได้รับอิทธิพลมาจากคำสั่งสอนของขงจื้อส่งผลให้คนเกาหลีได้มีทัศนคติและแนวทางในชีวิตตนเองเป็นแนวปรัชญา

คำและความหมายในภาษาเกาหลีที่บอกถึงวัฒนธรรมชนชาติเกาหลีปรากฏในวิถีชีวิต เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัวและเครือญาติ การมีคู่ครอง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปรากฏอยู่ในพิธีกรรมต่างๆ เช่น พิธีแต่งงาน พิธีศพ เป็นต้น

2.1 สภาพสังคมเกาหลี

(1) ชีวิตในครอบครัว ครอบครัวคนเกาหลีจะอบรมสั่งสอนบุตรชายและบุตรสาวแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับบุตรชายมากกว่าบุตรสาวเพราะถือว่าบุตรชายเป็นผู้สืบสกุลและเป็นผู้นำที่จะดูแลครอบครัว ชาว

เกาหลีมีความเชื่อเกี่ยวกับเคล็ดการครองชีวิตคู่ที่มั่นคงและซื่อสัตย์ตลอดกาลว่า ต้นไผ่เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ไผ่คงสภาพใบสีเขียวสด ลำต้นตรงไม่คดงอ

(2) ชีวิตในสังคม คนเกาหลีเป็นนักต่อสู้ เป็นนักทำงานที่ทุ่มเวลาให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ เมื่อเสร็จงานก็จะทุ่มเวลาให้กับสังคมเพื่อนฝูง ผู้ร่วมงาน รุ่นพี่ รุ่นน้องร่วมสถาบันอย่างเต็มที่เช่นกัน

2.2 สภาพวัฒนธรรมเกาหลี

(1) วัฒนธรรมการกินการดื่ม คนเกาหลีจะรับประทานอาหารเช้า ทั้งสามมื้อ ประกอบด้วยข้าว กิมจิ อาหารประเภทเนื้ออย่าง ปลา และต้ม จากนั้นจะรับประทานผลไม้ตาม เช่น แอปเปิล ลูกพลับ ลูกแพร์ การรับประทานอาหารเช้าเป็นเพราะคนเกาหลีโดยเฉพาะผู้ชายจะทำงานนานหลายชั่วโมงติดต่อกัน จึงต้องรับประทานครั้งละมากๆ ละจะไม่ทานของว่างระหว่างมื้อ เมื่อผู้นำของครอบครัวนิยมรับประทานอาหารในบ้านที่เป็นอาหารเช้า ทำให้สมาชิกของครอบครัวต้องคล้อยตามและรับประทานอาหารตามแบบที่ผู้นำครอบครัวต้องการ

การดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ผู้ชายส่วนใหญ่จะดื่มสุราหรือโซจู ภายหลังจากการทำงานในแต่ละวัน และในยามสังสรรค์ ผู้หญิงที่ทำงานในเมืองและชนบทก็เช่นกัน ส่วนนักศึกษาทั้งชายและหญิงก็นิยมดื่มกันมาก (ดำรง สุานดี, 2544: 227-228)

(2) วัฒนธรรมสิ่งก่อสร้าง การออกแบบบ้านของชาวเกาหลีมีลักษณะพิเศษที่บ่งบอกถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษตั้งแต่สมัยก่อนอาณาจักรสามก๊ก คือ บ้านจะก่อสร้างด้วยไม้และดิน ดินจะช่วยให้บ้านเกิดความเย็นและความร้อนเพราะดินจะช่วยดูดความร้อนจากแสงอาทิตย์ในฤดูหนาวและคลายความร้อนเมื่อถึงฤดูร้อน อีกทั้งยังมีธาตุที่ชาวเกาหลีเชื่อว่าจะทำให้ร่างกายแข็งแรงหลังจางจะมุงด้วยซังข้าวหนา ต่อมาวิวัฒนาการมุงหลังคาด้วยหินชนวน กระเบื้องที่ทำจากดิน และสังกะสีลอนลูกฟูก

ระบบความร้อนภายในบ้านประเทศเกาหลีใช้ระบบความร้อนผ่านทางพื้นห้อง เรียกว่า อนโดล เป็นการวางท่อให้น้ำร้อนไหลผ่านไปตามห้องต่างๆ ซึ่งไม่มีความอันตรายใดๆ วิธีการนี้ปัจจุบันยังคงใช้กันอยู่ หากแต่ปัจจุบันสภาพบ้านของคนเกาหลีต่างไปจากเดิม เนื่องจากความจำเป็นในเรื่องข้อจำกัดพื้นที่ ทำให้นิยมปลูกบ้านตามแบบตะวันตก ดังนั้น บ้านที่มีบริเวณจึงหายากและมีราคาสูง

(3) วัฒนธรรมการแต่งกาย ชาวเกาหลีมีชุดประจำชาติ คือ ผู้ชายจะสวมชอโกริ (เสื้อนอก) บาจิ (กางเกงขายาว) และคจูมากิ (เสื้อคลุม) พร้อมหมวก เข็มขัด และรองเท้า ส่วนผู้หญิงจะสวมชอโกริ (เสื้อนอกสั้น)

เหนือออกจะผูกด้วยโบว์ 2 เส้น กระโปรงยาวคลุมข้อเท้า สวมถุงเท้า และรองเท้ามีหัวปลายแหลมรูปร่างคล้ายเรือ การแต่งกายของผู้หญิงนี้จะเรียกว่า ชุดฮันบก

ปัจจุบันชาวเกาหลีหันมาแต่งชุดสากลตามความนิยมของชาวตะวันตก แต่ก็ยังเห็นชาวเกาหลีแต่งชุดประจำชาติได้ในงานพิธีต่างๆ หรือในวาระพิเศษของชาติหรือของครอบครัว โดยเฉพาะการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่ชนรุ่นใหม่ (คู่มือวัฒนธรรมเกาหลี ตัวตนคนเกาหลี, 2551: 34-47)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

3.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) ได้กำหนดความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามที่เป็นการเดินทางโดยเป็นไปตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังต่อไปนี้

(1) การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยเป็นประจำไปยังสถานที่อื่นๆเป็นการชั่วคราว

(2) การเดินทางนั้นผู้เดินทางเดินทางด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ

(3) การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ (ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2546: 2)

3.2 ลักษณะการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541) ได้กล่าวถึง หลักการ 5As ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ควรมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

(1) **ความดึงดูด (Attraction)** คือ สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังสถานที่นั้นๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ที่แสดงถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ความสวยงามทางธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือสถานที่ก่อให้เกิดความบันเทิงได้ หรือลักษณะชวนตา ชวนใจ มีเสน่ห์เฉพาะตัว อันมีสาเหตุมาจากความงดงามตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ พันธุ์ไม้ ชายหาด ทรายขาว ปะการังสวยงาม ปลาต่างๆ ทะเลสาบและรีสอร์ทที่เป็นต้น และมีลักษณะของเหตุการณ์สำคัญเฉพาะกาล เช่น งานประเพณีในเทศกาลสำคัญของท้องถิ่น การแสดงแสงสีเสียงในแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

(2) **ความสามารถในการเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility)** คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะดึงดูดความ

สนใจของนักท่องเที่ยวได้มาก หากมีความสนใจในการเข้าชม หากนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและใกล้ชิด นักท่องเที่ยวจะเกิดบรรดาสได้มาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย ต้องจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เข้า-ออกแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก เช่น ถนน สะพาน ที่จอดรถ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแก่นักท่องเที่ยว

(3) **บริการอำนวยความสะดวก (Ancillary Service)** คือ หน่วยงานและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ ได้แก่ การบริการด้านการตลาด เช่น การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเป็นต้น และการมีส่วนร่วมด้านการพัฒนา การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้นำและสมาชิกในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวการวางแผน การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

(4) **ความประทับใจ (Amenity)** คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความประทับใจ สุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถานต่างๆ ที่แสดงถึงอารยธรรมในอดีต ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เหมาะสมแก่การพักผ่อน เช่น อุทยานแห่งชาติ และทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น งานประเพณีในเทศกาลต่างๆ

(5) **กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity)** ทรัพยากรการท่องเที่ยวจะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มาก หากนักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและบันเทิงใจแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่การออกแรง เช่น การเที่ยวชมสถานที่แปลกใหม่ ภูมิทัศน์ของเมือง การสัมผัสหรือชื่นชมธรรมชาติ วัฒนธรรม การซื้อสินค้าที่ระลึก เป็นต้น หรือกิจกรรมที่ใช้การออกแรงหรือผจญภัย มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การเดินป่า การปีนเขา การล่องแก่ง และการดำน้ำ เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541) ได้ให้คำจำกัดความ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ecotourism) คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้

ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยมีองค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ

4.1 องค์ประกอบด้านพื้นที่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ทั้งนี้ รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่ของแหล่งนั้น จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

4.2 องค์ประกอบด้านการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม การจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

4.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องทั้งต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา

4.4 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมเกือบตลอดกระบวนการ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น โดยประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่ได้หมายความรวมถึงการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยว และในที่สุดแล้วท้องถิ่นสามารถควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี่เริ่มต้นจากระดับรากหญ้าจนถึงระดับการปกครองท้องถิ่น และอาจรวมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (กฤตยา กานต์ เชนดี, 2553: 5-6)

5. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวประเภทหนึ่งที่เน้นความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา และวัฒนธรรมที่ดึงดูดความสนใจ โดยสิ่งดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย วิถีชีวิต พิพิธภัณฑสถาน การแสดง แหล่งโบราณคดี การแสดงดนตรี

สากล และการแสดงดนตรีพื้นบ้าน ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา หัตถกรรม งานฝีมือต่างๆ และการกระทำที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เป็นต้น

5.1 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สามารถแบ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็นประเภทย่อยได้ 5 ประเภท คือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 292-293)

(1) **การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

(2) **การท่องเที่ยวงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์และศึกษาความเชื่อการยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ อีกทั้งได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

(3) **การท่องเที่ยวเชิงวิถีชนบท (Rural Tourism/Village Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษโดดเด่น ได้ความรู้และภูมิปัญญาพื้นบ้าน อีกทั้งมีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

(4) **การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือแข่งขันกีฬา โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดรายการกีฬาตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้สนุกสนานเพลิดเพลินกับการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือแข่งขันกีฬา ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความ

รับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

(5) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Health Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพทางวัฒนธรรม เช่น การนวดตัว การนวดฝ่าเท้า การอบสมุนไพร การประคบสมุนไพร การฝึกกายบริหาร การฝึกสมาธิ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อผู้มีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสิ่งแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

6. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเทศกาล

ในการศึกษานี้ ได้ค้นคว้าโดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

6.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกวัฒนธรรม

จากการศึกษาบทความของพลอย มัลลิกะมาส (2554) ในบทความเรื่อง “ปรากฏการณ์วัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ” ได้กล่าวไว้ว่า “วัฒนธรรม” สินค้าส่งออกสำคัญประจำชาติ รากฐานของวัฒนธรรมเกาหลี คือ วัฒนธรรมกลุ่มสายเลือดเดียวกัน ที่คนเกาหลีเรียกว่า “Han Minjok” ซึ่งได้ผสมผสานกับหลักการดำเนินชีวิตในแบบขงจื้อ สังคมเกาหลีมีรากฐานเป็นสังคมแบบปิด ทำให้ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมาวัฒนธรรมเกาหลีไม่สามารถเติบโตก้าวหน้าได้อย่าง ต่อเนื่อง นอกจากนั้น ยังมีช่วงหยุดชะงักทางวัฒนธรรมอีก 2 ครั้งใหญ่ ได้แก่ ช่วง ค.ศ. 1910 – 1945 ที่ญี่ปุ่นเข้าปกครองเกาหลี และช่วง ค.ศ. 1950 – 1953 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดสงครามเกาหลีและวัฒนธรรมตะวันตกทั้งหลายได้เข้าสู่ประเทศ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกาหลีในปัจจุบันกลายเป็นประเทศที่มี 2 วัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมดั้งเดิม และวัฒนธรรมร่วมสมัย

รัฐบาลเกาหลีจำเป็นต้องดำเนินนโยบาย ด้านวัฒนธรรม (ซึ่งกินระยะเวลายาวนานถึง 10 ปีเต็ม) เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมประจำชาติให้หวนกลับคืนมาอีกครั้ง พร้อมทั้งปกป้องประเทศจากวัฒนธรรมอเมริกัน ในช่วงค.ศ. 1945 – 1980 ในการนี้รัฐได้หันมาให้ความสำคัญกับการค้นหามรดกทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์สำคัญประจำชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมศิลปะเกาหลีทั้งในแบบดั้งเดิมและร่วมสมัย

ในปีค.ศ.1993 เมื่อเกาหลีเริ่มมองเห็นว่า “วัฒนธรรมประจำชาติ” คือ สิ่งที่มีมูลค่ามหาศาลทางเศรษฐกิจ รัฐจึงเริ่มแสดงบทบาทในการ “ส่งเสริมเศรษฐกิจวัฒนธรรม” ด้วยการสร้างสวัสดิการต่างๆ เพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมประจำชาติ และได้ยกเรื่องของวัฒนธรรมให้เป็นสินค้าส่งออกสำคัญทางการท่องเที่ยว จนถึงปี ค.ศ.1998 รัฐบาลเกาหลีก็ได้เริ่มต้นนโยบายส่งเสริม “กลุ่มอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม” (Cultural Industries) ซึ่งครอบคลุมธุรกิจสาขาต่างๆ มากมาย อาทิ ภาพยนตร์ ดนตรี วิดีโอ สิ่งพิมพ์ การกระจายเสียง การออกแบบ ตัวการ์ตูน ความบันเทิงที่ให้ความรู้ (Edutainment) รวมทั้งได้วางวิสัยทัศน์ทางวัฒนธรรมเข้าสู่สังคมดิจิทัล (Vision 21 for Cultural Industries in Digital Societies) เพื่อตอบรับกับเทรนด์การสื่อสารแบบโลกาภิวัตน์

ในปี ค.ศ. 1999 รัฐบาลเกาหลีได้ผ่านพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดองค์กรมหาชน ศูนย์วิจัยทางวัฒนธรรม และสถาบันการศึกษาเทคโนโลยีทางวัฒนธรรมขึ้นมากมาย นโยบายนี้ส่งผลให้เรื่องของ “วัฒนธรรม” กลายเป็น “รูปธรรมสินค้า” ที่มีมูลค่ามหาศาล (และมีความสำคัญที่สุดในประเทศ ณ ขณะนั้น) นอกจากนี้รัฐบาลยังประมาณการว่าในปี ค.ศ. 2030 (ประมาณ 20 ปีข้างหน้า) ประเทศเกาหลีจะสามารถส่งออกสินค้าทางวัฒนธรรมได้เป็นมูลค่าสูงถึง 13,761 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

รัฐบาลเกาหลีได้ใช้ประโยชน์จาก “ต้นทุนทางวัฒนธรรม” มาสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างเต็มที่ มีการจัดตั้งหน่วยงาน Korea Culture and Content Agency (KOCCA) เพื่อสนับสนุนทุกอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ วิทยุ ละคร แอนิเมชัน เกมส์ ดนตรี ศิลปะ ฯลฯ ที่ผ่านมา KOCCA เน้นพัฒนากลยุทธ์การถ่ายทอด “เนื้อหาความเป็นเกาหลี” (Korea Content) ออกสู่เวทีสากล พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความร่วมมือกับนานาประเทศ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านธุรกิจวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับ “อุตสาหกรรมวัฒนธรรม” ของประเทศ

6.2 แนวทางการจัดการบริหารเรื่องกิจกรรมงานฉลองเทศกาลประเพณี

จากการศึกษาบทความของผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยา อรุณินท์ (2548) ในบทความเรื่อง “เทศกาลงานเมือง: ภูมิทัศน์วัฒนธรรมเพื่อความเป็นเมืองน่าอยู่” ได้กล่าวไว้ว่า

คำว่า “ภูมิทัศน์วัฒนธรรม” (Cultural Landscape) ตามความหมายจากบทที่ 1 อนุสัญญามรดกโลก หมายถึง การเชื่อมสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดจากธรรมชาติกับที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อสื่อให้เห็นวิวัฒนาการของสังคมมนุษย์และการตั้งถิ่นฐานในช่วงเวลาต่างๆกัน โดยมีอิทธิพลจากข้อจำกัดทางกายภาพของสภาพแวดล้อม

ทางธรรมชาติ หรือโอกาสที่เกิดขึ้นได้โดยสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ อันต่อเนื่องจากผลแห่งพลังขับเคลื่อนทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม ทั้งภายในและภายนอก อาจมีคุณค่าเป็นส่วนรวม หรือตัวแทนที่แสดงความเป็นตัวตนของพื้นที่นั้นๆ

องค์กรมูลนิธิภูมิทัศน์วัฒนธรรม ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภูมิทัศน์วัฒนธรรม คือ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่รวบรวมทรัพยากรทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติไว้ร่วมกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ กิจกรรม หรือบุคคล บางครั้งภูมิทัศน์วัฒนธรรมอาจเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มคน หน่วยงานอุทยานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Parks Services - NPS) ได้แบ่งประเภทของภูมิทัศน์วัฒนธรรมไว้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 เป็นคำจำกัดความที่รับรู้กันโดยทั่วไป ได้แก่ พื้นที่สวน สวนสาธารณะ หรืออุทยานที่สร้างโดยมนุษย์ เพื่อความสวยงามรื่นรมย์ ซึ่งบางที่อาจเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ศาสนา หรือพื้นที่อนุรักษ์ อาคารเก่าแก่แห่งหนึ่งแห่งใด หรือไม่กี่ได้

ประเภทที่ 2 เป็นภูมิทัศน์ที่มีต้นกำเนิดดั้งเดิมมาจากปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ การบริหาร หรือศาสนา พัฒนาต่อเนื่องโดยมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ องค์ประกอบของภูมิทัศน์ประเภทนี้ มักจะสะท้อนให้เห็นวิถีแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อยๆ คือ

2.1 ประเภทที่หยุดการเปลี่ยนแปลงแล้ว อาจเรียกว่า “ซากภูมิทัศน์วัฒนธรรม” (fossil landscape) แต่ยังสามารถเห็นร่องรอยได้ในซากที่เหลืออยู่นั้น สามารถก่อให้เกิดความเชื่อมโยงอันเคยมีอยู่

2.2 อีกประเภทคือ ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงดำเนินอย่างต่อเนื่องมาโดยบทบาททางสังคมร่วมสมัย ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังช่วงเวลาหนึ่งในองค์ประกอบภูมิทัศน์นั้นๆ

ประเภทที่ 3 เป็นประเภทที่อาจมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนในองค์ประกอบของภูมิทัศน์ แต่มีอิทธิพลต่อศาสนา ความเชื่อ ศิลปะ หรือเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมในพื้นที่ที่เป็นมรดกโลก พื้นที่เก่าแก่ และพื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ

ภูมิทัศน์วัฒนธรรม “**ประเภทเทศกาลงานเมือง**” นี้เป็น 1 ใน 3 ประเภท ภูมิทัศน์วัฒนธรรม ประเภทเทศกาลงานเมืองในกรณีนี้อยู่ในประเภทที่ 3 ที่ยังคงพัฒนาต่อเนื่องมาจนทุกวันนี้ เป็นกรณีชี้ให้เห็นถึงปัจจัยของสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาไปจากอดีตสู่ปัจจุบัน และสืบทอดให้เห็นแนวโน้มในอนาคต เช่น กิจกรรมประเพณี นอกจากนี้ UNESCO ยังแบ่งมรดกทางวัฒนธรรม (cultural heritage) ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ เช่นกัน คือ มรดกทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ (tangible heritage) ซึ่งเป็นคำจำกัดความโดยทั่วไปที่หมายถึง กลุ่มอาคารเก่า ชุมชนเก่า เมืองเก่า เป็นต้น และมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถสัมผัสได้ (intangible heritage) เทศกาลงานเมืองเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมที่ไม่สามารถสัมผัสได้ แต่ขณะเดียวกัน สถานที่ สภาพแวดล้อมของ มรดกวัฒนธรรมนั้นๆ จัดแสดงอยู่ เรียกว่า “Cultural Space” หรือ พื้นที่ที่เป็นที่เกิดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์วัฒนธรรม เช่น พื้นที่ลานเล่นกีฬา ลานพิธีกรรม ตลาด พื้นที่จัดเทศกาล อาจเกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือขบวนแห่ประจำปีก็ได้

เทศกาลงานเมืองที่จัดบนพื้นที่ว่างสาธารณะของเมืองนี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างชีวิตชีวาให้กับเมืองใหญ่ๆ ที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดี ก็เลือกที่จะนำเสนอการจัดเทศกาลงานเมืองในหลากหลายรูปแบบขึ้น จะเห็นได้ว่า เมื่อเมืองมีความเจริญถึงระดับหนึ่ง มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอแล้ว สวนสาธารณะ ลานคนเมือง และภูมิทัศน์วัฒนธรรมเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เป็นส่วนที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตในระดับที่ดีกว่ามาตรฐาน เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีสู่อาณาอารยประเทศ เพื่อประโยชน์ในทางอ้อมต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนการท่องเที่ยว และสู่การยกระดับกรณีชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการเป็นเจ้าภาพจัดงานใหญ่ในระดับนานาชาติเป็นเป้าหมายที่สำคัญอันหนึ่งที่เมืองต่างๆ ภายใต้อำนาจบริหารท้องถิ่น/หรือรัฐบาลจะเสนอตัวเข้าไป

ลักษณะและประเภทของเทศกาลงานเมือง

ประเภทของเทศกาลงานเมืองมีความหลากหลายสูง ณ ที่นี้ จึงจำแนกออกเป็นประเภทย่อยๆ ตาม “**รากวัฒนธรรม**” ของงานนั้นๆ ดังต่อไปนี้

1. เทศกาลงานเมืองที่เกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ

ส่วนใหญ่เกิดจากกิจกรรมที่ดำเนินสืบทอดมาเป็นเวลานาน ต้นกำเนิดมาจากความเชื่อหรือศาสนา ที่นับถือในท้องถิ่น เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปก็ปรับกับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจอื่นๆ อาจทำให้รูปแบบเปลี่ยนแปลงหรือ

พัฒนาไปถาวร หรือจนกว่าจะมีการชำระกลับเข้าสู่แบบดั้งเดิม ตัวอย่าง งานสงกรานต์ งานลอยกระทง เทศกาล
 ันยาวาท(ขอขอบคุณพระเจ้า) เป็นต้น

2. เทศกาลที่เกี่ยวกับการเฉลิมฉลอง

เทศกาลงานเฉลิมฉลองนี้เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของบุคคล
 สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองนั้นๆ เช่น งานกาญจนาภิเษก งานเฉลิมฉลอง เป็นต้น

3. เทศกาลที่สะท้อนพัฒนาการของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและวิถีชุมชน

งานเทศกาลประจำเขตในหลายๆ เขตของกรุงเทพฯ จะสะท้อนภาพของเทศกาลประเภทนี้ได้ดี เช่น งานวัน
 สามแพร่ง (แพร่งนรา แพร่งภูธร แพร่งสรรพศาสตร์) งานถนนสายไม้ งานเทศกาลอาหารนานาชาติ ฯลฯ

4. งานเทศกาลรวมกลุ่มทางด้านการค้า เทคโนโลยี หรือความสนใจเฉพาะด้าน

เพื่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ ได้แก่ งานกาชาด งานสินค้าเกษตร งานแสดงสินค้าหรือเทคโนโลยี
 การจัดงานประเภทนี้มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป มีทั้งต้องการผลกำไรตอบแทนทั้งทางตรง
 และทางอ้อม มักมีองค์กรแม่ข่ายในการจัดงานอย่างชัดเจน

5. งานมหกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการรวมตัวขององค์กรนานาชาติ

การประชุมจัดงานต่างๆ อีกหลากหลายงานที่นานาประเทศมุ่งหวังจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน เพื่อผล
 ทางด้านการท่องเที่ยวหรือการประชาสัมพันธ์ด้านความพร้อมเหมาะสมของประเทศในด้านที่เกี่ยวข้องต่างๆ ไม่
 ว่าจะเป็นการจัดงานมหกรรมกีฬานานาชาติ เช่น เอเชียนเกมส์ โอลิมปิก การประชุมสุดยอดด้านความร่วมมือ
 ต่างๆ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมและโครงสร้างกายภาพหลายๆ อย่างยังคงได้ใช้ต่อเนื่องเป็นผลพลอยได้มาภายหลัง
 งานเลิกแล้ว แต่พบว่าส่วนใหญ่การวางแผนการลงทุนมักถูกใช้ไปอย่างสูญเปล่าและไม่ยั่งยืน

6. เทศกาลอื่นๆ ที่ถูกนำเสนอใหม่ในยุคปัจจุบันอาจสืบเนื่องเป็นประจำต่อไป

จุดมุ่งหมายของงานแตกต่างกันออกไป อาจเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นาน เช่น เหตุการณ์
 ธรณีภัยพิบัติ เหตุการณ์สูญเสีย หรืออาจเป็นการนำเสนอใหม่ เช่น งานถนนวัฒนธรรม งานปิดถนนคนเดิน เป็น
 ต้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเพื่อเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี” พบว่า เมืองเพชรบุรีเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน มีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ด้านเทศกาล งานประเพณี และวิถีชีวิตรวมถึงกิจกรรม ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จะโดดเด่นมากที่สุด ถึงแม้จะมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอ แต่ก็ยังขาดการบริการด้านการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวต่างๆ รวมไปถึงในด้านการขนส่งภายในตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และควรให้ความสำคัญกับความสะอาดของสภาพแวดล้อมเพื่อสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ ได้ทำการเสนอเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นเส้นทางที่มีความโดดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนี้ (1) เส้นทางขลุ่ยงานศิลป์ถิ่นช่างเมืองเพชร เป็นเส้นทางที่จะได้สัมผัสกับศิลปะแขนงต่างๆ (2) เส้นทางเยี่ยมเยือนวัด วัง สถาปัตยกรรม และโบราณสถาน เป็นเส้นทางที่ได้สัมผัสกับความสวยงามของสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่ามากมาย (3) เส้นทางเลาะเลียวยิวธรรมชาติ เป็นเส้นทางที่จะได้สัมผัสกับความสวยงามตามธรรมชาติ (4) เส้นทางนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองเพชร เป็นเส้นทางที่นักท่องเที่ยวจะได้แวะนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อความเป็นสิริมงคล (5) เส้นทางเยี่ยมชมวิถีชีวิต กิจกรรม ย่านของฝากเมืองเพชร เป็นเส้นทางที่จะได้สัมผัสกับชีวิตของชาวเมืองเพชร

กฤตยา กานต์ เดชดีและคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง” พบว่า สภาพภูมิประเทศของจังหวัดระนองเป็นภูเขาสลับซับซ้อน ฝนตกชุก มีแม่น้ำสำคัญ 3 สาย พบปัญหาน้ำป่าไหลหลาก ดินเลื่อนไหล เส้นทางจราจรคดเคี้ยวลาดชัน แต่มีศักยภาพสูงด้านความปลอดภัย ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรท้องถิ่น และได้แบ่งรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมกับบริบทของอำเภอละอุ่นออกเป็นการจัดการท่องเที่ยวระดับอำเภอ การจัดการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น และการท่องเที่ยวระดับกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ได้แก่ ศึกษาแหล่งธรรมชาติ วิถีชีวิตชุมชน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์และอื่นๆ โดยการใช้เส้นทางคมนาคมทางรถยนต์และเส้นทางทางน้ำเป็นตัวเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกัน มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ มากมาย นอกจากนี้ ยังมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาลที่เหมาะสมขึ้นอีกด้วย

อภิโชค เลขะกุลและคณะ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง “โครงการเส้นทางการท่องเที่ยวแบบจับจ่ายสินค้า ศิลปหัตถกรรม” พบว่า ลักษณะทางกายภาพจากรูปแบบการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่เป็นที่น่าจดจำและแยกแยะ ได้มีส่วนสำคัญต่อการขึ้นชอของนักท่องเที่ยว ลักษณะที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอในชุมชนบ้านถวายเป็น บรรยากาศพื้นถิ่น ต้นไม้และพืชพรรณต่างๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ กิจกรรมการผลิตสินค้าศิลปหัตถกรรม ในชุมชนนี้ ลักษณะทางเดินคดโค้ง เพราะสามารถสร้างความน่าสนใจให้กับมุมมองการเดินชมสิ่งต่างๆ กลับกัน สิ่งที่นักท่องเที่ยวไม่ชอก็คือ ภาพหรือสถานที่ที่ไม่มีกิจกรรม ทำให้ขาดชีวิตชีวา รวมทั้งลักษณะที่แสดงความเป็นสมัยใหม่ซึ่งขัดกับความเป็นพื้นถิ่นที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอ

บุษบา สิทธิการและคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ส่งเสริมและสนับสนุนความพร้อมของเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบนของประเทศไทย” พบว่า การกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวควรคำนึงถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยวและ กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้, การกำหนดระยะทางและระยะเวลา ในการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยว, ความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย รวมทั้งความ แปลกใหม่ในเส้นทางท่องเที่ยว นอกจากนี้ การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางต้องมีความเหมาะสมกับ เงื่อนไขของเวลาของนักท่องเที่ยวเช่นกัน

กัทนินยา อภิสุภกรกุล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อม โยง กับเทศกาลการท่องเที่ยวประจำปีในกลุ่มจังหวัดภาคอีสานใต้” พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มา ท่องเที่ยวเพราะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวจากสื่อประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์มากกว่ามากรับทราบข้อมูลจากนักท่องเที่ยวด้วยกันอยู่ 237 คน คิดเป็น 51.5% นอกจากนี้ โดย ส่วนใหญ่ได้เดินทางมาเที่ยวก่อนแล้วจึงกลับมาเที่ยวอีกเมื่อมี โอกาส และจากการที่ได้สัมภาษณ์นักท่องเที่ยว บางส่วนได้รับคำตอบว่า นักท่องเที่ยวรู้จักปราสาทหินพนมรุ้งจากเพื่อนที่มาท่องเที่ยวก่อนนี้และเคยเห็นรูปจึง ทำการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต บ้างก็ได้ฟังมาจากลูกค้าที่มาแวะเวียนร้านอาหารของตนจึงได้ เดินทางมาท่องเที่ยวและซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปตกแต่งที่ร้านของตน บ้างก็ได้ศึกษาผ่านสื่อ โทรทัศน์และค้นคว้า เส้นทางท่องเที่ยวที่ผาแต้มและจังหวัดอุบล โดยการมาในครั้งนี้เพื่อจะมารับข้อมูลเกี่ยวกับศิลปกรรมบนฝาผนัง รวมทั้งยังจะมาในช่วงหน้าเทศกาลอีกเพื่อจะได้เห็นวัฒนธรรมของอุบล ผลการศึกษาจึงพบว่า เมื่อมีการ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับเทศกาลประจำปี ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ จะช่วยทำให้มี

นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นและยังเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในเขตภาคอีสานได้จากแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีสถาปัตยกรรมที่งดงามและมีความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมที่ เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของขอมในประเทศกัมพูชา โดยสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ล้วนตั้งอยู่ บนเส้นทางเชื่อมโยงกับเทศกาลการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด

กฤษณพงศ์ ภูักกลาง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ย่านคลองอ้อม จังหวัด นนทบุรี” พบว่า องค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ให้ความ สนุกสนานแก่นักท่องเที่ยวเป็นการเปิด โอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้และสัมผัสกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมในย่าน คลองอ้อมนันทอย่างใกล้ชิด เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงมีหลักฐานอยู่ในพื้นที่จริงและ พัฒนาการทางวัฒนธรรมที่ยังคงดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงมรดกทางวัฒนธรรมและ สภาพแวดล้อมของพื้นที่เป็นหลัก กิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น การตัดบาตรทางน้ำ การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมตามประเพณี ซึ่งมีเกือบตลอดปี รวมถึงประเพณีที่นับว่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนย่านคลองอ้อม นนท์ คือ ประเพณีตัดบาตรพระร้อยแปด การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ สามารถวางแผนล่วงหน้าได้ เพราะเป็น วันที่มีกำหนดการแน่นอนในแต่ละปีนักท่องเที่ยวสามารถใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมได้ นอกจากนี้ เส้นทาง การท่องเที่ยวทางน้ำ เป็นเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในย่านนี้ เนื่องจากเป็นเส้นทาง ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับทรัพยากรวัฒนธรรม คุณค่าและความงามอย่างใกล้ชิด ได้โดย สายน้ำคลองอ้อมนันทเป็นหลัก

อภิรดี เนตรังสีวัชราและคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษารูปแบบการรังสรรค์วัฒนธรรมลุ่มน้ำของ ที่ราบสูงโคราชสู่การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศมีความสนใจท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์เป็นอันดับแรก ต่อมาเป็นการท่องเที่ยวชมธรรมชาติ การ เที่ยงงานประเพณีหรือเทศกาลในพื้นที่นั้น นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับที่สาม ตลาดจำหน่ายสินค้า พื้นเมืองและชมจิตรกรรม ประติมากรรม หัตถกรรมท้องถิ่นนั้นเป็นลำดับที่สี่และห้าตามมา

นอกจากนี้ยังพบว่าในแต่ละพื้นที่จะมีวิธีการพัฒนาสำหรับการรังสรรค์ที่แตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชนมีอยู่ เช่น ในตำบลหูลู่ประคู้ อำเภอห้วยแถลง ใช้วิธีการรังสรรค์โดยผ่านการบอก เล่าเรื่องราว ประวัติความเป็นมา การสาธิตและการอธิบาย โดยถ่ายทอดสู่รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวและ

ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ได้แก่ การชมการแสดงในงานประเพณีของชุมชน ห้องเรียนทอผ้า การจำหน่ายของที่ระลึกที่เป็นผลิตภัณฑ์จากไหม เห็ดและไข่มดแดง เป็นต้น

ชุดินันท์ ชูสถาพรกุล (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบและความหมายของระบบสัญลักษณ์ในเทศกาลตรุษจีน กรณีศึกษา ชุมชนจีนแต่จิวเขาวราช กรุงเทพมหานคร” พบว่า เทศกาลตรุษจีนซึ่งถือเป็นเทศกาลที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีน การที่มีระบบสัญลักษณ์ที่แฝงเข้ามาในพิธีกรรมของเทศกาลตรุษจีนนั้นถือเป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง รวมทั้งยังเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความคิด ค่านิยมและความเชื่อของคนจีน ในปัจจุบันเขาวราชถือเป็นชุมชนแห่งหนึ่งที่มีการปฏิบัติสืบทอดทางวัฒนธรรมการไหว้เจ้าอย่างต่อเนื่องทุกๆ ปี และยังได้ร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนที่ช่วยกันจัดงานเฉลิมฉลองเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งหลาย นับว่าเป็นการโปรโมตการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง โดยภายในงานก็จะมีแสดงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของจีนมากมาย

จิตติพรรณ ศิริตระกูลวงศ์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียตะวันออก : กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวเกาหลี จีน ญี่ปุ่น” พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย 2-3 ครั้ง ระยะเวลาการท่องเที่ยวในประเทศไทย 4-5 วันต่อครั้ง มีกิจกรรมที่ชอบ คือ ประเพณีและวัฒนธรรม ใช้ข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยวจากตัวแทนการท่องเที่ยว ซึ่งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากที่สุด แรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทย คือ ต้องการผ่อนคลายความเครียดและต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนปัจจัย ที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทย คือ ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทำให้ทราบว่า การกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวหรือจำแนกเส้นทางการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้น จะเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวพร้อมทั้งมีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น ในการวางแผนเส้นทางท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องหลายๆ ปัจจัย ทั้งในเรื่องของทรัพยากรทางธรรมชาติ เวลา ความเหมาะสม การอำนวยความสะดวกต่างๆ ความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ ควรใส่ใจในเรื่องของการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวและการรักษาความสะอาดของสิ่งแวดล้อมในแหล่ง

ท่องเที่ยวอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย นอกจากการท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว นักท่องเที่ยวยังให้ความสนใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมในสถานที่นั้นๆ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจึงมีส่วนช่วยอย่างมากในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และ เทศกาลหรือกิจกรรมตามประเพณีต่างๆ ได้นำมาใช้ประโยชน์ด้วยการสะท้อนวัฒนธรรม วิถีชีวิต เหตุการณ์ ต่างๆ ในอดีตของสถานที่เหล่านั้นบอกเล่าและแสดงออกผ่านทางเทศกาล ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และ สัมผัสประสบการณ์จริง รวมทั้งพักผ่อนและได้รับความสนุกสนานไปด้วยในตัว นอกจากเทศกาลจะเป็นการ แสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งแล้ว ยังมีส่วนช่วยในเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งในชุมชนนั้นๆ รวมไปถึง รายได้ของประเทศอีกด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษานี้ได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้ 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม 3) เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติและเส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการศึกษา รายละเอียดดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ทำการศึกษา ค้นคว้า สืบค้นเอกสาร สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลในเกาหลี จากหนังสือ บทความที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากเว็บไซต์ต่างๆ โดยเว็บไซต์หลักที่ได้ทำการค้นหาข้อมูล เป็นขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีในประเทศไทย (<http://www.kto.or.th>) รวมทั้งเว็บไซต์ที่เป็นต้นฉบับภาษาเกาหลี (<http://korean.visitkorea.or.kr>) และภาษาอังกฤษ (<http://english.visitkorea.or.kr>)

3.1.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำให้อยู่ในลักษณะเอกสารเพื่อเตรียมใช้ในการวิเคราะห์

3.1.3 เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 การศึกษาข้อมูลเทศกาลในเกาหลีตามแต่ละพื้นที่ที่มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว

3.2.1.1 นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาจัดกระทำให้อยู่ในรูปของการบรรยายความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของเทศกาล ช่วงเวลาการจัด และกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น โดยเรียงข้อมูลตามภูมิภาคของแต่ละเทศกาล

3.2.1.2 ทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเทศกาลต่างๆ จากข้อมูลของการท่องเที่ยว

3.2.1.3 จัดกระทำข้อมูลแสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดเทศกาลในรูปของคำบรรยาย

3.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางกายภาพกับปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเกิดเทศกาล

3.2.2.1 พิจารณาปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดเทศกาลประกอบด้วย ปัจจัยด้านอุทกภาค ธรณีภาค และชีวภาคที่มีผลต่อพื้นที่ที่มีการจัดเทศกาล

3.2.2.2 พิจารณาปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเกิดเทศกาล

3.2.3 การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว นำเทศกาลที่ได้ทำการศึกษาทั้งหมด มาจัดเรียงเป็นกลุ่มเพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว โดยจะนำข้อมูลแผนที่ของเขตการปกครองมาวิเคราะห์สถานที่จัดเทศกาลในประเทศเกาหลีใต้ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ของปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ในช่วงฤดูหนาว ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ผลิพร้อมอธิบายข้อมูลเทศกาลและลักษณะเด่นของแต่ละเทศกาล

3.3 กรอบแนวคิดทางการศึกษา

กรอบแนวคิดทางการศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาล ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี



ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดทางการศึกษา

บทที่ 4

ข้อมูลและผลการศึกษา

1. การศึกษาและสำรวจข้อมูลของเทศกาลที่สำคัญในประเทศเกาหลีใต้

ในการศึกษาประเด็นนี้ ได้ทำการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลของเทศกาลในเกาหลีใต้จากหนังสือรวบรวมเทศกาลอันงดงามของเกาหลีใต้ของ คิมยองอา (2010) และเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีในประเทศไทย (องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีในประเทศไทย, 2015) รวมทั้งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เป็นต้นฉบับภาษาเกาหลี และภาษาอังกฤษ (Korea tourism organization : KTO, 2015) จากการศึกษาพบว่ามีเทศกาลที่สำคัญ มีชื่อเสียงมากจำนวน 57 เทศกาล จากทั่วทุกพื้นที่ของเกาหลีใต้ ในการศึกษานี้จะอธิบายเทศกาลโดยจำแนกตามรายจังหวัด 8 จังหวัด 1 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ 1 นครพิเศษ 6 มหานคร และ 1 นครปกครองตนเองพิเศษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ภูมิภาคทางตะวันตกตอนกลาง มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคยองกี นครพิเศษโซล และมหานครอินชอน มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 จังหวัดคยองกี มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองอิชอน อำเภอคาพยอง เมืองอันซอง และเมืองคูรี โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เมืองอิชอน มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเซรามิกอิชอน (Icheon Ceramic Festival)



ภาพที่ 1.1 เทศกาลเซรามิกอิชอน

เทศกาลเซรามิกอิชอนจัดขึ้นบริเวณสวนสาธารณะซอลบง (Seolbong Park) ประมาณปลายเดือนสิงหาคมถึงช่วงกลางเดือนกันยายน

ในปี ค.ศ. 2010 องค์การยูเนสโก กำหนดให้อีซอนเป็นเมืองสร้างสรรค์ สาขาศิลปหัตถกรรม ได้รับการยอมรับทางคุณค่าด้วยการเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ของเครื่องปั้นดินเผามากกว่า 1,000 ปี ตั้งแต่ยุคทองสำริด เป็นหนึ่งในเทศกาลที่มีชื่อเสียงที่สุดของเกาหลี นักท่องเที่ยวสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถหาซื้อผลิตภัณฑ์งานเซรามิกจากศิลปินทั้งในเกาหลี และต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถสัมผัสได้ถึงการใช้ชีวิตของคนเกาหลี และสถาปัตยกรรมต่างๆ อีกด้วย ช่วงฝีมือเครื่องปั้นดินเผาชื่อดังมากมายจะมาร่วมเทศกาลนี้ และการสาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา และเปิดสอนศิลปะเครื่องปั้นดินเผาแก่ผู้ที่สนใจ

สำหรับกิจกรรมที่เป็นจุดเด่น คือ การเผาเซรามิกในเตาเผาแบบดั้งเดิม โดยมีการอธิบายถึงกระบวนการทำทั้งหมดตั้งแต่ การเผาพื้นในเตาแบบธรรมชาติจนถึงวิธีการนำเอาเซรามิกออกจากเตา ในห้องที่ใช้สอนจะมีข้อมูลเกี่ยวกับเซรามิก ข้อมูลเทศกาลฉายให้ชมบนจอขนาดใหญ่ มีเซรามิกที่ปั้นในรูปแปลกๆ จัดแสดงเพื่อดึงดูดคนเข้าชม และมีสถานที่ใช้สำหรับศึกษา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของวัฒนธรรมการทำเซรามิกผ่านการจัดแสดงระดับนานาชาติ

(2) เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อีซอน (Icheon New Rice Festival)



ภาพที่ 1.2 เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อีซอน

เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่อีซอนจัดขึ้นบริเวณสวนสาธารณะซอลบง (Seolbong Park) ช่วงประมาณปลายเดือนตุลาคม

เป็นเทศกาลการเล่นของชวานาตามแบบฉบับพื้นเมืองของเกาหลีที่ภูมิใจในแผ่นดินที่มีค่าของตนเอง โดยได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวของเกาหลีได้ ให้เป็นเทศกาลท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเป็นระยะเวลา 3 ปี เมืองอีซอน เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้ ประวัติ

ความเป็นมา คือ อดีตมาข้าวอีซอนเป็นข้าวที่มีรสชาติอร่อยมาก ใช้เป็นข้าวถวายบนโต๊ะเสวยของกษัตริย์ โดยก่อนที่จะเริ่มงาน ลักษณะของกิจกรรมจะมีการจัดขบวนแห่ถวายข้าวอีซอนแด่กษัตริย์ก่อน มีพิธีเปิดงานอย่างยิ่งใหญ่อลังการ โดยเริ่มขบวนจากในตัวเมืองของอีซอนไปจนถึงสถานที่จัดงาน นอกจากนี้ ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว เทศกาลจัดขึ้นเพื่อขอบคุณเทวดาฟ้าดินที่ช่วยทำให้เก็บเกี่ยวพืชผลที่อุดมสมบูรณ์ได้

ลักษณะเด่นของกิจกรรมในเทศกาลนี้ คือ การหุงข้าวในหม้อเหล็กกลมแบบโบราณขนาดใหญ่ สามารถรับประทานได้ถึงสองพันคน ราคาเพียง 2,000 วอน (ประมาณ 60 บาท) จึงเป็นที่มาของคำว่า อีซอน เป็นชื่อเดียวกับเมือง

หม้อเหล็กซึ่งมีขนาดใหญ่มากจนแทบจะต้องใช้พลั่วในการตักแบ่งข้าว การที่หุงข้าวโดยใช้ไฟนั้น จะยิ่งทำให้ข้าวระอุได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ข้าวมีความมันวาว นอกจากนี้ ก็ยังมีการแข่งขันทำอาหารจากข้าวทั่วโลก เป็นกิจกรรมพิเศษที่จะแสดงให้เห็นเป็นครั้งแรกร่วมกับการให้ชาวต่างชาติได้ชูดพื้นเมืองของเกาหลีลงมือประกอบอาหารของประเทศตัวเอง มีทั้งชาวญี่ปุ่น อุซเบกิสถาน ไทย เวียดนาม กัมพูชา มีกิจกรรมการแข่งขันพิเศษที่จะทำการคัดเลือกมือหนึ่งในการหุงข้าวจากทั่วเมืองอีซอน โดยคัดเลือกทีละคนตั้งแต่วันแรกที่มีพิธีเปิดไปจนถึงวันสุดท้ายของการจัดงาน และยังมีการแสดงสาธิตมากมาย เช่น การทำหัตถกรรมด้วยฟาง การทำอินจอลมิ (injolmi) เป็นขนมข้าวเหนียวของเกาหลี การตำข้าว การเดินรำเป็นวงกลมที่เรียกว่า กังกัง ซูโวลแล (ganggang suwollae) ซามุลโนริ (samullori) เป็นวงควอเต็ตเครื่องเคาะจังหวะพื้นบ้านของเกาหลี การเล่นว่าว การทำรองเท้าฟาง การแข่งขันพื้นบ้าน การละเล่นภาคสนามเรียกว่า คอบุกโนริ (geobungnori) เป็นการแสดงหมู่ที่แสดงถึงเต่าตัวหนึ่งอันเป็นจิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งอีซอน และพุงมุลนลรี เพลงชานาโบราณของเกาหลี ฯลฯ รวมทั้งยังมีข้าวสารใหม่ที่เพิ่งเก็บเกี่ยวมาวางขาย สามารถหาซื้อได้ในราคาถูก ซึ่งก็เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน

2) อำเภอกาพย์อง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราซอม (Jarasum Jazz Festival)



ภาพที่ 1.3 เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราซอม

เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติจัดที่คาพย์อง-กุน บริเวณเกาะจารา (จาราซอม) ใจกลางเมืองคาพย์อง ช่วงต้นเดือนตุลาคม

ในเทศกาลจะมีศิลปินแจ๊สชื่อดังระดับโลกมากมายเข้าร่วมงานเพื่อสร้างความสุขให้กับผู้ฟังเวทีจัดการแสดงขนาดใหญ่กว่า 10 เวทีไปพร้อมกับทิวทัศน์อันงดงาม เทศกาลนี้ได้รับรางวัล “เทศกาลการท่องเที่ยววัฒนธรรมที่ดีที่สุด” โดยกระทรวงวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว จุดสนใจมีเพียงแค่นักร้องแจ๊สมาเป็นเวลากว่า 10 ปี เทศกาลนี้ได้แนะนำดนตรีประเภทต่างๆ ภายใต้ชื่อแจ๊สซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของเทศกาล ประกอบไปด้วย สวิงแจ๊ส แจ๊สฟิวชั่น บอสซาโนวา บีบ๊อบ และเว็ลด์ มิวสิค ยิ่งไปกว่านั้น คือ เทศกาลนี้พยายามที่จะเฟ้นหานักดนตรีแจ๊สที่มากความสามารถผ่าน “Jarasum International Jazz Concours” “Jarasum Creative Music Camp” และ “Korea Jazz Showcase” นอกจากนี้เป็นการสร้างวัฒนธรรมความบันเทิงรูปแบบใหม่อย่างไม่เคยมีมาก่อน ในฐานะที่เป็น Green Life Honorary Ambassador ถึง 4 ปีซ้อน ยังเป็นเทศกาลที่คำนึงถึงการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะเติบโตไปพร้อมกับสังคมภายนอก

กิจกรรมภายในงานจะมีการแสดงดนตรีแจ๊สนานาชาติ การประกวดดนตรีแจ๊สนานาชาติ จัดแคมป์สร้างสรรค์งานเพลงแจ๊ส การแสดงของเยาวชน Jazz Workshop มิดไนท์ แจ๊สคลับ การประกวดวงดนตรีคาพย์อง (Gapyeong band contest) มีการวางจำหน่ายหนังสือแนะนำร้านอาหารในคาพย์อง มีการวางจำหน่ายหมวกอลลิแจ๊ส (Jazz Makgeolli; เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบพื้นบ้านของเกาหลี) และไวน์แจ๊ส (Jazz Wine) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของภูมิภาคนี้

3) เมืองอันซออง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาล นัมซาดัง บาดูค็อกกี (Namsadang Baudeogi Festival)



ภาพที่ 1.4 เทศกาลนัมซาดัง บาดูค็อกกี

เทศกาลนัมซาดังบาดูค็อกกี จัดขึ้นที่อันซอองมัทซุ่ม แลนด์ (Anseongmatchum Land) บริเวณใจกลางเมืองอันซออง ในช่วงต้นเดือนตุลาคม

งานเทศกาลพื้นเมืองของโลกแห่งอันซออง (Anseong World Folkloriada) ถือเป็นเทศกาลที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดเพราะเทศกาลนัมซาดัง บาดูค็อกกีซึ่งมีผู้เข้าชมมากถึง 700,000 คน และในปี ค.ศ. 2003 ได้เปลี่ยนชื่อใหม่ คือ “เทศกาลอันซออง นัมซาดัง บาดูค็อกกี” (Anseong Namsadang Baudeogi Festival) “การละเล่นนัมซาดัง” (Namsadang Nori) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นมรดกของโลกโดยองค์การยูเนสโกในปี ค.ศ. 2009 นัมซาดังเป็นคณะนักแสดงที่เก่าแก่ที่สุดของเกาหลีมีชื่อเสียงอย่างมากในช่วงหลังของราชวงศ์โชซอน มีการแสดงกายกรรม การร้องเพลงและการเต้น ช่วงปี ค.ศ. 1661-1720 ในสมัยที่ราชวงศ์โชซอนถูกปกครอง โดยกษัตริย์พระเจ้าซุกจง และจุดศูนย์กลาง คือ หมู่บ้านที่มีชื่อเรียกว่า บุลดัง-กอล (Buldang-gol) ของรยอง-รี (Cheongryong-ri) ซออุน-มยอน (Seoun-myeon) เมืองอันซออง และในปัจจุบันก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมอันโด่งดังของเกาหลี เมืองอันซอองซึ่งเป็นบ้านเกิดของคณะนักแสดงนี้

กิจกรรมภายในเทศกาล นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมกับความสวยงามของขบวนพาเหรดได้ มีการแสดง และกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งนิทรรศการศิลปะ และการแข่งขันมากมาย ลำดับรายการแสดงก็จะมีทั้งพิธีระลึกถึงบาดูค็อกกี (หัวหน้าของคณะนักแสดงที่ดีที่สุด) ขบวนพาเหรด พิธีเปิดงาน กิจกรรมพิเศษในฤดูใบไม้ร่วง การแสดงการรบบแบบกองโจร การแสดงการหมุนจาน การแสดงการเดินบนราวเชือก การแสดงหุ่นกระบอก การแสดงหน้ากาก และอื่นๆ มากมาย

4) เมืองคูรี มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี (Guri Cosmos Festival)



ภาพที่ 1.5 เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี

เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี จัดขึ้นบริเวณคูรี ฮันคัง ปาร์ค (Guri Hangang Park) ประมาณต้นเดือนตุลาคม จัดงานเพียงแค่ 2 วัน

ในบรรดาเทศกาลดอกไม้ นับว่าเทศกาลนี้เป็นตัวแทนสัญลักษณ์ของฤดูใบไม้ร่วงที่มีชื่อเสียง ดอกดาวกระจายสีชมพูที่บ้านสวยงามตลอดช่วงริมแม่น้ำฮัน มีนักท่องเที่ยวประมาณ 200,000 คนต่อปี กลายเป็นสถานที่สำหรับเทศกาลท้องถิ่นใกล้โซล

ผู้คนสามารถมาเดินเที่ยวเล่นหรือปั่นจักรยานเพื่อความสนุกสนานไปพร้อมกับลมที่พัดเย็นๆ มีการสร้างถนนสำหรับจักรยานโดยเฉพาะในสวนสาธารณะ ลำธารตื้นๆ เส้นทางเดินเขา ลานหญ้า และสถานที่สวยงามมากมายสำหรับการมาปิคนิคกับเพื่อนและครอบครัวหรือไปเดินเล่นเพื่อผ่อนคลาย



ภาพที่ 1.6 ที่ตั้งของเทศบาลในจังหวัดคยองกี

1.1.2 นครพิเศษโซล มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตจุงโน เขตจุง (กลาง) และเขตยงดิงโพ โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตจุงโน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลโคมไฟดอกบัว (Lotus Lantern Festival)



ภาพที่ 1.7 เทศกาลโคมไฟดอกบัว

จัดขึ้นบริเวณวัดพงอินซา แถวซัมชองดง คลองชองกเยซอน ไปตลอดจนถึงวัดโซเกซาในย่านจุงโน จัดขึ้นประมาณต้นเดือนเมษายนถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคม

เทศกาลโคมบัว จัดขึ้นทุกปีเพื่อเฉลิมฉลองวันวิสาขบูชา หรือ วันประสูติของพระพุทธเจ้า สืบเนื่องมาตั้งแต่ในช่วงราชวงศ์โครยอ (คศ.918-1392) เมื่อศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ชาวพุทธศาสนิกชนในเกาหลีใต้จะเดินขบวนแห่โคมไฟดอกบัว และเดินขบวนแห่มังกร เพื่อฉลองวันที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ภายในงานจะมีโคมไฟรูปดอกบัวหลากสีกว่า 100,000 ดวง พร้อมด้วยขบวนพาเหรดต่างๆ ทั้งที่มาจากคนเกาหลี และคนต่างชาติที่นับถือศาสนาพุทธ ในช่วงเทศกาลจะมีการห้อยโคมไฟดอกบัวหลากสีพัน พร้อมการจัดเทศกาลรื่นเริงทั่วประเทศ ตั้งแต่ในพระราชวังไปจนถึงหมู่บ้านเล็ก ๆ จุดเด่นของงาน คือ ขบวนพาเหรดโคมไฟใจกลางกรุงโซล ขบวนพาเหรดเริ่มต้นที่ทงแดมุน ถึงวัดโซเกซา ประมาณ 5 กิโลเมตร

ภายในเทศกาลจะมีนิทรรศการต่างๆ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา การแสดงพื้นเมืองต่างๆ กิจกรรมทางด้านบันเทิง และพุทธสาระ ตลอดจนการทำโคมบัวด้วยตัวเองเพื่อร่วมขบวน ซึ่งมีอุปกรณ์ และผู้สอนฟรี การทำสมาธิ และการแสดงระบำพื้นเมือง พร้อมการละเล่นพื้นเมืองของประเทศต่างๆ

2) เขตจุง (กลาง) มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลไฮโซล (Hi Seoul Festival)



ภาพที่ 1.8 เทศกาลไฮโซล

เทศกาลไฮโซลจัดบริเวณจัตุรัสกวางฮวามุน โซล พลาซ่า ชองกเย พลาซ่า และใจกลางกรุงโซล ช่วงเวลาประมาณต้นเดือนตุลาคม

เทศกาลนี้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงโซล เป็นหนึ่งในเทศกาลที่สำคัญของกรุงโซล รูปแบบของงานจะเปลี่ยนแปลงไปทุกปี เทศกาลจะจัดขึ้นตามสถานที่ที่มีชื่อเสียง และอยู่ในย่านใจกลางเมือง อย่าง Gwanghwamun Square, Seoul Plaza, Cheonggye Plaza และ Deoksugung Palace

ภายในงานจะมีการแสดงเกี่ยวกับวัฒนธรรม ศิลปะ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ และนิทรรศการที่น่าสนใจด้วย แบ่งงานออกเป็น 4 ส่วน **ฤดูใบไม้ผลิ ชมพระราชวัง** การได้รู้จักอนาคตของกรุงโซลผ่านทางประเพณี ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมโบราณ ทั้งพระราชวังของบก ชางคยอง ดอกชู ชางด็อก ฯลฯ มีการแสดงขบวนพาเหรดแปดสี ประวัติของกษัตริย์เซจงมหาราช การแสดงละครเพลงเรื่องจักรพรรดินีองค์สุดท้าย รวมถึงการแสดงดนตรี และวิถีชีวิตของวังหลวง **ฤดูร้อน ชมแม่น้ำฮัน** ฉลองวันหยุดพร้อมด้วยการเปลี่ยนแม่น้ำฮันให้กลายเป็นแม่น้ำแห่งศิลปะ และการกีฬาทางน้ำ **ฤดูใบไม้ร่วง ชมงานศิลปะ** รื่นรมย์กับศิลปะพร้อมกับความสนุกสนาน **ฤดูหนาว ชมแสงสีตระการตา** เกิดจากการนำศิลปะผสมผสานกับเทคโนโลยี

(2) เทศกาลกลองกรุงโซล (Seoul Drum Festival)



ภาพที่ 1.9 เทศกาลกลองกรุงโซล

เทศกาลกลองกรุงโซลจัดขึ้นที่ Seoul Plaza (서울광장) ซินชอน ถนนยอนเซ (Sinchon Yonsei-ro) ประมาณช่วงปลายเดือนกันยายน บางครั้งต้นเดือนตุลาคม

เทศกาลกลองกรุงโซลจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1999 ที่โซล พลาซ่า (Seoul Plaza) โดยมีกรุงโซลเป็นเจ้าภาพ เทศกาลนี้จะผสมผสานระหว่างประชานิยมกับความเป็นศิลปะ ทั้งดนตรียุคปัจจุบัน ดนตรีแบบดั้งเดิมจะรวมอยู่ในเวทีเดียวกัน ทั้งนี้กลุ่มคนทุกชาติ ทุกวัย สามารถร่วมสนุกกับเทศกาลนี้ได้

ภายในเทศกาลจะมีนิทรรศการเครื่องดนตรีประเภทตี การแสดงที่น่าตื่นเต้นจากผู้ชำนาญด้านการตีกลอง และนักดนตรีสมัครเล่นที่เล่นเครื่องดนตรีประเภทตีหรือเคาะจากทั่วโลกที่มารวมตัวกันเพื่อแสดงโดยใช้เครื่องเคาะ เครื่องตีประเภทต่างๆ และเพลงหลากหลายรูปแบบ

3) เขตของดิงโป มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมดอกซากุระที่ยอฮิโด (Yeouido Spring Flower Festival)



ภาพที่ 1.10 เทศกาลชมดอกซากุระที่ยอฮิโด

จัดขึ้นบนถนนยุงจุนโน (Yunjung-no) สวนสาธารณะยอฮิโด บริเวณด้านหลังของรัฐสภา ประมาณต้นเดือนเมษายนจนถึงกลางเดือนเมษายน

เทศกาลจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2005 โดยในช่วงประมาณกลางเดือนเมษายนเป็นช่วงที่ดอกไม้หลากหลายชนิดกำลังบาน เช่น ดอกอาซาเลียหรือดอกกุหลาบพันปี ดอกฟอร์ซิเทีย ดอกรอยัลอาซาเลีย และดอกไม้สายพันธุ์ต่างๆ มากมายกว่า 13 ชนิด 87,859 ต้นด้วยกัน นอกจากนี้ เทศกาลชมดอกซากุระบานที่ยอฮิโดกำลังพัฒนาตัวเองไปเป็นเทศกาลวัฒนธรรมระดับโลกอีกด้วย เส้นทางยุงจุนโน (Yunjungno) เป็นจุดเด่นแห่งหนึ่งเพื่อชมซากุระที่เริ่มเบ่งบานตั้งแต่ต้นเดือนเมษายนจนถึงกลางเดือน โดยมีต้นซากุระกว่า 1,400 ต้น ขึ้นเรียงรายตามเส้นทางที่ยาว 5.7 กิโลเมตร จนคุณล้าอุโมงค์สีขาว ถนนบางเส้นอาจปิดช่วงเทศกาลเพื่อให้ผู้คนได้ชมความงามของดอกซากุระ

ภายในเทศกาลจะมีการแสดงมายากล การแสดงดนตรีดั้งเดิมของประเทศเกาหลีใต้ที่รวมพิธีกรรม การเต้น มหรสพ การแสดงกายกรรมเข้าด้วยกัน เรียกว่า พุงมุลนลรี (Pungmullori) และการแสดงโศดโผนที่นักท่องเที่ยวสามารถพบเห็นได้ตลอดทางของถนนยุงจุนโน จะมีผู้จัดจำหน่ายอาหารมากมายตั้งร้านค้าในช่วงงานเทศกาล



ภาพที่ 1.11 ที่ตั้งของเทศบาลในนครพิเศษโซล

1.1.3 มหานครอินซอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตพูยอง และอำเภอคังฮวา โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตพูยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่พูยอง (Incheon Bupyeong Pungmul Festival)



ภาพที่ 1.12 เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่พูยอง

เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่พูยอง จัดขึ้นบริเวณถนนพูยอง (Bupyeong-daero) ซึ่งอยู่หน้าสถานีพูยอง ศูนย์ศิลปะพูยอง และสวนสาธารณะซินตือรี (Sinteuri Park) เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคม

เทศกาลนี้เริ่มขึ้นครั้งแรกในปี 1997 จัดขึ้นเพื่อฟื้นฟูและเผยแพร่เพลงพุงมุล หรือเพลงชวานา เป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านของเกาหลี ในขณะเดียวกันอินซอนต้องการจะสร้างเทศกาลให้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวผ่านการสื่อสารที่เปิดกว้าง และการแลกเปลี่ยนกันจากเพลงพุงมุลอันน่าภาคภูมิใจของเมืองพูยอง

ภายในงานจะมีกิจกรรมมากมาย เช่น การแสดงดนตรีวัฒนธรรมพื้นบ้านพุงมุล การแสดงต่างๆ ที่เชิญมาจากทั่วเอเชีย การแข่งขันพุงมุล และจุดสำคัญของงาน คือ การแสดงเพลงพื้นบ้านบนถนนของเกาหลีที่เรียกว่า กุกัก (Gugak)

2) อำเภอคังฮวา มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) (Goryeosan Mountain Azalea Festival)

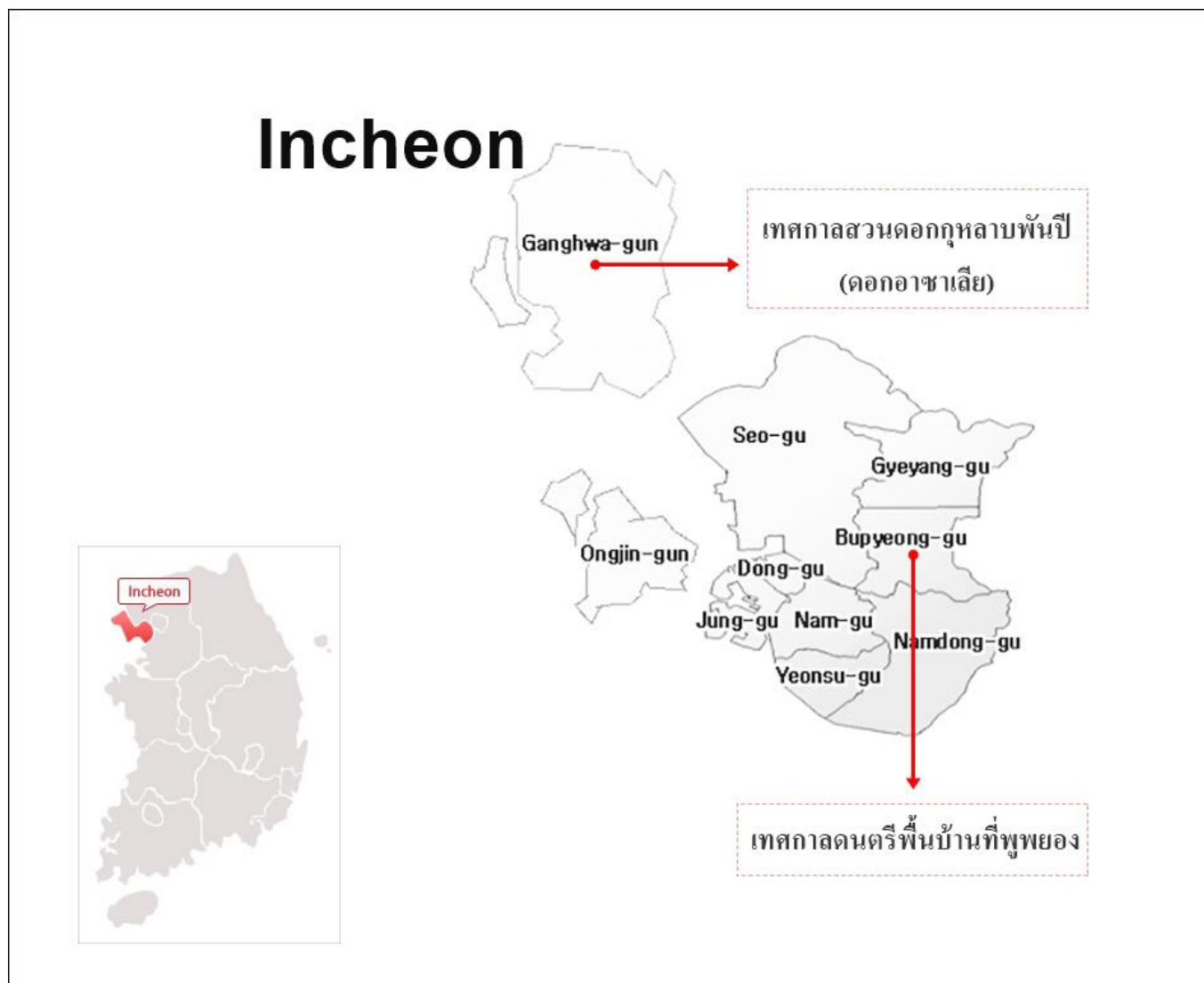


ภาพที่ 1.13 เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย)

เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) จัดบริเวณ Ganghwa Dolmen Square (고인돌광장; Goindol Gwangjang) และบริเวณภูเขาโครยอซาน ช่วงกลางเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม

เป็นเทศกาลที่ดีที่สุดของประเทศ กำลังได้รับความสนใจในฐานะที่เป็นเทศกาลเพื่อสุขภาพของเกาหลีใต้ที่มอบพลังชีวิตให้กับคนในยุคปัจจุบันที่เหน็ดเหนื่อยจากการใช้ชีวิตประจำวัน

ในเทศกาลนี้จะมีกิจกรรมมากมาย เช่น การทำขนมพื้นบ้านของเกาหลีที่เรียกว่า ฮวาจอน จากดอกอาซาเลีย การทำตุ๊กต หรือขนมข้าวของเกาหลี มุมถ่ายรูปกับดอกอาซาเลีย มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร จากในภูมิภาคมาวางขายในงาน นักท่องเที่ยวจะได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ไปกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติอันแสนบริสุทธิ์ของเมืองคังฮวา รวมทั้งวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์อันยาวนานของเมืองคังฮวาด้วย



ภาพที่ 1.14 ที่ตั้งของเทศกาลในมหานครอินชอน

1.2 ภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้ มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคังวอน มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 จังหวัดคังวอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอฮวาซอน อำเภออินเจ เมืองแทแบค อำเภอพยองซัง เมืองซุนซอน และอำเภอยางยาง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) อำเภอฮวาซอน มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลตกปลาเทราท์ (Hwacheon Sancheoneo Ice Festival)



ภาพที่ 1.15 เทศกาลตกปลาเทราท์

เทศกาลนี้จัดบริเวณลำธารฮวาซอน และอีก 5 หมู่บ้านในอำเภอฮวาซอนประมาณช่วงเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

เทศกาลนี้จัดเป็นเทศกาลฤดูหนาวใหญ่ที่สุดงานหนึ่ง โดยทุกปีบริเวณแม่น้ำฮวาซอนจะมีสภาพเป็นน้ำแข็งเป็น และเป็นสถานที่แห่งแรกที่มีนักท่องเที่ยวมาเกือบล้านคนในทุกๆ ปี สิ่งที่น่าสนใจของเทศกาล คือ ปลาเทราท์ มีฉายาว่า The Queen of Valley หรือราชินีแห่งขุนเขา ปลาเทราท์ภูเขาจะอาศัยอยู่ในน้ำเย็นที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า 20 องศาเซลเซียส เป็นปลาที่สวยงามและหายาก มีลำตัวยาวประมาณ 20-30 เซนติเมตร หรือมีลักษณะคล้ายๆ ปลาแซลมอน

ภายในเทศกาลมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุกมากกว่า 40 ชนิด โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุด คือ การตกปลาเทราท์ภูเขาที่ว่ายอยู่ในน้ำแข็งบนพื้นที่กว่า 2 กิโลเมตร โดยเมื่อซื้อบัตรเข้าชมแต่ละคนจะได้รับอุปกรณ์ตกปลาอย่างง่าย หน้าตาเหมือนไม้ตีแมลงวัน ผูกเข้ากับเอ็นและเหยื่อปลอม จากนั้นก็ไปเลือกทำเลเหมาะๆ แล้วเข้าหน้าที่ของงานจะมารับการเจาะน้ำแข็งให้หย่อนเอ็นลงหลุมเสร็จ ปลาเทราท์ภูเขา หรือที่เรียกในภาษาเกาหลีว่า ซานชอน-นอ (sancheoneo) ชาวฮวาซอนว่าเป็นปลาที่นำมาทำ

เป็นซูชิหรือซาซิมิกินแบบดิบ หรือจะไปยังกินบนเตาที่มีอยู่ทั่วบริเวณงานก็ได้ นอกจากนี้ ภายในเทศกาลยังแบ่งออกเป็นโซนกิจกรรมต่าง ๆ อีกมากมาย อย่าง Asia Winter Plaza ที่รวมเอารูปปั้นหิมะขนาดยักษ์แบบที่ซัปโปโร น้ำแข็งแกะสลักประดับไฟแบบในฮาร์บิน และประติมากรรมในแบบชาวฮอนจึคแสดงไว้ให้ได้ถ่ายรูปเล่น การแข่งขันจับปลาเทราท์ด้วยมือเปล่าในสระน้ำที่ลึกกว่า 10 เมตร อุณหภูมิต่ำกว่า 0 องศาที่ได้เตรียมเอาไว้ การตกปลาได้น้ำแข็ง การโซ้วแกะสลักน้ำแข็ง ฟุตบอลน้ำแข็ง เล่นเลื่อนหิมะ และอื่นๆ

(2) เทศกาลรุมสะกัมะเจือเทศที่ฮวาซอน (Hwacheon Tomato Festival)



ภาพที่ 1.16 เทศกาลรุมสะกัมะเจือเทศที่ฮวาซอน

เทศกาลรุมสะกัมะเจือเทศที่ฮวาซอน จัดขึ้นที่สวนกีฬานาซานเน-มยอน ทุกๆ ต้นเดือนสิงหาคม

เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2003 เนื่องจากผลผลิตมีคุณภาพลดลงทำให้ขายไม่ได้ จึงนำมะเจือเทศเหล่านี้มาสร้างเป็นสระมะเจือเทศเพื่อให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมหุบเขาฮวาซอนมาร่วมสนุกได้ เมื่อเริ่มเทศกาลจะมีขบวนพาเหรดเปิดงานเฉลิมฉลองที่บรรเลงโดยวงดุริยางค์ทหาร การแสดงสลัดกันระหว่างวงดุริยางค์กับการแสดงแบบพื้นบ้านของเกาหลีที่เรียกว่า พุงมุล (Pungmul) และการแสดงพลู เป็นต้น

กิจกรรมหลักของเทศกาล คือ เกมสงครามมะเจือเทศ และเกมหาขุมทรัพย์ ให้นำเพชร 7 เม็ดที่ขุดซ่อนอยู่ท่ามกลางสระที่เต็มไปด้วยมะเจือเทศกว่า 20 กิโลกรัม นอกจากนี้ ยังแบ่งออกเป็น 4 โซนด้วยกัน ทั้งโซนเวที โซนสวนน้ำ โซนกิจกรรม โซนประสพการณ์ มีการประกวดร้องเพลงมะเจือเทศ การเพนท์หน้า สระมะเจือเทศ สไลเดอร์มะเจือเทศ สนามฟุตบอลมะเจือเทศ ชักเคเยอแบบเกาหลี การทำสปาเก็ดดี้ด้วยซอสมะเจือเทศสำหรับคน 1 พันคน

2) อำเภออินเจ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ (Inje Ice Fish Festival)



ภาพที่ 1.17 เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ

เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจจัดบริเวณทะเลสาบ โซยังโฮ ใกล้กับท่าเรือบูยอง จัดช่วงประมาณกลางหรือปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ประมาณ 2 อาทิตย์

เทศกาลนี้ได้รับการเสนอให้เป็นเทศกาลตัวอย่างโดยกระทรวงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวของเกาหลี เป็นเทศกาลฤดูหนาวที่ใหญ่ที่สุด ผืนน้ำที่กลายเป็นลานน้ำแข็งกว้างไกลสุดสายต่ำกว่า 3 ล้านตารางวา ส่วนหนึ่งจะถูกกันไว้สำหรับบรรดานักตกปลาที่ต้องการสัมผัสประสบการณ์อีกรูปแบบหนึ่ง กับการตกปลาบึงอปลาน้ำแข็งขนาดเล็กประมาณนิ้วก้อยที่จะมีเฉพาะช่วงที่น้ำในแม่น้ำมีอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็งเท่านั้น

ภายในเทศกาลจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ในส่วนแรกชื่อว่า “สวรรค์แห่งบึงอ” โดยในบริเวณลานน้ำแข็งที่กว้างใหญ่นี้ นักท่องเที่ยวสามารถตกปลาบึงอได้ทุกที่ น้ำแข็งในบริเวณนั้นจะถูกเจาะเป็นหลุมเรียงกันเป็นแถว นักท่องเที่ยวสามารถซื้อเบ็ดที่มีตะขออันเล็กๆ และมีเอ็นห้อยยาวลงมา จากนั้นนำไปหย่อนลงในโพรงน้ำแข็งที่เจาะไว้ให้แล้วก็นั่งรอเวลาปลากินเบ็ด ปลาที่ตกขึ้นมาได้ สามารถรับประทานได้ทันทีแบบสดๆ กับน้ำจิ้มพริกแบบเกาหลี มีการแข่งขันฟุตบอลบนลานน้ำแข็ง การแข่งขันกินปลาบึงอให้เร็วที่สุด ส่วนถัดมามีชื่อว่า “สวรรค์แห่งความสุข” มีกิจกรรมเกี่ยวกับน้ำแข็งมากมาย การเล่นโบว์ลิ่งน้ำแข็ง และเกมที่ใช้ตัวนอนลงไปบนแผ่นกระดานเล็กๆ ที่มีล้อแล้วใช้วิธีพุ่งตัวออกไปบนลานน้ำแข็ง (Human Curling game) นอกจากนี้ ยังมีดีกอล์ฟน้ำแข็ง การเล่นกระดานเลื่อนบนพื้นน้ำแข็ง รวมทั้งการละเล่นแบบพื้นบ้านของเกาหลีหลากหลายชนิด ส่วนที่สามมีชื่อว่า “สวรรค์แห่งน้ำแข็ง” มีสไลเดอร์หิมะ และการเล่นกระดานเลื่อนหิมะ

สำหรับเด็ก มีพื้นที่ให้เดินชมความงามของหิมะและสลัก และต้นไม้ที่ถูกปกคลุมไปด้วยหิมะสีขาวโพลนสำหรับผู้ที่ต้องการความสงบ **ส่วนสุดท้าย**ชื่อว่า “สวรรค์แห่งหมู่บ้านภูเขา” จะมีสินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นเมือง ความหลากหลายของอาหารที่ทำจากปลาบึงงอ และชมนิทรรศการของ Carpenter Experience Center

3) เมืองแทแบค มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหิมะแทแบคซาน (Taebaeksan Mountain Snow Festival)



ภาพที่ 1.18 เทศกาลหิมะแทแบคซาน

เทศกาลหิมะแทแบคซานจัดขึ้นบริเวณรอบๆ อุทยานภูเขาแทแบค เริ่มประมาณช่วงกลางเดือนมกราคมจนถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์

เริ่มจัดเทศกาลนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 โดยใช้ทัศนียภาพความสวยงามของภูเขาหิมะแทแบคเป็นฉาก มีการแข่งขันปาหิมะที่มีคนเข้าร่วมมากที่สุดในโลกถึง 5 พันคน ได้บันทึกลงหนังสือบันทึกสถิติโลกกินเนสส์ ภายในเทศกาลมีพื้นที่หลักของงาน คือ นิทรรศการจัดแสดงงานแกะสลักหิมะที่นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวชมผลงานการแกะสลักหิมะ และผลงานทางศิลปะอื่นๆ ภายใต้แนวความคิดหลักที่เกี่ยวกับหิมะซึ่งจะมีผลงานจากในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายที่สร้างความสนุกสนาน เช่น อุโมงค์หิมะที่สามารถสไลด์ไปได้ทั่วประเทศงาน มีขบวนพาเหรดที่เดินจากท้องถนนไปยังภูเขาแทแบค นอกจากนี้ บริเวณสระน้ำฮวังจิ นักท่องเที่ยวก็สามารถเพลิดเพลินไปกับแสงไฟ และเทศกาลน้ำแข็งไปพร้อมกับโลกแห่งแสงไฟจากดวงดาวที่เปล่งประกายสว่างไสวบนท้องฟ้า

ในงานเทศกาลหิมะนี้จะมีรายการที่น่าสนใจหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันแกะสลักหิมะของนักศึกษาจากทั่วประเทศของเกาหลี การแข่งขันชิงแชมป์สุนัขลากเลื่อนหิมะ การแสดงมาชา

กล และคอนเสิร์ต การแข่งขันประดิษฐ์ตุ๊กตาหิมะในหมู่สมาชิกครอบครัว การวิ่งแข่งมาราธอนหิมะ เกมพื้นบ้านบนหิมะ และงานออกร้านอาหารพื้นบ้านฤดูหนาว

4) อำเภอพยงซัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหิมะแดกวัลยง (Daegwallyeong Snow Festival)



ภาพที่ 1.19 เทศกาลหิมะแดกวัลยง

จัดขึ้นบริเวณสเวกเคย-ริ (Hoenggye-ri) เริ่มประมาณช่วงต้นเดือนมกราคมจนถึงกลางเดือนมกราคม

เทศกาลนี้ เป็นเทศกาลในช่วงฤดูหนาวที่เก่าแก่ และใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเกาหลี จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1993 ประเด็นหลักของงาน คือ หิมะและน้ำแข็ง มีการจัดทำประติมากรรมน้ำแข็งที่ประดับอยู่ทั่วงาน มีทั้งนักรบ มังกร ปราสาท บ้านเอสกิโม และสไลเดอร์น้ำแข็ง มีมินิเทศห่อด้วยกระดาษฟอยล์ เฝอบนเตาถ่านร้อนๆ แจกให้กับผู้ร่วมงานทุกคน

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรม และการแสดงพื้นเมือง เช่น การแข่งขันเลื่อนหิมะ แข่งขันปีนภูเขาหิมะ ซามุลนลรี (ดนตรีพื้นบ้านของเกาหลี) ทำสบู่หญาหอม ทำเครื่องปั้นดินเผา วาดรูปลงบนมือ การล่องแพบนถนนหิมะ และการนั่งบนเกวียนที่ใช้วัวลากแล้วสวมใส่รองเท้าซอลพิ (รองเท้าที่ชาวเกาหลีสมัยก่อนสวมเวลาเดินทางบนหิมะ) โดยในแต่ละปีกิจกรรมของงานจะแตกต่างกันไป

5) เมืองชุนซอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน (Chuncheon International Mime Festival)



ภาพที่ 1.20 เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน

เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน จัดบริเวณย่านใจกลางเมืองชุนซอน แถวเทศกาล โรงละคร มม-จิส (Festival Theater Momzit) ประมาณช่วงเดือนพฤษภาคม

เทศกาลจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1989 ในสมัยนั้น ทำหน้ากากขึ้นมาเพียงแค่ 5 หน้า มีผู้เข้าชมจำนวน 400 คน เรียกว่า เทศกาลละครใบ้เกาหลี และได้ถูกเปลี่ยนไปใช้ชื่อปัจจุบันใน ปี ค.ศ. 1995 โดยที่คณะละครได้รับการเชิญจากต่างประเทศ และในฐานะที่เป็นสถานที่แห่งเดียวที่มีการแสดงทำให้เทศกาลนี้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว และปัจจุบันมีการริเริ่มการแสดงใหม่ๆ เพื่อเอาใจบรรดาผู้ชื่นชอบละครใบ้ทั้งในประเทศและทั่วโลก เทศกาลละครใบ้เริ่มโดยพิธีกรรมทางศาสนา และพิธีเปิดงาน ตามด้วยการแสดงที่เป็นสีสันต่างๆ เช่น พุงมุลลลริ (pungmullori) หรือ ดนตรีเครื่องเคาะจังหวะพื้นบ้าน และระบำละครใบ้สวมหน้ากาก ทัลชุม (talchum)

จุดเด่นของงาน คือ ทกแคบิ นันจาง (Dokkaebi Nanjang) เป็นการแสดงตลอดคืน มีการแสดงละครใบ้ การแสดงตัวละครในวรรณคดี คอนเสิร์ตวงร็อก ดนตรี รวมทั้งภาพยนตร์ที่ชุนซอนเมืองแห่งม่านหมอก และทะเลสาบนี้เองที่มีการแสดงของคณะละครใบ้จาก ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อิสราเอล เยอรมัน สหราชอาณาจักร มองโกเลีย และจากที่อื่นๆ ทั่วโลก

6) อำเภอปางปาล มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง (Yangyang Songi Festival)

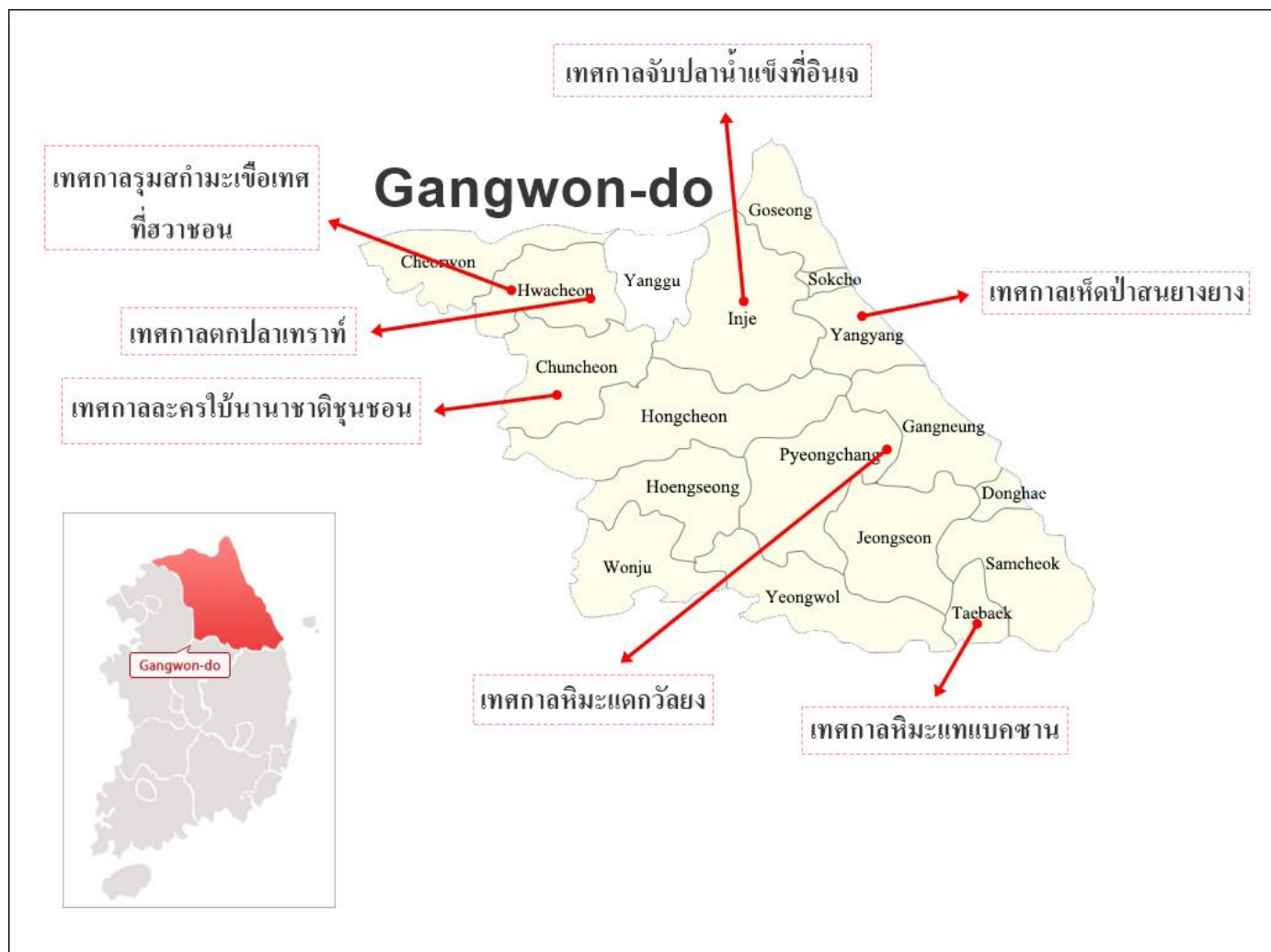


ภาพที่ 1.21 เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง

เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง จัดขึ้นบริเวณเลียบบคลองนัมแดซอน ที่ยางยาง-กุน ช่วงต้นเดือนตุลาคมของทุกปี

จัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1997 เป็นแหล่งผลิตภัณฑเห็ดสนของเกาหลี ในช่วงเทศกาลนักท่องเที่ยวสามารถเด็ดซง-อี (เห็ดสน) โดยมีผู้เชี่ยวชาญร่วมเดินทางไปด้วยระหว่างการเดินทางได้สัมผัสกับอากาศบริสุทธิ์ของป่าสน และชื่นชมไปกับภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่งดงาม ลักษณะทางธรรมชาติที่นี่ได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี อุดมสมบูรณ์ไปด้วยเห็ดป่าสนที่ถูกจัดอันดับว่าดีที่สุดในโลก เห็ดชนิดนี้ขึ้นเฉพาะในป่าสนแดงเพียงบริเวณจากแทแบคซาน และเทือกเขาโซแบค เห็ดดังกล่าวได้รับการพิจารณาว่าดีที่สุดในเอเชีย

ในเทศกาลจะมีการเก็บเห็ด และปรุงอาหาร ทริปการเดินทางไปตามเนินเขา และการแสดงแบบโบราณ เนื่องจากเป็นงานพิเศษนักท่องเที่ยวจะได้เดินทางไปตามป่าเขาเพื่อเก็บเห็ดอันมีค่าซึ่งพวกเขาอาจหาซื้อได้ในราคาลดพิเศษ (เป็นที่นิยมในบรรดาผู้รักเห็ดมัดสีทาเกะของญี่ปุ่น) มีการเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้าไปเก็บเห็ด อาหารทำจากเห็ดมีให้บริการเป็นบางครั้ง นักท่องเที่ยวยังสามารถพักอยู่ที่ฟาร์มเห็ดแบบ โฮมสเตย์ และได้สัมผัสกับฤดูใบไม้ร่วงของชนบทแบบเกาหลี นอกจากนี้ มีกิจกรรมอื่น เช่น การแข่งขันมาราธอนครึ่งทางที่จะต้องวิ่งไปตามทางเลียบบคลองนัมแดซอนที่เต็มไปด้วยเห็ดสนขึ้นและล้อมไปด้วยป่าดักจิงซาโนริ



ภาพที่ 1.22 ที่ตั้งของเทศกาลในจังหวัดกวางงอน

1.3 ภูมิภาคทางตอนกลาง มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดชุงบุก (ชุงของเหนือ) จังหวัดชุงนัม (ชุงของใต้) นครปกครองตนเองพิเศษเซจง และมหานครแดจอน มีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 จังหวัดชุงบุก (ชุงของเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองชุงจู และอำเภอคเวซาน โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เมืองชุงจู มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ชุงจู (Chungju World Martial Arts Festival)



ภาพที่ 1.23 เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ชุงจู

เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ชุงจู จัดที่ Chungju World Martial Park ประมาณช่วงปลายเดือนสิงหาคมของทุกปี

ศิลปะป้องกันตัวโบราณของเกาหลีที่เรียกว่า แท็ก-กยอน หรือแทกยอน (Taekkyon) ถูกกำหนดให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญลำดับที่ 76 เทศกาลศิลปะป้องกันตัวชุงจูเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1998 ซึ่งเป็นการแข่งขันศิลปะป้องกันตัวของกลุ่มต่างๆ ในเกาหลี จนในปี ค.ศ. 2000 จึงได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกชุงจู มีการแสดงศิลปะป้องกันตัวหลากหลายรูปแบบจากทั่วโลก ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ภายในเทศกาลจะมีการสาธิตศิลปะการป้องกันตัวแบบโบราณของเกาหลีที่เรียกว่า แท็ก-กยอน เทควันโดเกาหลี ฮับกิโด (การรวมเป็นหนึ่งในร่างกาย และจิตใจ เน้นเรื่องการควบคุมแรง มีเทคนิคในการต่อสู้) มีกลุ่มศิลปะป้องกันตัวเข้าร่วมมากกว่า 16 สัญชาติ ที่มาแสดงศิลปะป้องกันตัวแบบดั้งเดิม และแบบอื่นๆ นอกจากนี้ ยังมีนิทรรศการอาวุธต่างๆ

(2) เทศกาลแอปเปิ้ลที่ซุงจู (Chungju Apple Festival)



ภาพที่ 1.24 เทศกาลแอปเปิ้ลที่ซุงจู

เทศกาลแอปเปิ้ลที่ซุงจู จัดที่ Chungju International Martial Park ประมาณเดือนตุลาคมของทุกๆ ปี

เทศกาลนี้มีมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในภูมิภาค และประชาสัมพันธ์แอปเปิ้ล คำขวัญของเขตที่ว่า “หากพูดถึงซุงจู ก็ต้องแอปเปิ้ล หากพูดถึงแอปเปิ้ล ก็ต้องซุงจู”

ภายในเทศกาลจะมีกิจกรรมการประกวดแอปเปิ้ลลูกงาม การแข่งขันกินแอปเปิ้ล การแข่งฟุตบอล มิสซิส แอปเปิ้ล แชมป์เปียนชิป การเก็บแอปเปิ้ล ฟาร์มแอปเปิ้ล รวมทั้ง ผู้เข้าชมสามารถซื้อแอปเปิ้ลคุณภาพดีได้ในราคาที่ถูกลง นอกจากนี้ ยังมีการแสดงของศิลปินเกาหลีอีกด้วย

2) อำเภอคเวซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลพริกที่คเวซาน (Goesan Red Peper Festival)

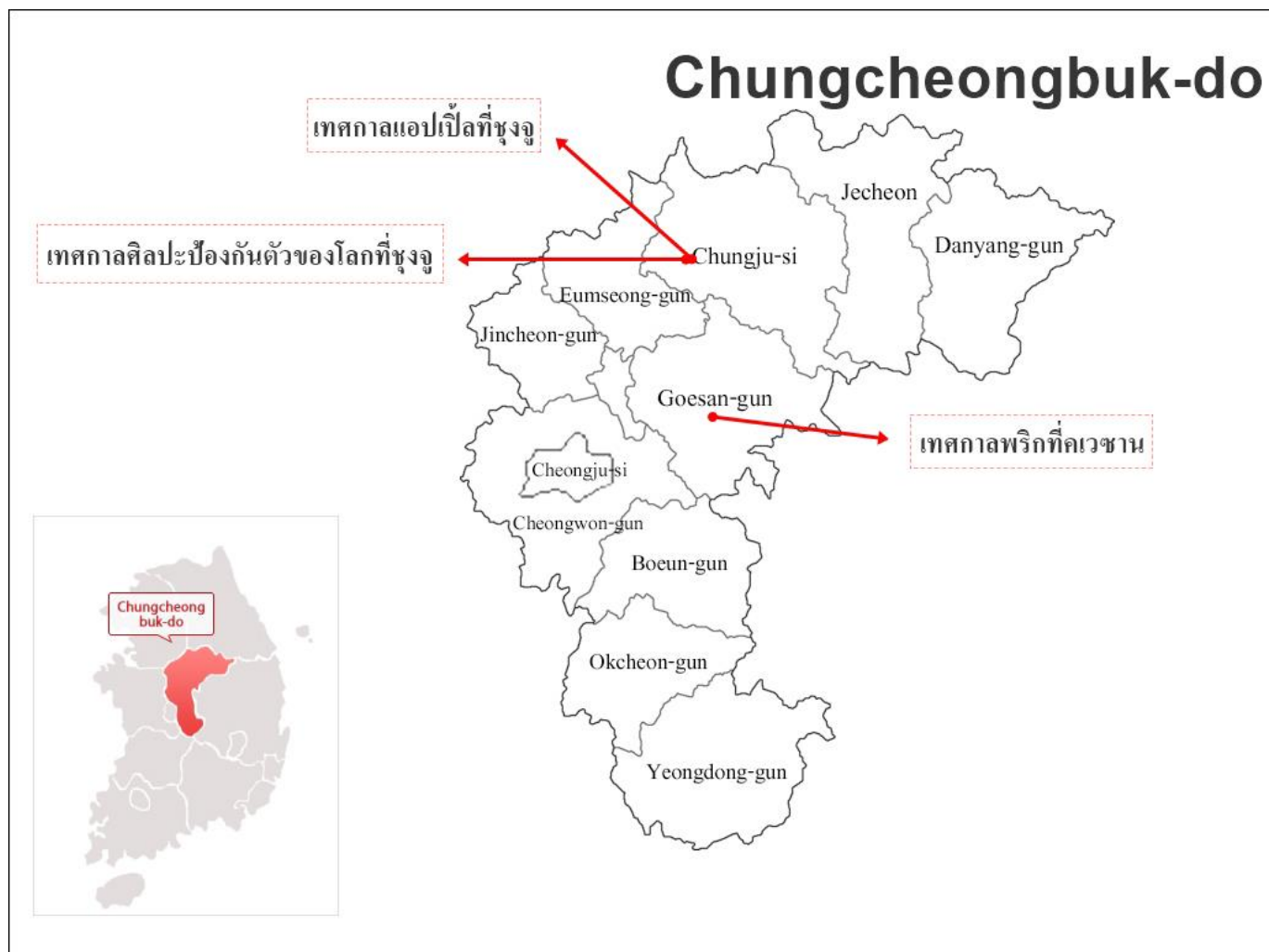


ภาพที่ 1.25 เทศกาลพริกที่คเวซาน

เทศกาลพริกที่คเวซานจัดที่ Sport Complex สนามฟุตบอลเล็ก ศูนย์กีฬาและวัฒนธรรม บริเวณตำราดงจินซอน จะจัดขึ้นช่วงปลายเดือนสิงหาคมถึงต้นเดือนกันยายน ระหว่างช่วงฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อส่งเสริมพริกคุณภาพดีที่สุดที่ปลูกจากคเวซานซึ่งเป็นพื้นที่หลักในการผลิตที่สำคัญของเกาหลีได้มาตั้งแต่สมัยโจซอน

เทศกาลพริกที่คเวซานจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2001 พริกของคเวซานได้รับมาตรฐาน ISO และ HACCP จึงเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศ และกำลังเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยว พริกเกาหลีเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรที่นิยมมากมีสีสัน และเต็มไปด้วยรสชาติ

ในเทศกาลก็จะมีกิจกรรมหลากหลาย เช่น การเก็บพริก การแข่งขันจับปลาด้วยมือเปล่า การแข่งขันสูตรอาหารพริก การประกวดอาหารพริก และการปลูกสวนพริก นักท่องเที่ยวสามารถลิ้มรส หรือซื้อพริกเกาหลี และพูดคุยกับเกษตรกรได้



ภาพที่ 1.26 ที่ตั้งของเทศบาลในจังหวัดซุงบุก (ซุงซองเหนือ)

1.3.2 จังหวัดชุนนัม (ชุงชองใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอชอชอน เมืองโพรยง อำเภอคิมซาน เมืองนนซาน และเมืองชอซาน โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) อำเภอชอชอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามี่ (Hansan Ramie Fabric Cultural Festival)



ภาพที่ 1.27 เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามี่

เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามี่ จัดขึ้นที่ Hansan Ramie Fabric Hall ประมาณเดือน มิถุนายน

เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามี่ มีการเก็บเกี่ยวพืชยืนต้นที่มีใยคล้ายป่านหรือ เรียกว่า โมซี (Mosi) เป็นสิ่งทอสำหรับชุดใส่ในฤดูร้อนที่ดีที่สุดเป็นเวลาช้านาน โดยได้รับการชื่นชมว่าเป็นผ้าที่ เบาบางมาก ซึมผ่านได้ง่าย ดูดซับความชุ่มชื้น และคงทนทำให้ผู้สวมใส่รู้สึกเย็นสบาย และสดชื่นในช่วงฤดูร้อน ในอดีตผ้าฮานซานรามี่ได้ใช้เป็นของกำนัลให้กับกษัตริย์ เทศกาลนี้จะนำเสนอช่วงเวลาที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า ของผ้า และผ้าที่สวยงาม รวมถึงรูปแบบสมัยนิยมใหม่ๆ งานแสดงต่างๆ และการจัดนิทรรศการผ้ารามี่ที่ย้อนยุค ไปตั้งแต่ยุคสามก๊ก ชุดแต่งกายประจำชาติเกาหลี ที่เรียกว่า ฮันบก การย้อมสีโดยธรรมชาติโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการย้อมผ้า นอกจากนี้ ใยป่านรามี่ยังสามารถนำมาทำอาหารได้ด้วย

ภายในงานนักท่องเที่ยวจะได้ชิมเค้กข้าว ไอศกรีม ชา รวมทั้งเครื่องดื่มหรืออาหารว่างที่ทำ จากใยป่านรามี่ทั้งหมด นอกจากนี้ ยังมีตลาดรับอรุณซึ่งมีการศึกษา และซื้อผลิตภัณฑ์อีกด้วย สำหรับกิจกรรมที่ ลองปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ผู้มาเยือนจะได้รับการสอนจากครูผู้ชำนาญ โดยสอนให้รู้จักการแยกเส้นใยดิบด้วยมือ การปั่นเส้นใย การทอด้วยกี่ และการย้อม

2) เมืองโพรยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหมักโคลนโพรยอง (โพเรียง) (Boryeong Mud Festival)



ภาพที่ 1.28 เทศกาลหมักโคลนโพรยอง (โพเรียง)

เทศกาลหมักโคลนโพรยอง (โพเรียง) จัดขึ้นที่ชายหาดแดซอน (แดเชิน) เมืองโพรยอง (โพเรียง) ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศเกาหลี เริ่มตั้งแต่ช่วงกลางเดือนกรกฎาคมเป็นต้นไป ระยะเวลาประมาณ 7-11 วัน

เทศกาลนี้จัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง ได้รับความนิยมทั้งจากคนเกาหลี และคนต่างชาติเป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีมีผู้คนจากทั่วโลกเข้าร่วมงาน เนื่องจาก ความโด่งดังของโคลนที่เมืองโพเรียง ว่าเป็นโคลนสีดำมีแร่ธาตุที่เป็นประโยชน์ต่างๆ ต่อร่างกาย รวมทั้ง เจอมาเนียม และเบนโทไนต์ ที่กล่าวกันว่ามีคุณสมบัติช่วยบำรุงผิวพรรณ ช่วยรักษาโรคที่เกี่ยวกับผิวหนัง ช่วยป้องกันรังสีอินฟราเรด มีส่วนช่วยกระตุ้นการหมุนเวียนของโลหิต ประทินผิว ชะลอความชรา ลบรอยเหี่ยวย่น ขจัดน้ำมันส่วนเกิน และปราบสกปรกจากผิวหนัง นอกจากนี้แล้วโคลนที่โพเรียง ยังได้รับประกาศนียบัตร ISO 9002 และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา (FDA) ของสหรัฐอเมริกา และการรับรองคุณภาพโดยกระทรวงสาธารณสุขของญี่ปุ่นอีกด้วย

ภายในงานเต็มไปด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับโคลนทั้งสิ้น นักท่องเที่ยวจะได้รับการนวดตัว นวดหน้าด้วยโคลน บำรุงผิว และแต่งหน้าด้วยโคลน นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การแข่งขันมวยปล้ำ และชกเย่อในโคลน การแสดงทางด้านวัฒนธรรม และการเล่นพื้นเมืองของเกาหลี การประกวดภาพถ่าย การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด และการประกวด “ราชาโคลน” เป็นต้น นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อเครื่องประทินผิวที่ทำจากโคลนได้ในราคาพิเศษ

3) อำเภอคิมชาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาล โสมคิมชาน (Geumsan Ginseng Festival)



ภาพที่ 1.29 เทศกาลโสมคิมชาน

เทศกาลโสมคิมชาน จัดขึ้นที่เมืองคิมชาน ณ โถงจัดนิทรรศการโสม ในคิมชาน-อึบ (Geumsan-eup) เริ่มประมาณต้นเดือนตุลาคม

เทศกาลโสมคิมชานเป็นเทศกาลที่จัดแสดง และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับโสม คุณภาพดีที่สุดหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของโสมสด รากแห้ง เหง้า โสมสกัด ชาโสม รากโสมแผ่น โสมบด หรือรากโสมแช่น้ำผึ้ง โสมแดงอบ รวมถึงผลิตภัณฑ์โสมอื่นๆ ในรูปของชา แคปซูล เป็นยาสมุนไพร หรืออาหารเพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่นี่ถือเป็นตลาดโสมที่ใหญ่ที่สุดในเกาหลีใต้ ส่งโสมเป็นอัตราร้อยละ 80 ของความต้องการในประเทศ ทั้งนี้ โสมเป็นสมุนไพรที่ขึ้นชื่อที่สุดของเกาหลี และถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ

ภายในงานจะมีนิทรรศการ โสมนานาชาติ การแข่งขันปรุงโสม และสมุนไพร วิธีการเก็บเกี่ยวโสมแบบพิเศษ การทำโสมขวดที่ระลึก การทำตุ๊กตาโสม การสาธิตการผลิตโสมที่ได้อายุ การแสดงพื้นบ้านของคิมชาน และอื่นๆ โถงจัดนิทรรศการโสมเป็นสถานที่ที่ใหญ่ที่สุดในเกาหลีซึ่งมีการนำเสนอในรูปแบบมัลติมีเดียเกี่ยวกับขั้นตอนการเจริญเติบโต และสรรพคุณของโสม

4) เมืองนนซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง (คังเคียง) (Ganggyeong Fermented Seafood Festival)



ภาพที่ 1.30 เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง (คังเคียง)

เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง (คังเคียง) จัดขึ้นที่ท่าเรือคังคยอง ตลาดจอตคัลและ Jeotgal Exhibition Hall จัดประมาณกลางเดือนตุลาคมของทุกปี

เทศกาลนี้ จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1997 ได้รับเลือกให้เป็นเทศกาลท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดีเด่น และในปี ค.ศ. 2015 นี้ ได้ก้าวขึ้นมาอีกขั้นเป็นเทศกาลการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมยอดเยี่ยม เป็นเทศกาลที่มีความหลากหลาย มีทั้งถนนเดินชม มีถนนของกิน คังคยอง (คังเคียง) เป็นท่าเรือที่รู้จักในนามของตลาดอาหารทะเลหมักดองที่ใหญ่ที่สุดของเกาหลี มีทักษะการถนอมอาหารทะเลด้วยเกลือได้ซึ่งปกติจะเก็บได้นานประมาณ 100 วัน ที่อุณหภูมิ 10 – 15 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับชนิดของอาหาร

สิ่งที่โดดเด่นในเทศกาล คือ ประวัติความเป็นมาของอาหารหลักของเกาหลีชนิดนี้ ประสบการณ์ที่น่าสนใจของผู้มาเยือน ช่วงทำอาหารด้วยตนเอง อาหารทะเลแห้งที่ดีที่สุดเกาหลีซึ่งจำหน่ายในราคาประหยัด รวมถึงการแสดงสำคัญต่างๆ เช่น การทำกิมจิกับอาหารแห้ง การแข่งขันจับราชากุ้ง นิทรรศการภาพถ่าย นิทรรศการอาหารแห้ง นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังสามารถซื้ออาหารทะเลหมักดองได้ในราคาที่ถูกลง 30-40 เปอร์เซ็นต์ในช่วงเวลาเทศกาล

5) เมืองโซซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่โซซาน (Seosan Chrysanthemum Festival)



ภาพที่ 1.31 เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศ

เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศ จัดขึ้นที่โคบุก-มยอน เมืองโซซานทุกปี ประมาณต้นเดือนพฤศจิกายน

เทศกาลนี้มุ่งเน้นไปที่การจัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งท่ามกลางทุ่งดอกเบญจมาศที่มีความยาวกว่า 100,000 ตารางเมตร ผู้เข้าชมจะเพลิดเพลินไปกับงานศิลปะดอกเบญจมาศต่างๆ ที่ตลาดฮวาจอน

ภายในงานจะมีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของภูมิภาค คือ ข้าว ธัญพืช หัวหอม และพริกแห้ง วางขายในราคาที่ถูกลง 10-20 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมการเก็บเกี่ยวมันฝรั่งหวาน และหัวผักกาดแดง รวมทั้งการเลือกดอกเบญจมาศกับเด็กในสถานที่กลางแจ้ง ฯลฯ



ภาพที่ 1.32 ที่ตั้งของเทศกาลในจังหวัดชุงนัม (ชุงชองใต้)

1.3.3 นครปกครองตนเองพิเศษเซจง มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของตำบลโจชีวอน โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) ตำบลโจชีวอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลลูกพีชที่โจชีวอน (Jochiwon Peach Festival)



ภาพที่ 1.33 เทศกาลลูกพีชที่โจชีวอน

เทศกาลลูกพีช จัดขึ้นที่เมืองโจชีวอน บริเวณตลาดนัดดั้งเดิมเซจง หรือเซจง จอนทง ซิจัง ประมาณเดือนสิงหาคมของทุกปี

ลูกพีชของเมืองโจชีวอนเป็นที่รู้จักมากกว่า 100 ปี ลูกพีชจะมีเนื้อนุ่ม รสชาติดี กลิ่นหอม และมีรสหวาน นอกจากนี้ ยังได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร (Q mark) เป็นครั้งแรกในซุนนัมโด นับเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพดีเยี่ยม และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง เทศกาลนี้ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากพื้นที่อื่น และประเทศอื่น ด้วยการมอบโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถทดลองชิมลูกพีช รสชาติเยี่ยม ได้มากเท่าที่ต้องการ

ภายในเทศกาลจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การประกวดลูกพีช การแสดงการทำอาหารด้วยลูกพีช สาธิตวิธีการเลือกลูกพีช การแข่งขันกินลูกพีช การแข่งขันปอกเปลือกลูกพีช การนวดหน้าด้วยน้ำมันเมล็ดพีช เป็นต้น



ภาพที่ 1.34 ที่ตั้งของเทศบาลในนครปกครองตนเองพิเศษเซจง

1.3.4 มหานครแดจอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตยูซอง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตยูซอง มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน (แทจอน) (Daejeon Science Festival)



ภาพที่ 1.35 เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน

เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน จัดขึ้นที่อุทยานเอ็กซ์โปแดจอน (Daejeon Expo Park) แถวเขตยูซอง จัดประมาณเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอนเป็นงานแสดงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จัดให้แก่สาธารณชนในเกาหลี แดจอนถูกยกให้เป็นเมืองแห่งอนาคตของวิทยาศาสตร์ ล้อมรอบด้วยสถาบันพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเกาหลี (KAIST) และหุบผาแทด็อก ทั้งสองแห่งนั้นเต็มไปด้วยนักวิทยาศาสตร์ และนักเทคโนโลยีจำนวนมาก อีกทั้งอุทยานเอ็กซ์โปแดจอนยังเป็นอุทยานเอ็กซ์โปที่ใหญ่ที่สุดในเกาหลี เมืองแดจอนเป็นศูนย์กลางที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียงด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศ ทำให้เมืองนี้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลวิจัยระดับนานาชาติ เพื่อนำไปใช้พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต ดังนั้นเมืองแดจอนจึงได้รับการขนานนามว่า “เมืองศูนย์กลางของเทคโนโลยีในเอเชีย”

ภายในงานนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ได้ด้วยตนเอง ทั้งการสำรวจขั้วโลกใต้ทางอ้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สวนสนุกน้ำ Aqua Resort วิดีโอ 3D เทคนิคพิเศษในห้องต่างๆ พาเหรดหุ่นยนต์ และอื่นๆ

(2) เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน (แดจอน) (Daejeon International Food & Wine Festival)

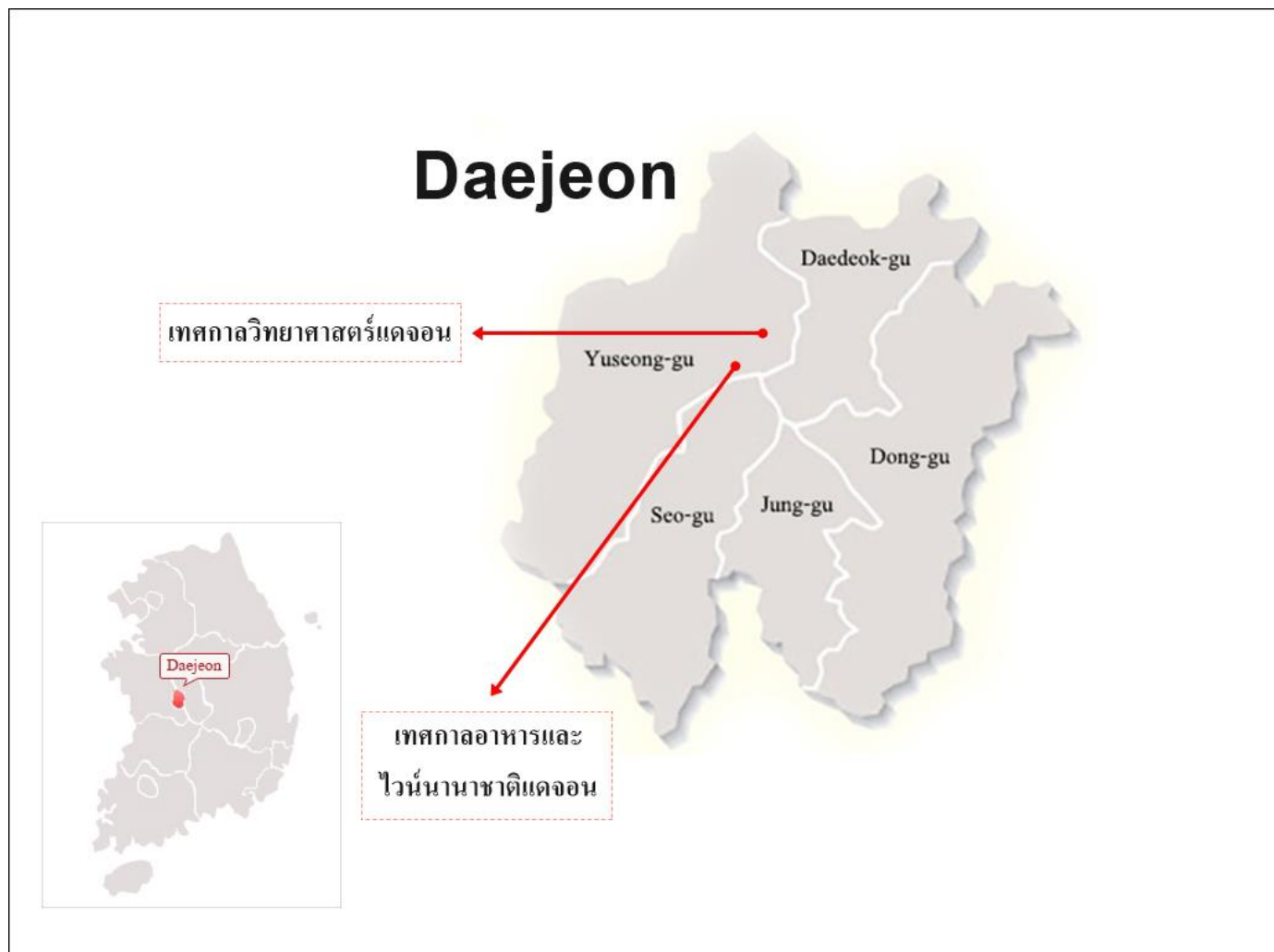


ภาพที่ 1.36 เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน (แดจอน)

เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน (แดจอน) จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมของทุกปีที่ Daejeon Convention Center KOTRA Exhibition Center in Daejeon (KOTREX) EXPO Hanbit Plaza และบริเวณรอบๆ พื้นที่

เทศกาลจะนำเสนอวัฒนธรรมภายใต้หัวข้อ “ทางเลือกใหม่ของท่าน สู่ตลาดไวน์ในเกาหลีและเอเชีย” เทศกาลนี้ดึงดูดผู้เชี่ยวชาญด้านไวน์ คนรักไวน์ และนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาที่เมืองแดจอนทุกปี

ภายในงานจะจัดแสดงไวน์นำเข้าหลากหลายชนิด มีร้านเล็กๆ รวมทั้งซุ้มของไวน์และสุราที่ผลิตภายในประเทศกว่า 330 ร้าน นอกจากนี้ ยังมีนิทรรศการจัดแสดงไวน์ระดับโลก การจัดแสดงไวน์ดั้งเดิมและตัวอย่างไวน์ นิทรรศการจับคู่ไวน์และอาหาร นิทรรศการศิลปะไวน์ รวมทั้งการแสดงต่างๆ เช่น การแสดงคอนเสิร์ตดนตรีแจ๊สถึงคลาสสิก เป็นต้น



ภาพที่ 1.37 ที่ตั้งของเทศบาลในมหานครแดจอน

1.4 ภูมิภาคทางตะวันตกเฉียงใต้ มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดจอลบุก (จอลลาเหนือ) จังหวัดจอลนัม (จอลลาใต้) มหานครกวางจู และจังหวัดปกครองตนเองพิเศษเชจู มีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 จังหวัดจอลบุก (จอลลาเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองนัมวอน อำเภอมูจู เมืองคิมเจ และเมืองกุนซาน โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เมืองนัมวอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชุนฮยั้ง (ชุนยาง) (Namwon Chunhyang Festival)



ภาพที่ 1.38 เทศกาลชุนฮยั้ง(ชุนยาง)

เทศกาลชุนฮยั้ง (ชุนยาง) จัดที่เมืองนัมวอน บริเวณกวางฮัลลวอน (Gwanghalluwon) ซารังสแควร์ (Sarang Square) และริมลำธารโยชอน (Yocheon Stream) จัดประมาณเกือบปลายเดือนพฤษภาคม

เทศกาลนี้ คือ เทศกาลยอดนิยมตลอดกาลของประเทศเกาหลี ชุนยางเป็นวีรสตรีผู้ซื่อสัตย์ในชุนยางจอน (Chunhyangjeon) ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่มีผู้อ่านอย่างกว้างขวางในช่วงกลางของราชวงศ์โชซอน เทศกาลนี้มุ่งประเด็นไปที่คุณธรรมแห่งความภักดีที่ไม่มีวันตาย กิจกรรมต่างๆ รวมถึงการเข้าเยี่ยมชมคารวะสุสานของชุนยาง พิธีการแสดงความเคารพชุนยางที่สวนกวางฮัลลวอน ซึ่งผู้ประกอบพิธี 42 คนแสดงการคารวะ และนักดนตรี 30 คน จากศูนย์แสดงศิลปะพื้นบ้านแห่งชาติเป็นผู้เล่นเพลง

ภายในงานจะมีการประกวดเพลงดั้งเดิมชุนยางเป็นการแข่งขันดนตรีดั้งเดิมระดับชาติ และการแสดงต่างๆ ถูกนำเสนอในเทศกาลนี้ เพิ่มเติมด้วยเทศกาลหัตถกรรมไม้นัมวอนที่จัดขึ้นที่ เลิฟ พลาซ่า ในโอฮยอน-ดง (Eohyeon-dong) ซึ่งแสดงจิตรศิลป์แห่งหัตถกรรมจากไม้ หนึ่งในสิ่งพิเศษอันน่าภาคภูมิใจของนัม

วอน ซีรีม (Ssireum) มวยปล้ำโบราณ และการละเล่นชิงช้าแบบเกาหลีที่เรียกว่า ค็อ-เน-ตวิ-กี (geunettwigi) (สำหรับผู้หญิงเล่น)

2) อำเภอมูจู มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู (Muju Firefly Festival)



ภาพที่ 1.39 เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู

เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู จัดขึ้นหลายแห่งบริเวณรอบๆ มูจู-กุน ทั้ง Traditional Arts Theme Park สวนสาธารณะจินัม และนัมแดซอน จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ประมาณช่วงเดือนมิถุนายน ทั้งนี้ ช่วงเวลาที่จัดอาจเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละปี

เทศกาลหิ่งห้อยที่เมืองมูจู ได้รับการพิจารณาว่ามีความพิเศษมากเพราะเป็นหนึ่งในอนุสาวรีย์ธรรมชาติหมายเลข 322 หิ่งห้อยเป็นแมลงที่สร้างแสงจากอวัยวะเรืองแสงพิเศษในตัว จะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นมลพิษเท่านั้น เทศกาลนี้เป็นการนำเสนอความโดดเด่นในฐานะที่เป็น “เทศกาลทางสิ่งแวดล้อมที่สนุกและเรียนรู้ธรรมชาติจากธรรมชาติ” มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้คนเป็นมิตรกับระบบนิเวศวิทยา และเห็นความสำคัญของการรักษาสภาพแวดล้อมของธรรมชาติเพื่อให้ธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ปราศจากมลพิษ ถือว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้คนรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ในปี ค.ศ. 2012 รัฐบาลกำหนดให้เป็นเทศกาลดีเด่น เทศกาลฤดูร้อนยอดเยี่ยมอันดับ 1 ของเกาหลีใต้ และเป็นเทศกาลที่คนอยากไปมากที่สุดอันดับ 2 นอกจากนี้ ในเรื่องของคุณภาพ และการยอมรับนั้น ได้รับการตอบรับที่ดี มีเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่าง CNNgo กำหนดให้นัมแดซอน (นัมแดเชิน) เป็นหนึ่งใน 50 เส้นทางการท่องเที่ยวที่สวยงามที่ต้องไปในเกาหลีใต้

3) เมืองกิมเจ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลขอบฟ้ากิมเจ (กิมเจ) (Gimje Horizon Festival)



ภาพที่ 1.40 เทศกาลขอบฟ้ากิมเจ (กิมเจ)

เทศกาลขอบฟ้ากิมเจ (กิมเจ) จัดขึ้นในทุกปี ช่วงปลายเดือนกันยายนจนถึงต้นเดือนตุลาคม โดยจะจัดที่อ่างเก็บน้ำของ บยอกกอลเจ (byeokgolje) ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญของ โซนัม

เทศกาลจัดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญด้านการเกษตรของประเทศเกาหลีซึ่งเป็นพื้นฐานของประเทศ เป็นสถานที่บรรจบกันของท้องฟ้า และพื้นดิน อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของพื้นที่ และเศรษฐกิจ บยอกกอลเจเป็นพื้นที่ชลประทานที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก มีอายุถึง 1,700 ปี ตั้งแต่สมัยกิมเจปกครองโดย อาณาจักรแพกเจ และทำให้กิมเจเป็นสถานที่สำคัญของการปลูกข้าว และการเกษตรของประเทศเกาหลีใต้ ระหว่างการปกครองของแพกเจ บยอกกอลเจถูกเรียกว่า "บยอกกอล-กุน" (Byeokgolgun) ซึ่งมาจากการเป็นสถานที่แรกที่มีการทำการเกษตรปลูกข้าวในประเทศเกาหลีใต้

ในงานเทศกาล นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสประสบการณ์การเป็นเกษตรกรในประเทศเกาหลีใต้ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านอายุ การเรียนรู้ และสนุกไปกับการร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การปลูกข้าว เล่นว่าว จับตักแตน หุงข้าวเช็ดหม้อ หัตถกรรมพื้นบ้าน แสดงนิทรรศการการชลประทานบยอกกอลเจ จัดแสดงมรดกตกทอดของประวัติศาสตร์แห่งการกลีกรมของเกาหลี และการชลประทาน การลงแขกเกี่ยวข้าวในบริเวณรอบๆ เขื่อนชลประทานบยอกกอลเจ รายการที่สำคัญๆ รวมถึงกิจกรรมหนึ่งวันในหมู่บ้านชานา ทัวร์ทุ่งนาบนเกวียนเทียม และการทำหุ่นไล่กา การละเล่นอื่นๆ ที่รวมอยู่ด้วย เช่น การแข่งชักกะเย่อ การแสดงดนตรีของช่างผู้เชี่ยวชาญทรัพยากรดินทางวัฒนธรรม การแสดงพื้นบ้าน และการแสดงสำคัญอื่นๆ ที่สะท้อนวัฒนธรรมการปลูกข้าว เช่น ปี่ญกักริทา การแข่งขันมวยปล้ำ หรือชีริม การแสดงการก่อกองฟางกลางแจ้ง เป็นต้น

4) เมืองกุนซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน (Gunsan International Migratory Bird Festival)

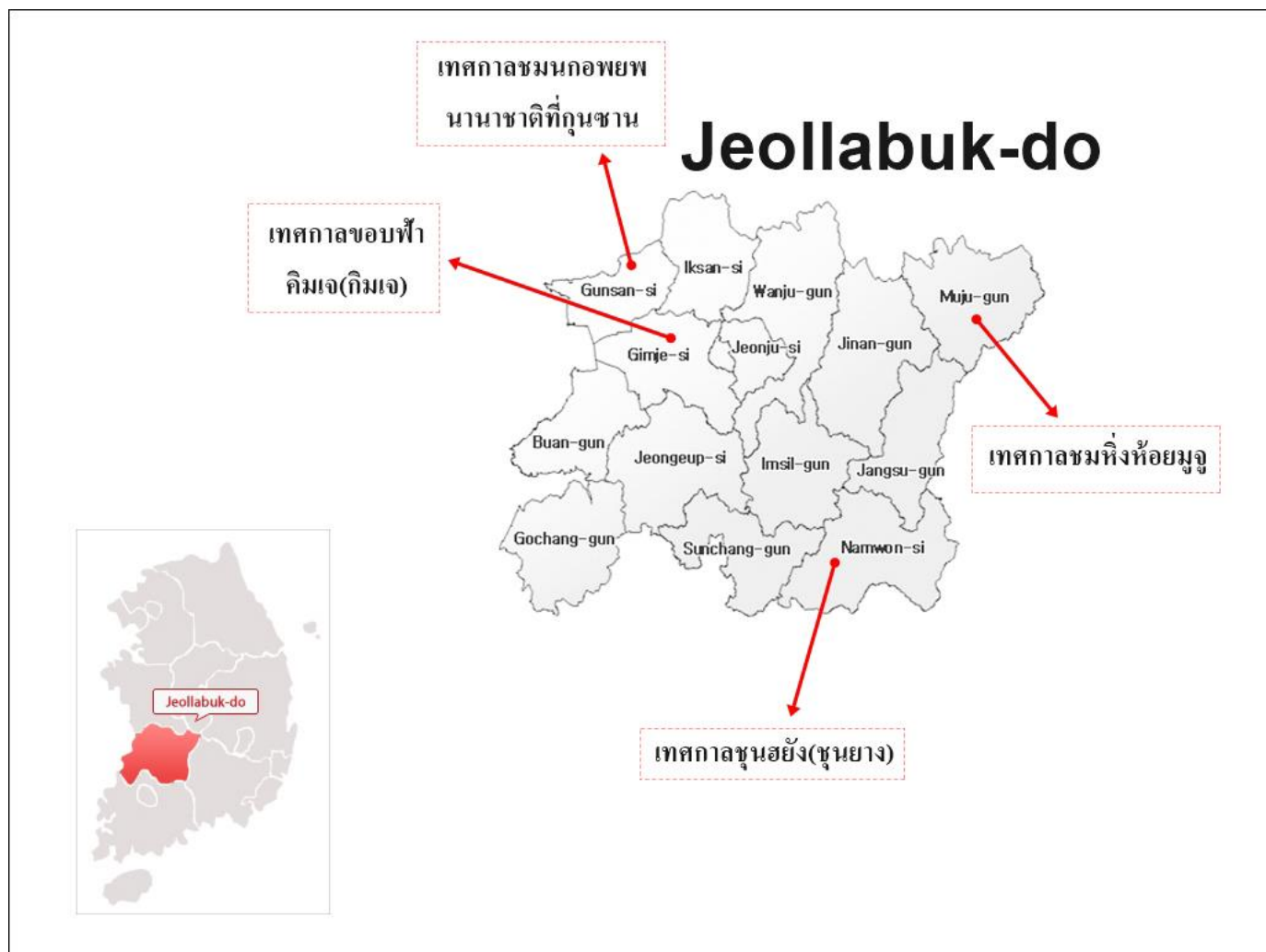


ภาพที่ 1.41 เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน

เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน จัดบริเวณหอสังเกตการณ์นกอพยพกิมกัง (Geumgang Migratory Bird Observatory) ทะเลสาบกิมกัง ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน

เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติ นักท่องเที่ยวจะเพลิดเพลินไปกับการดูฝูงเป็ดไปกาลหรือเป็ดหน้าเหลือง (Baikal Teal flocks) ที่บินเต็มท้องฟ้าซึ่งเป็นตัวแทนฝูงนกอพยพที่มีจำนวนมากที่สุดของทะเลสาบคิมกัง เป็นเทศกาลยอดนิยมที่จะได้สัมผัสประสบการณ์กับทัศนียภาพความสวยงามของธรรมชาติ

ภายในงานจะมีพิธีเปิดงาน มีนิทรรศการและกิจกรรมพิเศษมากมาย เช่น การแข่งตอบคำถามเกี่ยวกับการอพยพของนก การแข่งขันบินใบหน้า กิจกรรมให้อาหารสัตว์ แคมป์ปิ้ง ฯลฯ

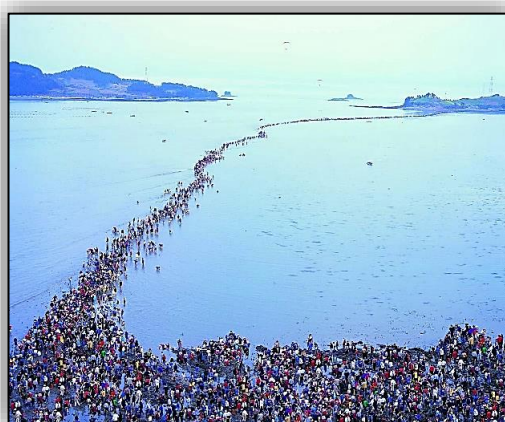


ภาพที่ 1.42 ที่ตั้งของเทศบาลในจังหวัดจอลบุก (จอลลาเหนือ)

1.4.2 จังหวัดจอลันัม (จอลลาใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอจินโด อำเภอฮัมพยอง อำเภอคัมยง และอำเภอคังจิน โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) อำเภอจินโด มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชินโดของดิ่งน้ำทะเลแยก (Jindo Miracle Sea Road Festival)



ภาพที่ 1.43 เทศกาลชินโดของดิ่งน้ำทะเลแยก

เทศกาลชินโดของดิ่งน้ำทะเลแยก จัดบริเวณช่วงเกาะชินโดและเกาะโมโดที่ห่างจากฝั่งโฮดอง-ริ จัดประมาณปลายเดือนมีนาคม หรือต้นเดือนเมษายน

เทศกาลนี้ในทุกปีมีนักท่องเที่ยวเข้าร่วมงานกว่า 500,000 คน โดยเป็นเทศกาลที่เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติของทะเลช่วงเกาะชินโด และเกาะโมโดห่างจากฝั่งโฮดอง-ริ (Hoedong-ri) เป็นส่วนที่มีกระแสน้ำต่ำสุดในเดือนมีนาคมทางจันทรคติ ซึ่งน้ำลดจะเกิดถนนใต้ทะเลกว้าง 40 เมตรยาว 2.8 กิโลเมตร ซึ่งเป็นที่รู้จักแก่โลกเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1975 เทศกาลชินโดของดิ่งเป็นเทศกาลที่จัดขึ้นเพื่อสักการะบูชาต่อยายป็อง (Grandma Ppong) หญิงชราที่สวดภาวนาจนทำให้เกิดปรากฏการณ์ทะเลแยกซึ่งตามตำนานของปรากฏการณ์นี้มีอยู่ว่า ในอดีตกาลชาวเกาะได้รับความเดือดร้อนจากบรรดาเสือ ในปีหนึ่งการรุกรานของเสือถึงขั้นร้ายแรงมากจนทำให้ชาวเกาะทั้งหมดต้องพลัดพรากจากบ้านหนีไปยังเกาะโมโด ยกเว้นหญิงชราผู้หนึ่งชื่อ ยายป็อง ซึ่งสวดภาวนาด้วยแรงศรัทธาทุกวันว่าจะได้เห็นหน้าครอบครัวอีกครั้ง และเทพาคก็ช่วยยายด้วยการแบ่งทะเลออก

ภายในเทศกาลจะมีกิจกรรม และการแสดงต่างๆ เช่น ให้นักท่องเที่ยวสัมผัสประสบการณ์เดินผ่านทางที่น้ำทะเลแยกออก การแสดงพาเหรดไฟนำทางที่ใช้ในการเดินเรือ พิธีสักการะบูชาต่อยายป็อง

(Grandma Ppong) เทศกาลจัดแสดงตามตำนานด้วยการล่องทะเลด้วยแพท่อนซุง การสักการะของชาวประมงต่อเทพแห่งทะเล และการชุมนุมของกึ่งหอยบนถนนทะเล การร้องเพลงเวลาทำงานของชาวเกาะชินโด งานรื่นรมย์ของบรรดาผู้ไว้วางใจ และการแสดงพื้นบ้านที่เป็นลักษณะเฉพาะของเกาะชินโด

2) อำเภอฮัมพยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง (ฮัมเปียง) (Hampyeong Butterfly Festival)



ภาพที่ 1.44 เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง (ฮัมเปียง)

เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง (ฮัมเปียง) จัดขึ้นที่อุทยานริมน้ำฮัมพยอง และพื้นที่เกษตรกรรมฮัมพยอง เทศกาลนี้จัดขึ้นประมาณช่วงปลายเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม

เทศกาลนี้ เป็นเทศกาลที่นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสกับระบบชีววิทยาอย่างใกล้ชิด ในพื้นที่พิเศษของเหล่าผีเสื้อ ในช่วงเทศกาลทั้งเมืองฮัมพยองจะกลายเป็น “เมืองแห่งผีเสื้ออย่างแท้จริง” มีการตกแต่งเต็มไปด้วยผีเสื้อ และแสงไฟ รูปแบบของงานที่ผสมผสานระหว่างผีเสื้อ และแสงไฟเป็นหนึ่งในผลงานสร้างสรรค์ของธรรมชาติที่ละเอียดอ่อน และสวยงามที่สุด เทศกาลผีเสื้อฮัมพยองนำเสนอความอลังการของผีเสื้อนับหมื่นๆ ที่บินร่อนเหนือทะเลแห่งดอกไม้หลายชนิดในพื้นที่ 33 ล้านตารางเมตร เทศกาลนี้เป็นความพยายามครั้งแรกในโลกที่จะจัดเทศกาลซึ่งมีผีเสื้อ และแมลงที่มีชีวิตกับธรรมชาติได้รับการกำหนดครั้งแรกในปี ค.ศ. 2003 ว่าเป็น "เทศกาลการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม"

ภายในงานจะมีกิจกรรมมากมายที่ให้ความรู้ และความบันเทิง เช่น มีการแสดงคอนเสิร์ต การประกวดภาพถ่าย นิทรรศการผีเสื้อ มีการศึกษาการบินของผีเสื้อ จัดแสดงตัวอย่างของผีเสื้อ และแมลงต่างๆ

3) อำเภอคัมยง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยง (คัมยาง) (Damyang Bamboo Festival)



ภาพที่ 1.45 เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยง

เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยง จัดขึ้นที่เมืองคัมยง บริเวณสวนไม้ไผ่จุกโนควอน (Juknokwon)

เทศกาลจัดประมาณเดือนพฤษภาคม

เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยง (คัมยาง) ตั้งอยู่ในพื้นที่ของป่าไผ่ที่มีขนาดถึง 2.4 กิโลเมตร เทศกาลนี้เต็มไปด้วยกิจกรรมการเฉลิมฉลองไปกับความสวยงามของไม้ไผ่ คัมยงเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และประวัติศาสตร์ยาวนานเกี่ยวกับป่าไม้ไผ่ถึงขนาดที่ว่า “หากพูดว่าคัมยง ก็ต้องไม้ไผ่ หากพูดว่าไม้ไผ่ ก็ต้องคัมยง” ในพื้นที่ทั้งหมดของเกาหลีใต้ร้อยละ 25 เป็นป่าไผ่ เรียกได้ว่า “คาบสมุทรแห่งป่าไผ่”

ภายในเทศกาลจะมีกิจกรรมทางน้ำให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุก เช่น การล่องแพไม้ไผ่ การปั่นจักรยานน้ำ นิทรรศการไม้ไผ่ การประกวดการแสดงเครื่องดนตรีไม้ไผ่ การแข่งขันชิงแชมป์ดาบตัดไม้ไผ่ การแข่งขันวาดภาพและเขียน การทำแท่งซูล (ขวดเหล้าไม้ไผ่ดั้งเดิม) การตกปลาด้วยตะกร้าไม้ไผ่

4) อำเภอคังจิน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน (Gangjin Celadon Festival)

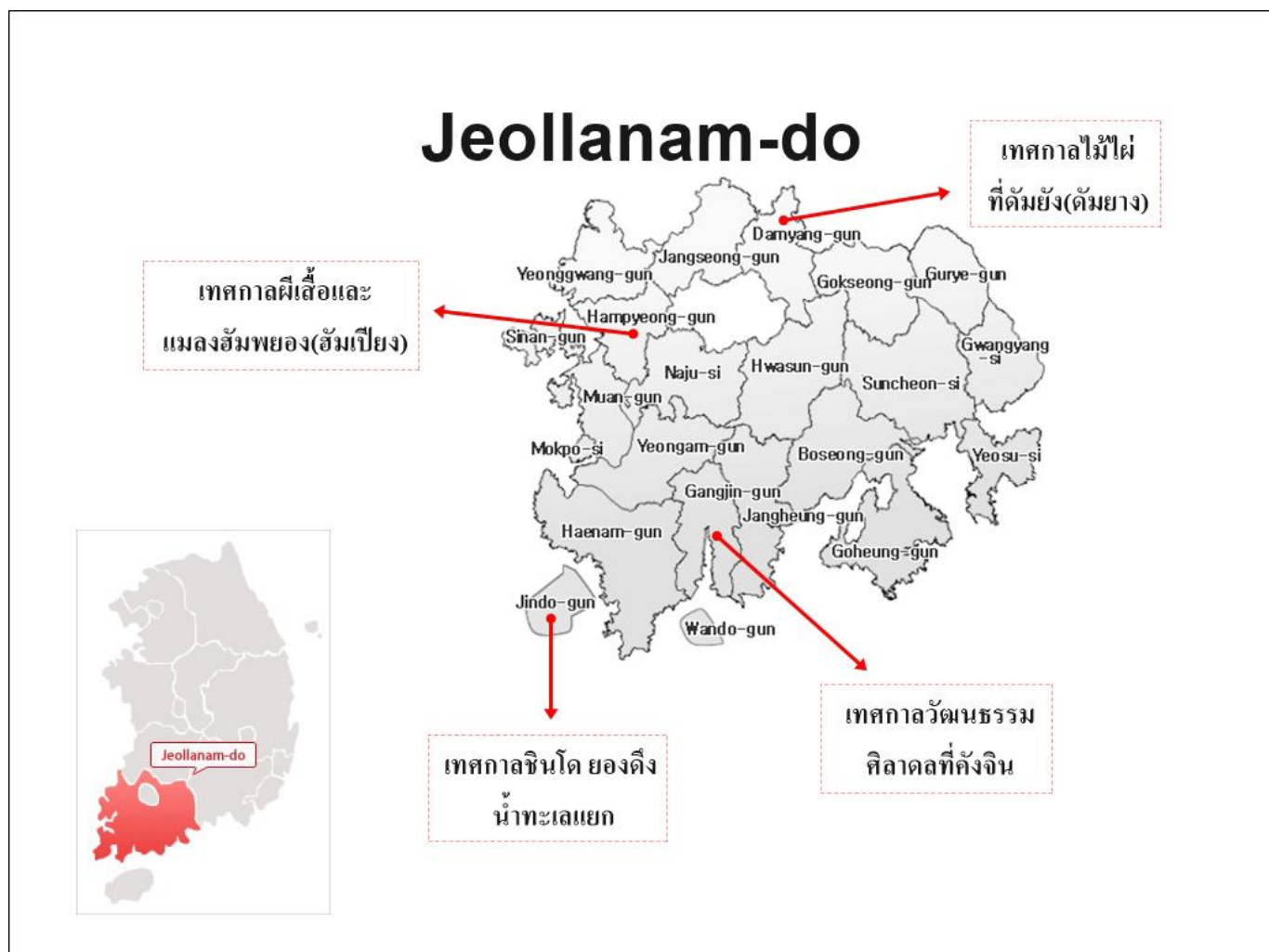


ภาพที่ 1.46 เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน

เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน จัดขึ้นปีละครั้ง ช่วงเดือนสิงหาคม จัดขึ้นที่เมืองคังจิน บริเวณ Goryeo Celadon Porcelain Kiln

เทศกาลนี้จัดที่เมืองคังจินเพราะว่าเป็นเมืองที่มีดินเหนียว และฟืนอยู่มาก อุณหภูมิกำลังพอเหมาะ ในอดีตสมัยราชวงศ์โครยอ (โคเรีย) เฟื่องฟูมาก ปัจจุบันเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาโครยอ ในช่วงศตวรรษที่ 10 ถึง 14 ที่มีชื่อเสียงของประเทศเกาหลี สาเหตุที่จัดให้มีเทศกาลนี้เพื่อให้ศิลาดล และมรดกวัฒนธรรมอื่นๆ ของเกาหลีเป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ

ภายในเทศกาลจะมีการแสดงประวัติศาสตร์เก่าของเครื่องปั้นดินเผาโครยอ นิทรรศการเครื่องปั้นดินเผาจำลองในแบบโบราณ ชมการสาธิตการปั้น และการอบเครื่องปั้นดินเผา โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยือนสามารถทดลองทำได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งได้เรียนรู้หนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่น่าภูมิใจของเกาหลีด้วย



ภาพที่ 1.47 ที่ตั้งของเทศกาลในจังหวัดจอลนัม (จอลลาใต้)

1.4.3 มหานครกวางจู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตบุก (เหนือ) และเขตดง (ตะวันออก) โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตบุก (เหนือ) มีเทศกาลที่เกี่ยวข้อง 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลกิมจิที่กวางจู (กวางจู) (Gwangju World Kimchi Culture Festival)



ภาพที่ 1.48 เทศกาลกิมจิที่กวางจู

เทศกาลกิมจิที่กวางจู จัดขึ้นบริเวณรอบๆ พิพิธภัณฑ์ชุมชนพื้นบ้านกวางจู ประมาณต้นเดือนตุลาคม

กิมจิที่กวางจูถือได้ว่าเป็นกิมจิที่มีรสชาติอร่อยที่สุดในเกาหลี เนื่องจากการเลือกสรรวัตถุดิบที่ดี ปรุงรสค่อนข้างจัดจ้านกว่าที่อื่น และใส่ข้าวเหนียวบดลงไปในการหมักกิมจิทำให้สามารถยืดอายุในการเก็บรักษากิมจิได้นานกว่ากิมจิจากเมืองอื่นๆ จึงเป็นที่ขึ้นชื่อ และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ในเทศกาลนี้จะจัดแสดงกิมจิที่มีประมาณ 130 สูตร ปรุงโดยมืออาชีพทั่วเกาหลี นักท่องเที่ยวสามารถดู และลงมือทำกิมจิเพื่อเป็นประสบการณ์ มีนิทรรศการประวัติของกิมจิ แสดงสรรพคุณที่ดีเยี่ยมของกิมจิต่อสุขภาพว่ามีสารต้านมะเร็งและลดระดับคอเลสเตอรอลในเลือดด้วย นอกจากนี้ ยังมีการแสดงพื้นเมืองต่างๆ เช่น การแสดงกายกิม (เครื่องดนตรีพื้นเมืองเกาหลี) การจัดแสดงชุดฮันบก (เครื่องแต่งกายพื้นเมืองเกาหลี) การแสดงการละเล่นพื้นเมืองเกาหลี และคอนเสิร์ต เป็นต้น

2) เขตดง (ตะวันออก) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลรำลึกความทรงจำ Chungjang 7080 (7080 Chungjang Recollection Festival)

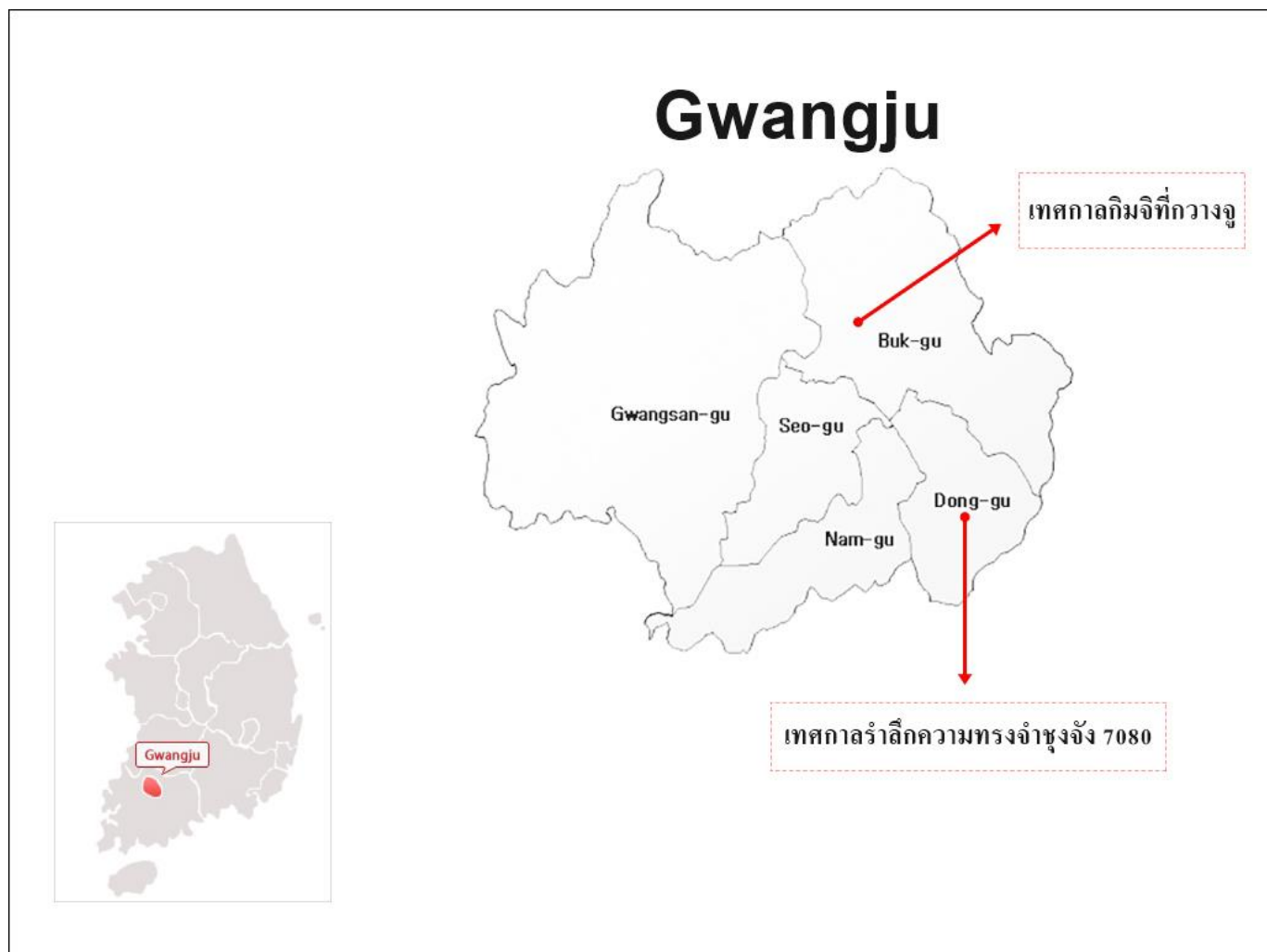


ภาพที่ 1.49 เทศกาลรำลึกความทรงจำ Chungjang 7080

เทศกาลรำลึกความทรงจำ Chungjang 7080 จัดขึ้นทุกเดือนตุลาคม บริเวณถนน Chungjang-ro Gimnam-ro Svangim-ro และถนนสายศิลปะใจกลางเมืองกวางจู

เทศกาลรำลึกความทรงจำ Chungjang 7080 คือ หนึ่งในเทศกาลที่เป็นตัวแทนของเมืองกวางจูที่มีความโดดเด่นมากที่สุด หัวข้อของเทศกาลนี้ คือ การตกแต่งงานทั่วท้องถนนให้อยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1970 และ ค.ศ. 1980 สร้างบรรยากาศให้รู้สึกหวนคิดถึงบ้านด้วยการแสดงที่หลากหลาย

ภายในงานจะมีการจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ และกิจกรรมมากมาย เช่น การเดินพาเหรดเรื่องราวความทรงจำเกี่ยวกับครอบครัวในเอเชีย การแสดงทางศิลปวัฒนธรรมจากชาวต่างชาติ



ภาพที่ 1.50 ที่ตั้งของเทศกาลิมจิในมหานครกวางจู

1.4.4 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษเชจู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองเชจู และเมืองซอกกีโพ โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เมืองเชจู มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาล ไฟเมืองเชจู (Jeju Fire Festival)



ภาพที่ 1.51 เทศกาล ไฟเมืองเชจู

เทศกาลไฟเมืองเชจู จัดขึ้นที่เมืองเชจู ตำบลแอวอล หมู่บ้านบงซอง บริเวณแซบยอล โอรัม (Saebyeol Oreum) จัดประมาณต้นเดือนมีนาคม

เทศกาลนี้จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1997 สมาคมการจัดงานเทศกาลเล่นไฟวันพระจันทร์เต็มดวง ที่เมืองเชจูเป็นเจ้าภาพจัดงาน ได้เปลี่ยนชื่อจาก “เทศกาลดอกไม้ไฟวันพระจันทร์เต็มดวง” เป็น “เทศกาลดอกไม้ไฟที่เชจู” ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 เป็นต้นไป โดยจะเริ่มเปิดงานเมื่อดาวฉายแสง เทศกาลดอกไม้ไฟที่เชจูเป็นเทศกาลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะมีการปล่อยให้สุนัขอย่างวิว และม้าได้เล็มหญ้า เพื่อจัดหญ้าค้ำมาตลอดปีระหว่างทางเดินขึ้นเขา และกำจัดแมลงที่ให้โทษ “ฟังแอ” (ก่าแพงกั๊ก) เป็นหญ้าที่นำไปวางขวางระหว่างทุ่งเลี้ยงสัตว์ ในช่วงปลายฤดูหนาวไปจนถึงต้นฤดูใบไม้ผลิ แสดงถึงวัฒนธรรมการอพยพพร้อมเร่ในสมัยโบราณของชาวเชจู ซึ่งจะนำมาฟื้นฟูให้เข้ากับยุคปัจจุบัน

กิจกรรมของเทศกาลจะมีการใช้หินเหล็กไฟมาจุดไฟ การแข่งขันมัดกิ้งไม้สำหรับจุดไฟ การยกหินหนัก การเผากิ่งไม้สำหรับจุดไฟ การใส่ไฟ การหมุนห่วงไฟ โชว์เล่นแสงเลเซอร์

(2) เทศกาลทุ่งดอกเรพซีด (หรือดอกคาโนล่า) (Jeju Canola Flower Festival)



ภาพที่ 1.52 เทศกาลทุ่งดอกเรพซีด (หรือดอกคาโนล่า)

เทศกาลทุ่งดอกเรพซีด (หรือดอกคาโนล่า) จัดขึ้นที่เกาะอูโด (Udo Island) ประมาณช่วงกลางเดือนเมษายนเป็นต้นไป

เทศกาลนี้ เป็นหนึ่งในเทศกาลที่มีชื่อเสียงที่สุดของเมืองเซจู ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จำนวนมากในทุกๆ ปี นักท่องเที่ยวจะเพลิดเพลินไปกับภาพทิวทัศน์ที่ดูมีชีวิตชีวา มีส่วนร่วมไปกับความหลากหลายของ เทศกาลที่แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณอันเป็นเอกลักษณ์ของเกาะเซจู

ภายในเทศกาลมีกิจกรรมมากมาย เช่น การรักษาด้วยผึ้งต่อย การกะเทาะเปลือกถั่วลิสงที่เกาะอูโด สัมผัสประสบการณ์ของนักค้ำน้ำหญิง หรือที่เรียกว่า แฮ-นยอ ตามภาษาเกาหลี การประกวดร้องเพลง การแสดงการเต้น การแสดงพื้นบ้าน เป็นต้น

2) เมืองซอกวิโป มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลซอกวิโป ซิลซิมนี (ซกวิโป ซิลซิมนี) (Seogwipo Chilsimni Festival)

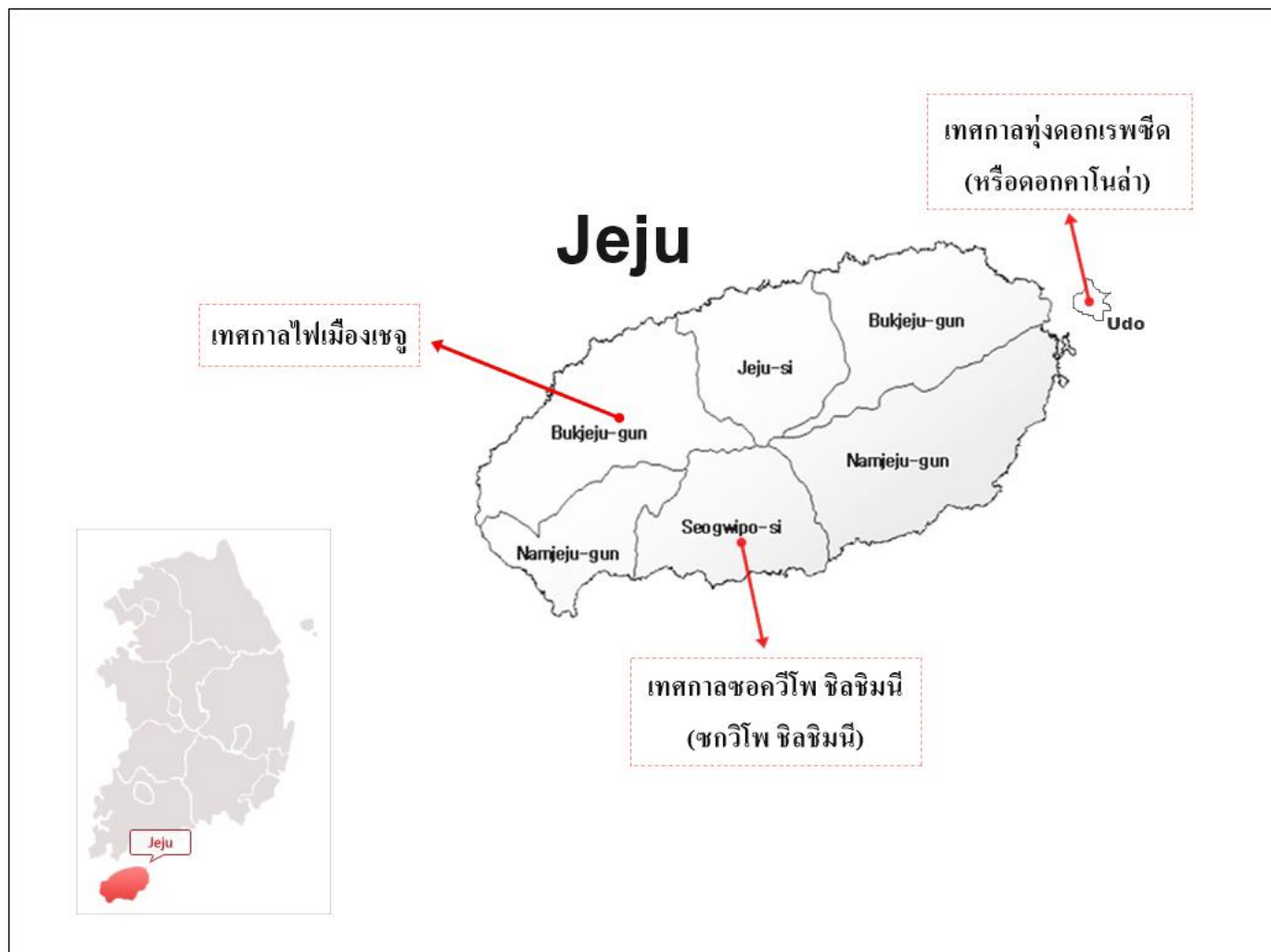


ภาพที่ 1.53 เทศกาลซอกวิโป ซิลซิมนี (ซกวิโป ซิลซิมนี)

เทศกาลซอกวิโป ซิลซิมนี (ซกวิโป ซิลซิมนี) จัดขึ้นที่เมืองซอกวิโป บริเวณสวนสาธารณะซิลซิมนี ประมาณต้นเดือนตุลาคม

เทศกาลนี้ เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการเข้าสู่ฤดูใบไม้ร่วงผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านเชจูเข้ากับศิลปะด้วยวัฒนธรรมทางทะเล และให้ความรู้ครอบคลุมแก่ผู้คนในการได้รับประสบการณ์จากชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมที่สวยงามเป็นลักษณะเฉพาะของเกาะ เทศกาลซกวิโป ซิลซิมนีนำเสนอศิลปะที่หลากหลาย และรายการทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังเป็นเทศกาลที่แสดงพลังขับเคลื่อนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีความสมัครสมาน ตระหนักถึงศักยภาพของตน และช่วยให้ชุมชนได้มีการพัฒนาต่อเนื่องขึ้นไป

ภายในเทศกาลจะมีการแสดงสำคัญ รวมถึงการเดินพาเหรดซิลซิมนีไปตามท้องถนน การแสดงการขอมแพ้วของนายพลชเว ของ หรือ ซอย ยอง (Choi Yeong) ต่อกองทัพมอกโฮ (Mokho) การแสดงพื้นบ้านเชจู การวิ่งมาราธอนซิลซิมนี กิจกรรมกีฬาทางน้ำที่หลากหลายสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และอีกมากมาย



ภาพที่ 1.54 ที่ตั้งของเทศบาลในจังหวัดปกครองตนเองพิเศษเซจู

1.5 ภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้ มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคยองบุก (คยองซังเหนือ) จังหวัดคยองนัม (คยองซังใต้) มหานครแดกู มหานครพูซาน (ปูซาน) และมหานครอูลซาน มีรายละเอียดดังนี้

1.5.1 จังหวัดคยองบุก (คยองซังเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองคยองจู เมืองโพฮัง อำเภอบงฮวา และเมืองอันดง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เมืองคยองจู มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเครื่องดื่มนมและขนมพื้นเมือง (Gyeongju Rice Cake and Korean Traditional Drink Festival)



ภาพที่ 1.55 เทศกาลเครื่องดื่มนมและขนมพื้นเมือง

เทศกาลเครื่องดื่มนมและขนมพื้นเมือง จัดขึ้นที่คยองจู (เคียงจู) บริเวณบงฮวังแด (Bonghwangdae) และสวนสาธารณะฮวังซอง (Hwangseong Park) จัดประมาณช่วงกลางเดือนตุลาคม

เทศกาลนี้ เป็นโอกาสที่ดีในการจัดแสดง และเลือกซื้อเครื่องดื่มนมหรือขนมพื้นเมืองรสชาติดีหลากหลายชนิด รวมทั้ง เหล้าหมักจากทั่วภูมิภาคของเกาหลี

ภายในงานเทศกาลนักท่องเที่ยวจะได้ชมขั้นตอนการทำเครื่องดื่มนมและขนมข้าวพื้นบ้านชั้นครู ลองชิมฟรี การดื่มนมเหล่านี้พื้นบ้านและขนมข้าว รวมถึงขนมพื้นบ้านรับประทานคู่กับเครื่องดื่มนมและขนมข้าวทั้งหมดทำโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการครัว และขายในราคาลดพิเศษ รวมถึงการแสดงนิทรรศการเครื่องดื่มนมข้าว และเครื่องใช้สอยต่างๆ ในการทำงานนมข้าว การสาธิตการแต่งงานแบบดั้งเดิม และงานรื่นเริงที่จัดมาหลายชั่วอายุ การเรียนรู้มารยาท และขั้นตอนการดื่มนม การแสดงดนตรีแบบดั้งเดิมตามสมัยอาณาจักรชิลลา

2) เมืองโพฮัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง (Pohang International Fireworks Festival)



ภาพที่ 1.56 เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง

เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติ จัดขึ้นบริเวณชายหาดยอนกิลแด ในเมืองโพฮังซึ่งผู้คนรู้จักกันในนามของ “เมืองแห่งแสงและไฟ” ประมาณเดือนกรกฎาคมของทุกปี

เมืองโพฮังซึ่งผู้คนรู้จักกันในนามของ “เมืองแห่งแสงและไฟ” มีเรื่องราวที่ว่า ‘แสงแรกของโลก’ นั้น เกิดขึ้นที่โพฮัง จึงเป็นการเริ่มต้นของแสงในเมืองโพฮัง จะมีการแสดงที่เกี่ยวข้องกับไฟหรือพลุเป็นหลัก มีขบวนพาเหรดบนถนน และการแสดงโชว์ไฟตามเพลง

ภายในงานจะมีการประกวดดอกไม้ไฟนานาชาติ สนามเด็กเล่นไฟสำหรับเด็กๆ การวาดภาพการ์ตูนล้อเลียน ถนนการแสดง และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมาย

3) อำเภอบงสวา มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจับปลาอินทอที่บงสวา (Bonghwa Sweet Fish Festival)



ภาพที่ 1.57 เทศกาลจับปลาอินทอที่บงสวา

เทศกาลจับปลาอินทอที่บงสวา จัดขึ้นที่บงสวา-กุน บริเวณลำธารเนซองซง จัดช่วงปลายเดือนกรกฎาคม

ปลาอินทอ (ตามชื่อภาษาเกาหลี) หรือเรียกอีกอย่างว่า ปลาอายุ (Ayu or Sweet fish) เป็นตัวหลักของเทศกาลนี้ ภายในเทศกาลมีหลากหลายกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุก เช่น จับปลาอินทอโดยใช้บันดู (อุปกรณ์จับปลา) มีพื้นที่จัดเตรียมเอาไว้สำหรับให้บั้งปลาทานได้ มีกิจกรรมจี่ม้า ปั่นเรือน้ำ รวมทั้งกิจกรรมตกปลาอินทอจะทำการแข่งขันได้น้ำและตอบคำถาม กิจกรรมตกปลาอินทอถือเป็นกิจกรรมหลักของงานที่จัดขึ้น 2 ครั้งต่อหนึ่งวันตลอดสัปดาห์ และวันเสาร์จะจัดขึ้น 3 ครั้ง ผู้ชนะจะได้รับของรางวัลเป็นผลิตภัณฑ์พิเศษของท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษาและวัฒนธรรมอีกมากมาย เช่น การจัดแสดงนิทรรศการปลาน้ำจืดที่มีปลาเทราท์ และปลาสายพันธุ์อื่นๆ ศูนย์นิเวศวิทยาปลาอินทอที่ผู้เข้าชมสามารถสังเกตสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ปลาอาศัยอยู่ในพิพิธภัณฑ์ ภาพวาดปลาอินทอ เซรามิก ฮันจี (กระดาษแบบดั้งเดิมของเกาหลี) งานฝีมือ และศิลาจารึก เป็นต้น

4) เมืองอันดง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลระบำหน้ากากนานาชาติอันดง (Andong Maskdance Festival)

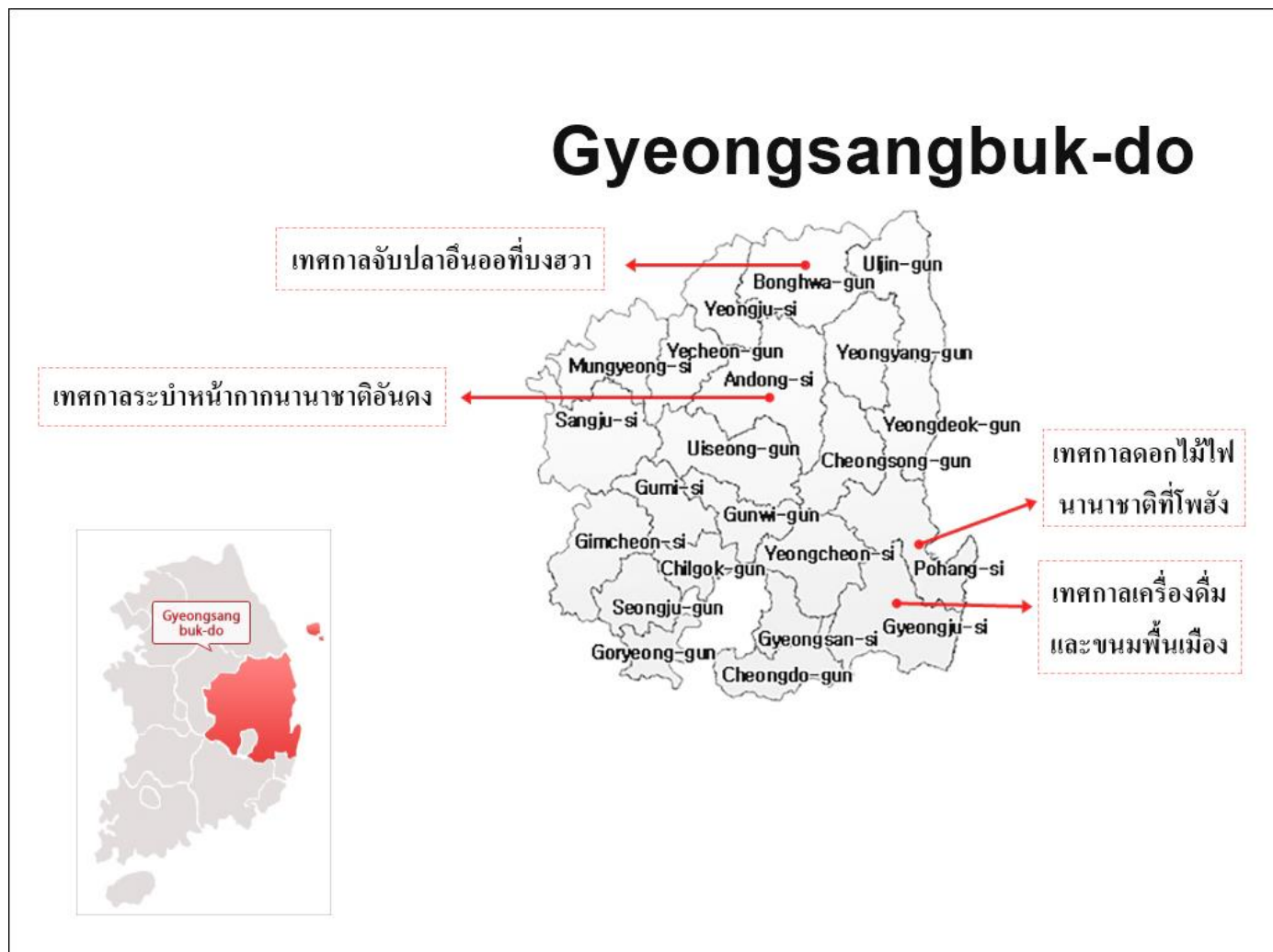


ภาพที่ 1.58 เทศกาลระบำหน้ากากนานาชาติอันดง

เทศกาลระบำหน้ากากนานาชาติอันดง จัดขึ้นที่ริมแม่น้ำหมู่บ้านฮาฮเว (ฮาโฮ) ในอันดง เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกันยายนถึงต้นเดือนตุลาคม

อันดงถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมขงจื้อของเกาหลี ชาวหมู่บ้านฮาฮเว (ฮาโฮ) ได้ดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมในบ้านที่สร้างตามแบบศตวรรษที่ 18 และ 19 โดยสืบทอดมาหลายต่อหลายรุ่น ภายในงานนักท่องเที่ยวจะได้ชมระบำหน้ากากฮาฮเว (ฮาโฮ) ซึ่งเป็นการแสดงพื้นเมืองที่ดำรงมาอยู่หลายร้อยปี โดยหน้ากากของฮาฮเว (ฮาโฮ) จะมีเอกลักษณ์พิเศษคือหน้ากากจะทำวัสดุจากไม้ และได้ถูกยกให้เป็นสมบัติของชาติลำดับที่ 121 พร้อมทั้งยังได้ชมการแสดงฮาฮเว พยอลชินกุต ทัลลลริ (Hahoe Byeolsingut Tallori) เป็นละครรำหน้ากากนักบวชซึ่งได้มีการเล่นมากกว่า 500 ปีในหมู่บ้านฮาฮเว (ฮาโฮ) ที่สวดขอพรเทวดาผู้พิทักษ์ให้มีสุขภาพดีและสันติสุขในชุมชน เพิ่มเติมสีสันด้วยคำถากถางต่อบรรดาชนชั้นสูงที่ทุจริต และพระที่กระทำผิดหรือพระที่ฟุ่มเฟือย ในปี ค.ศ. 1999 สมเด็จพระราชินีควีนอลิซาเบธที่ 2 ได้มาเยือนที่นี่ทำให้เทศกาลนี้มีชื่อเสียงโด่งดังยิ่งขึ้น

ภายในเทศกาลมีกิจกรรมต่างๆ เช่น ชั้นเรียนการแสดงระบำหน้ากาก นิทรรศการหน้ากาก ทั้งเก่า และใหม่จากทั่วโลก การแสดงหุ่นเชิด และการแสดงศิลปะอื่นๆ ทั้งของเกาหลี และจากนานาชาติ



ภาพที่ 1.59 ที่ตั้งของเทศกาลในจังหวัดคยองบุก (คยองซังเหนือ)

1.5.2 จังหวัดคยองนัม (คยองซังใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอฮาดง อำเภอคองซัง เมืองทงยอง และอำเภอซานชอง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) อำเภอฮาดง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง (Hadong Mountain Dew Tea Festival)



ภาพที่ 1.60 เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง

เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง จัดบริเวณวัดซังกเยซา ฮวาแก-มยอน และศูนย์ศึกษาชาดั้งเดิม (Tea Culture Center) เทศกาลจัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคม

ฮวาแก-มยอน (Hwagae-myon) ที่ฮาดงเป็นแหล่งของการเก็บเกี่ยวชาในเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุนซู-ริ (Unsi-ri) ในฮวาแก-มยอนได้รับการยกย่องว่าเป็นสถานที่ปลูกชาได้ดีที่สุดของเกาหลี มีการเก็บเกี่ยวชาเกาหลีครั้งแรกที่นั่นในปี ค.ศ. 828 เมื่อคิม แท-รยอ (Kim Dae-ryeom) ซึ่งเป็นอุปทูตเดินทางไปเชื่อมไมตรีกับราชวงศ์ถังของจีนได้เดินทางกลับมาพร้อมกับเมล็ดชา และเพาะปลูกลงบนเนินเขาในบริเวณนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์ นับแต่นั้นมาบริเวณนี้ก็กลายเป็นแหล่งเพาะปลูกชาที่ดีที่สุด ฮาดง-กุนได้จัดเทศกาลชาป่าขึ้นทุกปี ชาเขียวป่าท้องถิ่นยังคงผลิตโดยใช้แรงงานคน และส่วนผสมของชาที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันมะเร็ง เบาหวาน และความดันโลหิตสูง รวมทั้งชาเขียวยังช่วยกำจัดสารไดออกซินที่สะสมอยู่ในร่างกาย

เทศกาลนี้นำเสนอการแสดงที่มีการริเริ่มเตรียมขึ้นมาใหม่ เช่น การแข่งขันชาพรีเมียมแห่งปี และชาราชินีอันงดงาม ผู้มาเยือนจะได้รับประสบการณ์ในการคัดเลือกใบชา และขั้นตอนการผลิตรวมถึงศิลปะในพิธีดื่มชาแบบดั้งเดิม

2) อำเภอคองซัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองซัง (Geochang International Festival of Theatre)



ภาพที่ 1.61 เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองซัง

เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองซัง จัดขึ้นที่เมืองคองซัง โรงละครแบบกลางแจ้งที่คองซัง จูช็องแด เทศกาลเริ่มประมาณปลายเดือนกรกฎาคมถึงต้นเดือนสิงหาคม

เทศกาลนี้ เป็นเทศกาลละครเวทีกลางแจ้งที่ดีที่สุดเกาหลีใต้ เกิดจากการรวมตัวกันระหว่างงานเทศกาลท้องถิ่น และงานเทศกาลเชิงศิลปะ จัดขึ้นทุกปีภายใต้หัวข้อของธรรมชาติ มนุษย์ และละคร มีนักแสดงจากหลากหลายสัญชาติเข้าร่วมงาน เทศกาลนี้เป็นหนึ่งในเทศกาลที่ประสบความสำเร็จที่จัดขึ้นโดยองค์กรปกครองท้องถิ่น (the local self-governing organizations)

ภายในงานเทศกาลนักท่องเที่ยวจะเพลิดเพลินไปกับความสวยงามของหุบเขาจูช็องแด พร้อมกับรับชมละครไปด้วยตลอดทั้งวันทั้งคืน

3) เมืองทองของ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน (ฮานซาน) (The Great Battle of Hansan Festival)



ภาพที่ 1.62 เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน

เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน จัดขึ้นที่เมืองทองของ บริเวณจัตุรัสของซอนมาดัง เซบยองกวาน และ The Great Battle of Hansan Memorial Park เทศกาลนี้จัดขึ้นประมาณกลางเดือนสิงหาคม

เทศกาลนี้ เป็นหนึ่งในสี่การรบทางทะเลที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์เกาหลี จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงดวงวิญญาณของอิซุงมุง (อิซุนชิน) วีรบุรุษผู้นำพาชัยชนะอันยิ่งใหญ่จากยุทธนาวีที่ฮันซาน เริ่มจัดครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 เดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 1962 เป็นเทศกาลทางวัฒนธรรมที่มีการจัดขึ้นทุกปี

ภายในเทศกาลมีการจำลองการรบของฮันซานที่เหมือนกับสถานการณ์จริงในประวัติศาสตร์ มีการฉายภาพยนตร์การรบในสมัยก่อน ฉายประวัติของท่านอิซุนชิน มีกิจกรรมหน้าร้อนหลากหลายกิจกรรม มีการแข่งขันพายเรือแคนู

4) อำเภอซานชอง มีเทศกาลที่เกี่ยวข้อง 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง (Sancheong Medicinal Herb Festival)

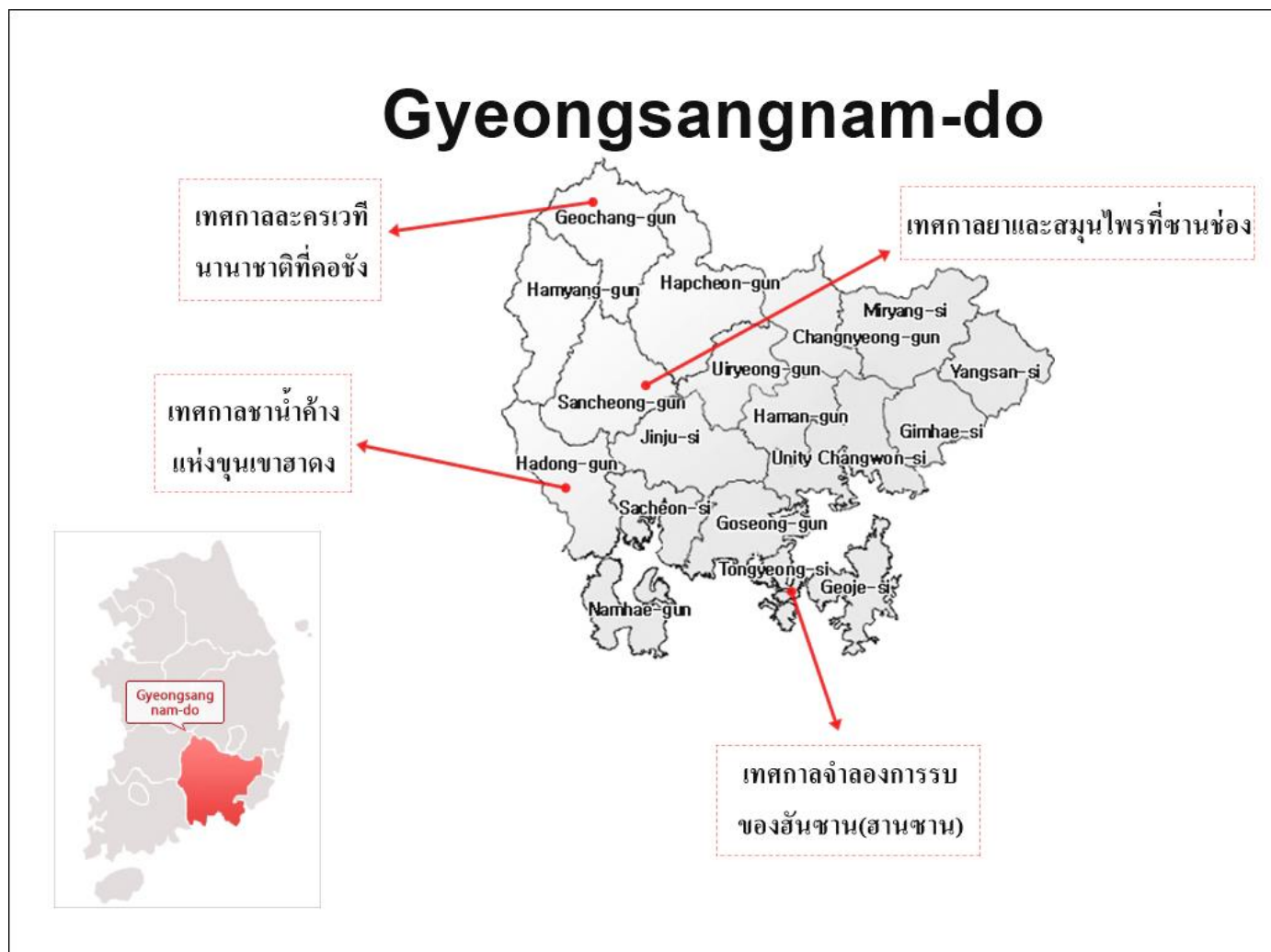


ภาพที่ 1.63 เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง

เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง จัดขึ้นที่เมืองซานชอง บริเวณรอบๆ แม่น้ำคยองโฮ เทศกาลเริ่มจัดประมาณต้นเดือนตุลาคม

เทศกาลนี้มีชื่อเสียงในเรื่องสมุนไพรที่มาจากภูเขาจิริซานซึ่งเป็นที่รู้กันว่ามีสมุนไพรคุณภาพที่ดีที่สุด จัดเทศกาลนี้เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวสร้างเสริมสุขภาพโดยวิธีตามธรรมชาติ เทศกาลนี้จัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 2001 นอกจากนี้ องค์การวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวยังจัดให้เป็นเทศกาลดีเด่นต่อเนื่อง 2 ปี ในปี ค.ศ. 2013 และ ปี ค.ศ. 2014

ในเทศกาลนี้ นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับความหลากหลายของสมุนไพร และยาแบบดั้งเดิมของเกาหลี มีกิจกรรมที่น่าสนใจมากมาย เช่น นักท่องเที่ยวจะได้ลองชิมยาตามแบบแพทย์แผนตะวันออกที่ทำจากสมุนไพร โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ชื้อยาสมุนไพรในราคาถูก ตรวจสอบสภาพฟรุ้ตามแบบแผนแพทย์ตะวันออก ทดลองใช้เครื่องมือทางการแพทย์ ตลาดสมุนไพร ตลาดนัดอาหารท้องถิ่น การแสดงพื้นบ้านทางศิลปวัฒนธรรม ดงอี โบกัม (Dongui Bogam) การลองทำยาสมุนไพร



ภาพที่ 1.64 ที่ตั้งของเทศบาลในจังหวัดคยองนัม (คยองซังใต้)

1.5.3 มหานครแดกู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตจง (กลาง) โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตจง (กลาง) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลสมุนไพรรักษาโรค แดกู ยังเนียงซี (แทกู ยังเนียงซี) (Daegu Yangnyeongsi Herb Medicine Culture Festival)

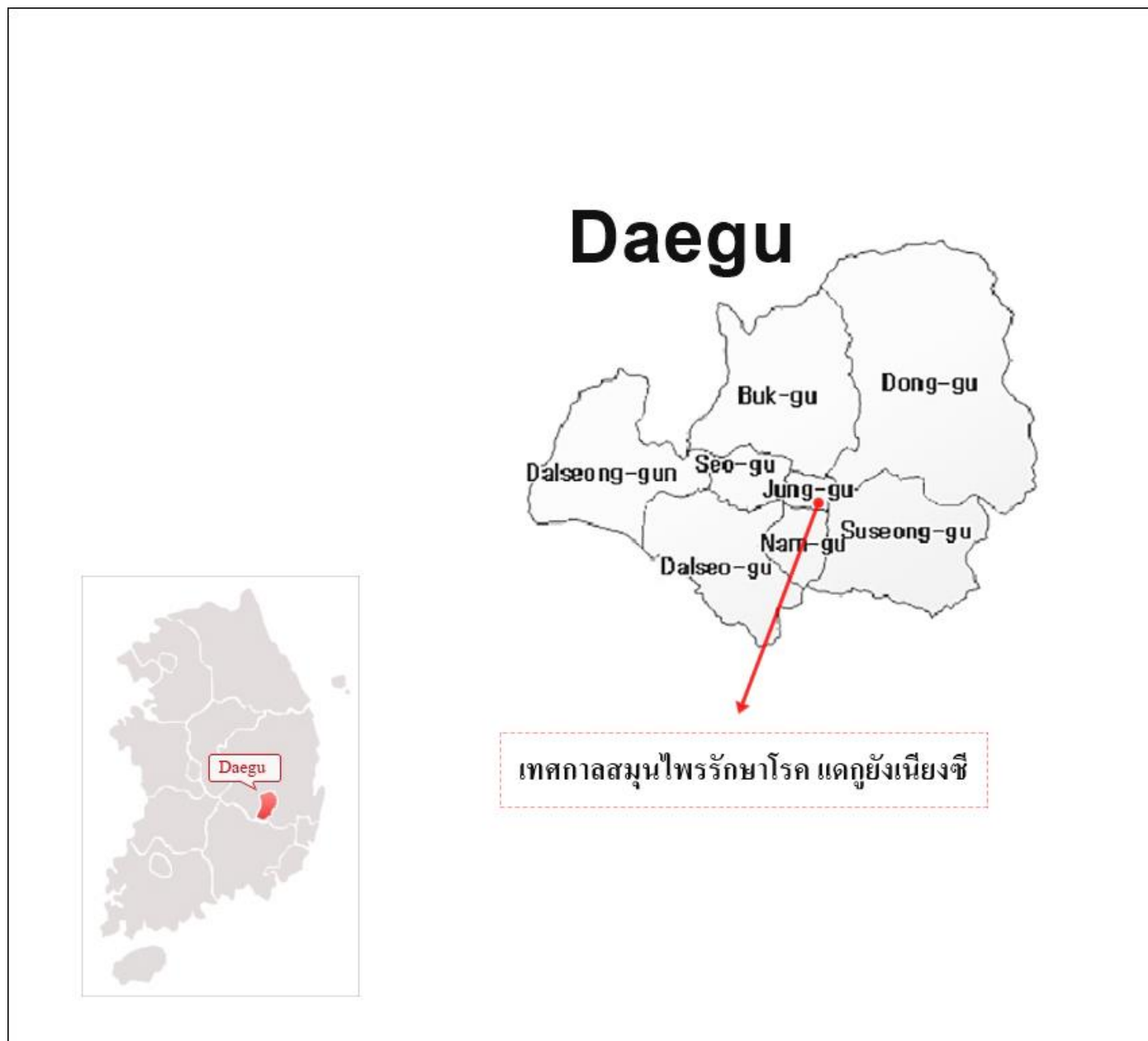


ภาพที่ 1.65 เทศกาลสมุนไพรรักษาโรค แดกู ยังนยองซี

เทศกาลสมุนไพรรักษาโรค แดกู ยังนยองซี (แทกู ยังเนียงซี) จัดขึ้นบริเวณริมถนนนัมซอง-โน ระยะทาง 700 เมตร และหลายสถานที่ภายในเมืองยังนยอง มหานครแดกู เทศกาลจัดประมาณช่วงกลางเดือนเมษายน

ในปี ค.ศ. 1908 กำหนดให้มีการอนุรักษ์ประเพณีการรักษาโรคและส่งเสริมการแพทย์โดยสมุนไพร เทศกาลแทกู ยังเนียงซี เริ่มด้วยพิธีการรำลึกถึง และขอพรให้มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่องของการค้า และความอยู่ดีกินดีของคนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกันก็มีพิธีการวะท่านเซน นอง บิดาแห่งการแพทย์สมุนไพรจีน ในย่านธุรกิจของแทกูมักจะอบอวลไปด้วยกลิ่นหอมของตัวยาสมุนไพร โดยทั่วไปมักเรียกว่า "ตรอกยา" คือ ศูนย์กลางแห่งธุรกิจ 350 กิจการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนตะวันออก รวมทั้งยาสมุนไพร การบำบัดด้วยการฝังเข็ม คลินิกสมุนไพร การต้มยา ร้านขายสมุนไพร และโสม

ภายในงานจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น เกมถามตอบชื่อสมุนไพร การตรวจเช็คร่างกายฟรี นิทรรศการเครื่องมือรักษาโรคแบบตะวันออก เหล้ายาที่ทำจากสมุนไพรเสริมสุขภาพ และรากไม้ต่างๆ เช่น โสม และสมุนไพรหลายชนิด ผู้มาเยือนอาจได้เข้าร่วมการประมวลสมุนไพร และการแข่งขันชื่อสมุนไพร



ภาพที่ 1.66 ที่ตั้งของเทศบาลในมหานครแดกู

1.5.4 มหานครปูซาน (ปูซาน) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตแฮอนแด และเขตจุง (กลาง) โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตแฮอนแด มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลทะเลปูซาน (ปูซาน) (Busan Sea Festival)



ภาพที่ 1.67 เทศกาลทะเลปูซาน (ปูซาน)

เทศกาลทะเลปูซาน จัดบริเวณชายหาดแฮอนแด ชายหาดกวังอันริ ชายหาดชงโด ชายหาดทาแดโพ และที่อื่นๆ ในปูซานกว่า 6 พื้นที่ เทศกาลจัดประมาณต้นเดือนสิงหาคม

เทศกาลทะเลปูซาน แบ่งเวทีการแสดงแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นที่ นับเป็นเทศกาลหน้าร้อนขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศเกาหลีใต้ มีคอนเสิร์ตริมชายหาด “Opening ceremony” และ การแสดงทางวัฒนธรรมอย่างเต็มอิม และอีกหลากหลายงานที่เตรียมเอาไว้มอบความสุขให้แก่ชาวปูซาน และชาวต่างชาติซึ่งสามารถสัมผัสความสุขแบบนี้ได้แค่ในเทศกาลนี้เท่านั้น

กิจกรรมที่นับได้ว่าเป็นตัวแทนของเทศกาลทะเลปูซาน บริเวณชายหาดแฮอนแด คือ “Water carnival” และ “Bikini Festival” เริ่มตั้งแต่บริเวณชายหาดแฮอนแดไปจนถึงบริเวณคูนัม-โร บริเวณนั้นจะกลายเป็นถนนเทศกาลที่เต็มไปด้วยวัยรุ่น เสียงเพลง และสายน้ำ นอกจากนี้ ในช่วงคึกของกลางฤดูร้อนมีการแสดงมายากลแห่งจินตนาการและความฝันให้ร่วมสนุกด้วย ภายใต้วงล้อชื่อว่า “Busan International Magic Show” มีนักมายากลกว่า 100 คนจากหลากหลายสัญชาติเข้าร่วมงานนี้ และยังมี “Busan International Hiphop Festival” การแข่งขันประชันฝีมือการเต้นฮิปฮอประดับนานาชาติ การแสดงการเต้นแบบซัลซ่า (salsa dance) ที่มี

ชีวิตชีวาและเร้าร้อน งานเหล่านี้จัดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นปูซาน ขณะเดียวกันก็มีงานแสดงดนตรี เทศกาลเพลง การแสดงพื้นบ้านเกาหลีหลากหลายชนิดที่จัดแสดงกลางแจ้ง รายการแข่งขัน มีการฉายหนัง

(2) เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (ปูซาน) (Busan International Film Festival)



ภาพที่ 1.68 เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (ปูซาน)

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (ปูซาน) มีช่วงต้นเดือนตุลาคม จัดขึ้นบริเวณชายหาดแฮอนแด (MEGABOX Haeundae) และนัม โปดง (MEGABOX Busan Theater) รวมทั้ง Centum City

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (Busan International Film Festival) หรือ BIFF เริ่มครั้งแรกในปี ค.ศ. 1996 เป็นเทศกาลภาพยนตร์อันแรกของเกาหลีใต้ที่ตอนนี้กลายเป็นเทศกาลสำคัญระดับโลก หากมีการจุดพลุ และดอกไม้ไฟเป็นสัญลักษณ์ว่างานได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการ ภายในเทศกาลมีโรงภาพยนตร์ 6 โรง และสถานที่ฉายหนังอีกกว่า 37 ที่ ที่จัดเตรียมเอาไว้ ภาพยนตร์ที่นำมาฉายมีจำนวนกว่า 300 เรื่อง จาก 70 ประเทศทั่วโลก ในทุกปีจะมีนักท่องเที่ยวมาร่วมงานกว่า 2 แสนคน

รายการหลักของงานประกอบด้วย A Window on Asian Cinema, New Currents, Korean Cinema Today, Korean Cinema Retrospective, World Cinema, Wide Angle, Open Cinema และอีกหลากหลายกิจกรรมที่น่าสนใจ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมพิเศษ การแสดงกลางแจ้ง และรายการที่นักท่องเที่ยวสามารถร่วมสนุกได้ ตัวเข้าชมงานสามารถซื้อได้แค่ในเว็บเท่านั้น 20 เปอร์เซ็นต์ของที่นั่งสำหรับภาพยนตร์แบบธรรมดา(รวมภาพยนตร์ที่ฉายในโรงหนัง และพื้นที่กลางแจ้ง) จะมีขายที่จุดขายตัวภายในงาน โดยพื้นที่หลักของงานประกอบด้วย Busan Cinema Center, CGV Centum City, Lotte Cinema Centum City, Megabox Haeundae และ Community Media Center Busan

2) เขตจง (กลาง) มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลปูซานซากัลป์จี (Busan Jagalchi Festival)



ภาพที่ 1.69 เทศกาลปูซานซากัลป์จี

เทศกาลปูซานซากัลป์จี มีประมาณต้นเดือนตุลาคม จัดขึ้นที่ตลาดปลาซากัลป์จี ถนนนัมโพ-ดง (Nampo-dong) และถนนควางบก-โนหรือควางบงโน (Gwangbokno)

เทศกาลปูซานซากัลป์จีนี้ จะมีนักท่องเที่ยวรุ่นเด็กตั้งแต่ช่วงอายุ 10 ปีขึ้นไปจนถึงวัยชราอายุ 70 ปี เมืองปูซานเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเกาหลีที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วย ทรัพยากรทางทะเล เป็นแหล่งจัดส่งผลิตภัณฑ์จากทะเลจำนวนมหาศาลในแต่ละวัน อีกทั้งยังมีทัศนียภาพทางทะเลที่สวยงามตลอดชายฝั่ง

ผู้เข้ามาเยือนที่ชื่นชอบในอาหารทะเลจะได้ทั้งความสนุกสนานไปกับกิจกรรมต่างๆ เช่น การให้ทุกคนเข้าร่วมการจับปลาในถังด้วยมือเปล่า การแข่งขันทำครัวด้วยเนื้อปลา การแข่งขันเรียกชื่อปลาเพื่อทดสอบความรู้ด้าน “ฮเว” หรือ “โฮ” ที่แปลว่า ปลาสด ยกเว้นการแข่งขันทำอาหารเกาหลี ซึ่งมีไว้สำหรับชาวต่างชาติเท่านั้น นอกจากนี้จะได้รับความสนุกสนานแล้ว จะอึ้งท้อไปกับอาหารทะเลสดๆ ภายในงาน ที่มีขายในราคาพิเศษตลอดเทศกาลอีกด้วย นักท่องเที่ยวจะได้ชมการสาธิตการลอกหนังปลาไหลและการแลเนื้อปลาของบรรดาแม่ค้าเพื่อเป็นความรู้อีกด้วย โดยสิ่งที่น่าสนใจที่สุดของเทศกาลนี้ คือ พิธีบูชาเทพของชาวประมง ที่เรียกว่า ยง-วัง-กุกต์ หรือ ยอง-วัง กุกต์ (Yong-wanggut) ซึ่งเป็นการสวดอ้อนวอนของชาวประมงต่อราชามังกรแห่งท้องทะเล ขอให้คุ้มครองให้ปลอดภัยในการเดินเรือ และจับปลาได้มากๆ รวมทั้งการแสดงของวงดนตรีเครื่องเคาะจังหวะ “พุงมุลลริ” (pungmullori) ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมแสดงได้

(2) เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซาน (Busan Sunrise Festival)

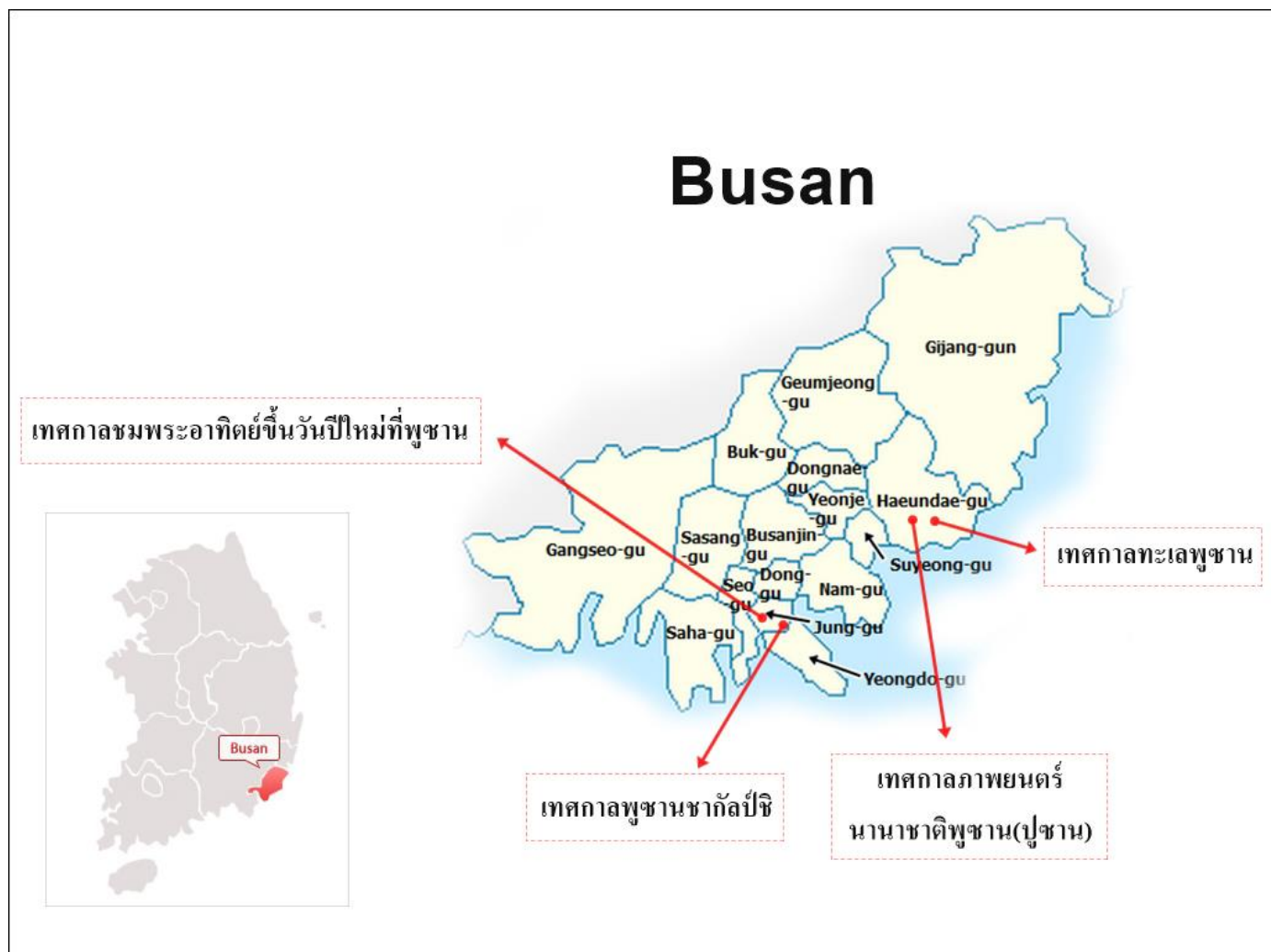


ภาพที่ 1.70 เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซาน

เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซาน จัดขึ้นวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี บริเวณสวนสาธารณะยงคูซาน ชายหาดแฮอนแด

เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซานจัดขึ้นทุกปีเพื่อต้อนรับศักราชใหม่ และกลายเป็นเทศกาลทางวัฒนธรรมแถบชายฝั่งทะเลที่สำคัญที่สุด จัดงานทั้งบนดิน ทะเล และท้องฟ้า รวมทั้งการแสดงทางอากาศ และกองทัพเรือด้วย ท่ามกลางความกระตือรือร้นที่จะชมพระอาทิตย์แรกของปีใหม่หลังจากที่ได้กล่าวอำลาพระอาทิตย์ตกดวงสุดท้ายแล้วนั้น เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซานนับเป็นเทศกาลยอดนิยมในฤดูหนาวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวจะเพลิดเพลินไปกับดอกไม้ไฟ และกิจกรรมตีสระฆัง (Bell-ringing event) ในวันสุดท้ายของปี มีคอนเสิร์ตส่งท้ายปี และพิธีตีระฆังข้ามปีในวันที่ 31 ธันวาคม ที่สวนสาธารณะยงคูซาน เช่นเดียวกับ โอกาสที่จะดูพระอาทิตย์แรกของปีจากจุดชมวิวแบบพาโนรามาของเมืองพูซาน รวมไปถึงกิจกรรมปล่อยบอลลูนที่หาดแฮอนแด



ภาพที่ 1.71 ที่ตั้งของเทศกาลในมหานครปูซาน

1.5.5 มหานครอุลซาน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตนัม (ใต้) และอำเภออุลจู โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตนัม (ใต้) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน (Ulsan Whale Festival)



ภาพที่ 1.72 เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน

เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน จัดขึ้นบริเวณแม่น้ำแทฮวาคัง และทำเรือแข่งโปเป็นเวลา 4 วัน ช่วงต้นเดือนกรกฎาคม

เทศกาลนี้ จัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1995 ในรูปแบบเทศกาลของหมู่บ้านจนกลายมาเป็นเทศกาลตัวแทนของเมืองอุลซานที่จัดแสดงเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับปลาวาฬหลากหลายรายการ ปลาวาฬเป็นสัญลักษณ์ของเมืองอุลซาน แต่เดิมอุลซานเคยเป็นที่อยู่ของปลาวาฬวัยน้ำอพยพในทะเลเปิดทางตะวันตกตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ หลังจากนั้นทำเรือแข่งโปซึ่งเคยกลายมาเป็นด้านหน้าของปลาวาฬทำให้อุลซานกลายเป็นเมืองศูนย์กลางแห่งการค้าปลาวาฬจนกระทั่งปี ค.ศ. 1986 รัฐบาลได้สั่งห้ามล่าปลาวาฬ

ภายในเทศกาลจะมีการจัดแสดง และกิจกรรมหลากหลายอย่าง เช่น นิทรรศการวาฬ การแสดงต่างๆ ขบวนพาเหรด และโชว์น้ำแบบมัลติมีเดีย กิจกรรมที่โดดเด่นของงานเทศกาลนี้คือ “การแสดงการล่าวาฬในสมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์” ที่จะแสดงการล่าวาฬตามภาพวาดฝาผนังบันกูแด (Bangudae) คือ ภาพวาดแกะสลักบนผิวของหินรอบๆ บริเวณอุลจู-กุน ในเมืองอุลซาน ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ โดยถูกสลักเป็นภาพการล่าสัตว์ ซึ่งมีภาพการล่าวาฬอยู่ด้วย เป็นสมบัติแห่งชาติหมายเลข 285 และ “โซนชีวิตสมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์” นอกจากนี้ ภายในงานจะมีตลาดอาหาร เครื่องดื่ม มาดังกุก (Madangkuk) หรือการแสดงดนตรีพื้นบ้านเกาหลี และขายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับวาฬ

2) อำเภออุตุ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

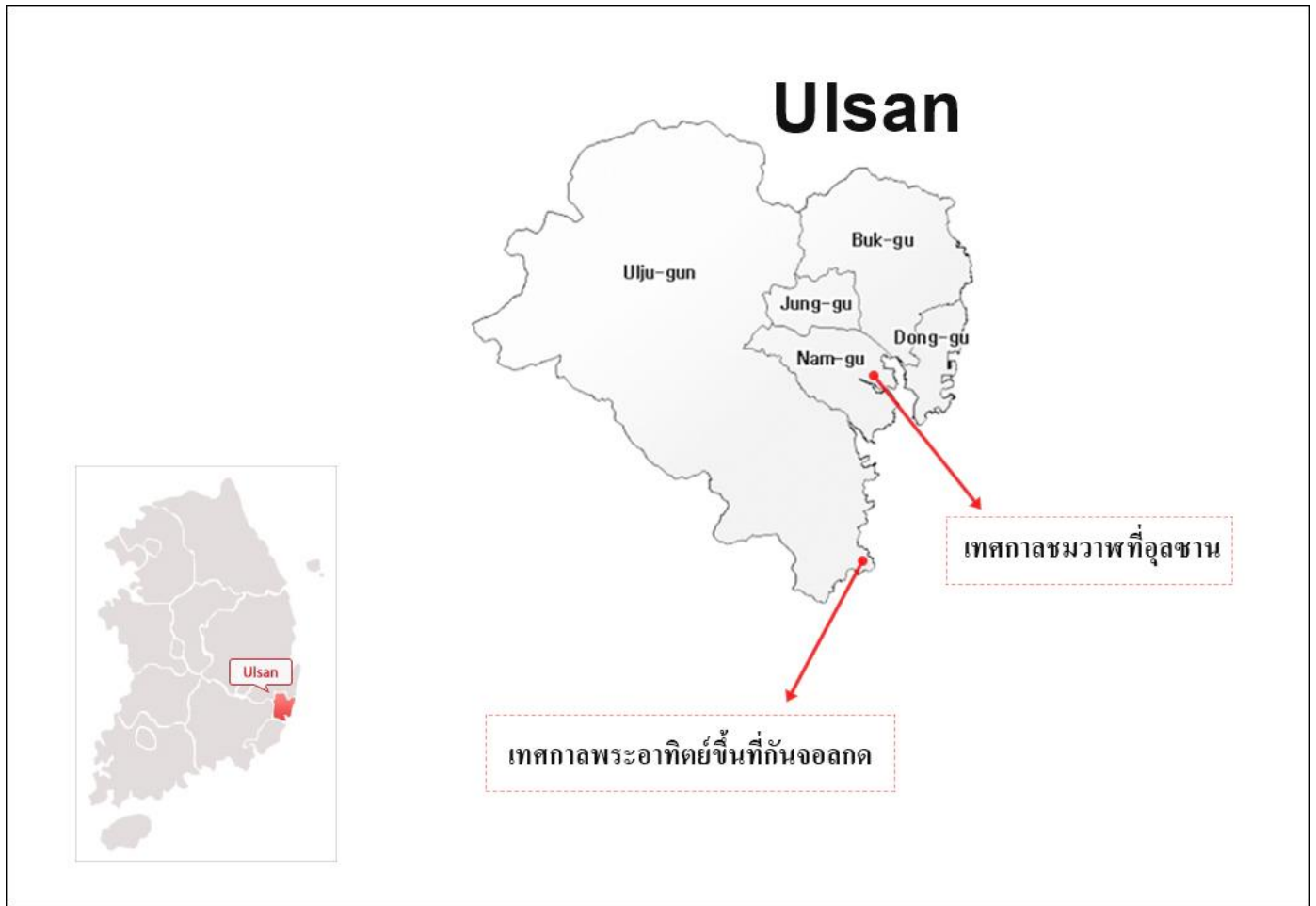
(1) เทศกาลพระอาทิตย์ขึ้นที่ก้นจอลกอด (Ulsan Ganjeolgot Sunrise Festival)



ภาพที่ 1.73 เทศกาลพระอาทิตย์ขึ้นที่ก้นจอลกอด

เทศกาลพระอาทิตย์ขึ้นที่ก้นจอลกอด จัดขึ้นในวันที่ 31 ธันวาคม และวันที่ 1 มกราคม ที่บริเวณแหลมก้นจอลกอด (Ganjeolgot Cape)

อุลซาน เป็นเมืองที่สามารถเห็นพระอาทิตย์ขึ้นได้เป็นที่แรก เทศกาลนี้จะเริ่มขึ้นเมื่อพระอาทิตย์ตกดินพร้อมด้วยกิจกรรมทางวัฒนธรรมมากมาย เช่น คอนเสิร์ตส่งท้ายปี การแสดงดอกไม้ไฟ การฉายภาพยนตร์แบบสามมิติแนะนำเมืองอุลซาน และแหลมก้นจอลกอด การแสดงระบำพื้นบ้าน และโคมลอย นอกจากนี้ ยังมีการทานต็อกกุก หรือซูปเค็กข้าว อาหารที่เป็นสัญลักษณ์ของวันขึ้นปีใหม่ในเกาหลี และกิจกรรมดูดาว



ภาพที่ 1.74 ที่ตั้งของเทศบาลในมหานครอุลซาน

2. การวิเคราะห์ การศึกษาความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางด้านกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

จากการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สามารถจัดเทศกาลให้เข้าเป็นกลุ่ม โดยจะจำแนกความสัมพันธ์ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กายภาพกับสังคมและวัฒนธรรม โดยจะทำการอธิบายตามปัจจัยดังกล่าว ดังต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ

2.1.1 อุทกภาค

1) แหล่งน้ำบนผิวดิน

(1) ทะเลสาบ

ทะเลสาบเกิดขึ้นจากการปิดกั้นระบบการไหลของน้ำ เกาหลีใต้ทางตอนเหนือมีลักษณะภูมิอากาศแบบอบอุ่นชื้นภาคพื้นทวีป โดยทะเลสาบในเขตชื้นส่วนมากจะมีทางน้ำไหลลงสู่ทะเลสาบ และมีทางน้ำไหลออกไปยังบริเวณอื่น จึงทำให้มีน้ำไหลลงสู่ทะเลสาบอย่างพอเพียง และส่วนมากจะเป็นทะเลสาบน้ำจืด ซึ่งเป็นแหล่งประมงที่สำคัญของท้องถิ่น (ชานาญ ประทุมสินธุ์, 2514: 325-326) เช่น เทศกาลตกปลาเทราท์ ปลาเทราท์เรนโบว์เป็นปลาที่พบมากที่สุดในพื้นที่บริเวณฮวาซอน-กุน จัดอยู่ในตระกูลเดียวกันกับปลาแซลม่อน อาศัยอยู่ในน้ำจืดที่มีอุณหภูมิค่อนข้างต่ำ ไม่เกิน 20 องศาเซลเซียส ปลาชนิดนี้จะพบอยู่ในบริเวณที่มีน้ำไหลผ่านอย่างเพียงพอ เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ จัดขึ้นบริเวณทะเลสาบโซยงซึ่งเป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดอันดับหนึ่งของเกาหลี ปลาบิงงอ เรียกตามชื่อภาษาเกาหลี (pond smelt) หรือ ปลาควาซากิ (ชื่อภาษาญี่ปุ่น) ลำตัวมีขนาด 8-10 เซนติเมตร คุณค่าทางโภชนาการสูง อาศัยอยู่ในทะเลสาบที่มีอุณหภูมิต่ำ เป็นปลาที่อพยพจากน้ำเค็มไปวางไข่ในน้ำจืด จะนิยมตกปลาชนิดนี้อย่างมากในช่วงฤดูหนาว และเทศกาลจับปลาอินอที่บงฮวา ในบริเวณแม่น้ำนัคดง (Nakdong River) และลำธารแนซอง (Nae-song Cheon) เป็นบริเวณที่มีปลาอินอหรือปลาอายุ (Ayu or Sweet fish) ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดอาศัยอยู่เยอะมาก ปลาชนิดนี้ชอบอาศัยอยู่ในน้ำไหลใสสะอาด มักจะหลบซ่อนอยู่ตามโขดหิน กิ่งไม้ ท่อนไม้ในน้ำ เมื่อมีรสหวานและกลิ่นหอม (Jawnoy, 2554)

(2) ทะเล

ลักษณะของที่ราบชายฝั่งทะเลในเกาหลี อาจเกิดจากการที่ท้องทะเลจมอยู่ในทะเลเป็นเวลานานมาก จึงมีตะกอนต่างๆ รวมทั้งกรวดทราย ทับถมอยู่ในท้องสมุทร ทำให้พื้นไหล่ทวีปเป็นที่ราบเรียบมาก เมื่อระดับน้ำทะเลลดลงหรือชายฝั่งยกขึ้นทำให้เกิดชายฝั่งทะเลที่มีที่ราบริมฝั่งทะเลเกิดขึ้น ตามชายฝั่งน้ำตื้น มีสัตว์ในทะเลหลายชนิดทั้งปู หอย และกุ้งชนิดต่างๆ และสาเหตุที่แหล่งนั้นเป็นแหล่งที่มีปลาชุกชุมเพราะว่ามี

พืชอาหาร คือ สาหร่ายทะเลนานาชนิด พืชชั้นต่ำอื่นๆ และแพลงตอนซึ่งเป็นอาหารตามธรรมชาติของปลาลอย อยู่ตามผิวน้ำปริมาณมาก บริเวณที่มีแพลงตอนทับถมกันอย่างสมบูรณ์นั้นต้องมีการผสมกันของน้ำทะเลชายฝั่ง เนื่องจากการกระทำของคลื่น กระแสน้ำอุ่นกับกระแสน้ำเย็นไหลมาปะทะกัน กระแสน้ำได้สมุทร (Up welling) ผ่านขึ้นมาเหนือผิวน้ำ รวมทั้งมีโคลนตะกอนไหลลงสู่บริเวณชายฝั่งน่านน้ำ และตามผิวน้ำที่มีอุณหภูมิไม่สูงเกินไปอาจมีปลาวาฬอาศัยอยู่ (ชำนาญ ประทุมสินธุ์, 2514: 307-314) ดังนั้นจึงมีการจัดเทศกาลพูซานซากัลบีซี และเทศกาลชมวาฬที่มหานครอุลซาน ได้

นอกจากนี้ ลักษณะการเกิดน้ำทะเลแหวกหรือทะเลแยก เป็นผลมาจากการที่โลก ดวงจันทร์ และดวงอาทิตย์ โคจรมาอยู่ในแนวเดียวกัน ทำให้เกิดน้ำขึ้นและน้ำลงส่งผลให้สันทรายของเกาะโผล่ขึ้นมาเป็นทางเดินสามารถข้ามไประหว่างเกาะหนึ่งกับอีกเกาะได้ หรือเรียกว่า ทอมโบโล (Tombolo) พบในเทศกาลชินโดของตึ๋งน้ำทะเลแยก เกิดสันทรายระหว่างเกาะจินโด และเกาะโมโดซึ่งอยู่ใต้สุดของคาบสมุทรเกาหลี โดยทางเดินระหว่างทั้ง 2 เกาะนี้ มีความกว้างระหว่าง 40 ถึง 60 เมตร ในเวลาเพียงประมาณ 1 ชั่วโมงในช่วงเช้า (บีบีซีไทย, 2015)

2) หิมะและน้ำแข็ง

หิมะเป็นผลึกน้ำแข็งละเอียด ลักษณะเป็นปุย เกิดขึ้นเนื่องจากไอน้ำในอากาศเปลี่ยนภาวะเป็นผลึกน้ำแข็งเล็กๆ ในอุณหภูมิที่ต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง หิมะอาจจะตกลงถึงพื้นดินในลักษณะของผลึกน้ำแข็งแต่ละผลึกหรือเป็นปุยซึ่งประกอบด้วยผลึกน้ำแข็งเล็กๆ จำนวนมากรวมตัวกัน หิมะจะเกิดขึ้นในเขตละติจูดสูงเป็นส่วนใหญ่ (สากล สถิติวิทยานันท์, 2524: 31) และน้ำแข็งเป็นชื่อเรียกของสภาวะของแข็งของน้ำซึ่งมักอยู่ในรูปของผลึกของน้ำ ซึ่งโดยปกติจะมีลักษณะใสหรือมีสีฟ้าขาวใสปนอยู่ด้วย ขึ้นอยู่กับการมีสิ่งเจือปนในน้ำแข็งนั้น โดยสภาวะปกติน้ำแข็งจะเกิดขึ้นเมื่อน้ำในรูปของเหลวมีอุณหภูมิต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียสที่ความดันปกติ และสามารถแข็งตัวจากสถานะก๊าซโดยไม่ผ่านสถานะของเหลว (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2557) ทำให้เทศกาลหิมะแทแบคซาน และเทศกาลหิมะแดกวัลยงซึ่งใช้หิมะและน้ำแข็งจำนวนมากจากภูเขาแทแบคเป็นปัจจัยหลักในการจัดเทศกาลขึ้นมา

2.1.2 ธรณีภาค

1) โคลน

โคลน คือ ส่วนผสมของดินเหนียว และน้ำเกิดจากการทับถมของตะกอนเป็นเวลานานเป็นการทำงานทางโครงสร้างธรณีวิทยา เคมี และการย่อยสลายของจุลินทรีย์ โคลนจากทะเลน้ำเค็มจะอุดมไปด้วยแร่ธาตุตามธรรมชาติที่เกิดจากหิมะละลายบนเทือกเขาสูง และนำพาเอาดินโคลนบริสุทธิ์จากเทือกเขาไหลลงมา รวมกันที่ทะเล ในเทศกาลหมักโคลนโพยอง (โพเรียง) จัดขึ้นที่บริเวณชายหาดแคะซอน (แคะเซ็น) อยู่ในเมืองโพยอง (โพเรียง) จังหวัดชุงชองใต้ เป็นชายฝั่งทะเลทางตะวันตกเฉียงใต้ของเกาหลี และนับเป็นชายฝั่งที่อยู่ระหว่างระดับน้ำขึ้นที่สูงที่สุดกับที่ลงต่ำที่สุด

2.1.3 ชีวภาค

1) พืชพรรณธรรมชาติ

(1) สวนดอกไม้

ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดเทศกาลอีกอย่างหนึ่งก็คือ การจัดขึ้นมาเพื่อชมความงามของดอกไม้ หรือเกี่ยวข้องกับพืชพันธุ์ชนิดนั้นๆ ซึ่งก็มีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี ดอกดาวกระจายสีชมพูมีลักษณะพิเศษ คือ สามารถขึ้นได้ทุกพื้นที่ แคมป์แคดแรงก็พอ ปลูกได้ในฤดูร้อน ฤดูหนาว และฤดูฝน

เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ซอซาน ดอกเบญจมาศ เป็นไม้ตัดดอกที่นิยมปลูกเลี้ยงและใช้เป็นไม้เศรษฐกิจ มีรูปทรงสวยงาม สีสดใส ปลูกง่ายและมีหลายพันธุ์ หากปลูกในบริเวณที่มีอากาศหนาว ดอกจะใหญ่ สวยและมีคุณภาพมากกว่าปลูกในพื้นที่ที่อากาศร้อน (Sunisa.N, 2557)

เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) ดอกไม้ชนิดนี้เป็นเอกลักษณ์และเป็นพืชที่สำคัญต่อชาวเชจู ลักษณะมีกลีบดอกสีเหลืองเล็ก ๆ 4 ดอก เหมาะแก่การเพาะปลูกในช่วงอากาศหนาวมากที่สุด

เทศกาลชมดอกซากุระที่ยอฮิโด ดอกซากุระเป็นพืชที่ปลูกยาก พื้นที่ที่ปลูกต้นซากุระได้ดีคือ ความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,000 เมตรขึ้นไป ดอกซากุระของเกาหลีไม่มีกลิ่นหอมที่เป็นเอกลักษณ์ เหมือนกับดอกซากุระของญี่ปุ่น

เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) ดอกไม้ชนิดนี้ เป็นต้นไม้เมืองหนาวจะออกดอกบานไล่ลงมาตามภูเขาสูง ต้องอยู่ในที่มีแดดพอดี ไม่จัดเกินไป ทำให้ในช่วงเดือนเมษายนเป็นต้นไปบริเวณภูเขาโครยอซานเต็มไปด้วยสีชมพูของดอกอาซาเลีย

(2) ต้นไผ่

เทศกาลไม้ไผ่ที่ดัมยง ไม้ไผ่เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้น พืชใบเลี้ยงเดี่ยวตระกูลเดียวกับหญ้า ป่าไผ่ มักเกิดขึ้นในบริเวณที่เป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียวที่ระบายน้ำได้ดี (หนังสือบันทึกสิ่งแวดล้อมป่าเขตร้อนกองส่งเสริมและเผยแพร่กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2547)

(3) พืชไร่

เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง ชาที่ปลูกในเกาหลีเป็นชาที่นำมาจากจีนตั้งแต่ในสมัยประวัติศาสตร์ ชาเป็นพืชกึ่งร้อน สามารถขึ้นได้ดีในเขตอบอุ่น และมีฝนมาก ลักษณะพิเศษของชาจีน คือ ทนทานต่ออุณหภูมิต่ำและสภาพแวดล้อมที่ผันแปรได้ดี (ppsmoorati, 2010)

(4) สวนผลไม้

มะเขือเทศเหมาะที่จะปลูกในช่วงฤดูหนาวมากที่สุด ความชื้นของอากาศและอุณหภูมิต้องไม่สูงมากเกินไป เจริญเติบโตได้ดีในดินที่สามารถระบายน้ำได้ดี สภาพดินเป็นกลาง และมีอินทรีย์วัตถุของดินสูง ในเทศกาลรวมสภามะเขือเทศที่ฮวาซอน ฮวาซอนเป็นพื้นที่ที่ล้อมรอบไปด้วยภูเขา และเป็นดินทรายที่ระบายน้ำได้ดีพัฒนามาจากแม่น้ำบุกอันซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักของพื้นที่ จึงทำให้มะเขือเทศของฮวาซอนปลูกได้ดีมีคุณภาพ

เทศกาลพริกที่คเวซาน พริกเป็นพืชที่ปลูกได้ทั้งปี ขอให้มึน้ำเพียงพอ ปลูกได้บนดินทุกชนิด และออกผลดกในช่วงหน้าฝน คเวซาน-กุน ตั้งอยู่ใจกลางของจังหวัดชุงชองเหนือ คุณภาพดินสัดส่วนปริมาณครั้งๆ จะเป็นหินตะกอนผสมกับหินแปร บริเวณคเวซาน-กุน จะพบเป็นหินตะกอน ด้วยความที่อยู่ไกลจากทะเล ทำให้มีลักษณะเป็นภูมิอากาศแบบภาคพื้นทวีป แม่น้ำสายสำคัญกับคเวซาน-กุน ก็คือ ทัลชอน (달천; Dal-Chun) ซึ่งเป็นแม่น้ำที่สะอาด และบริสุทธิ์ ด้วยองค์ประกอบเหล่านี้ อาจทำให้พริกในคเวซานเจริญเติบโตได้ดี คุณภาพสูง และจัดเทศกาลพริกขึ้นมาได้

เทศกาลโสมกิมซาน โสมเกาหลีเป็นพืชที่ปลูกยาก เจริญเติบโตในสภาพดินที่ต่างจากพืชทั่วไป และอ่อนแอต่อโรค ทำให้สภาพดินที่เหมาะสมที่สุดในการปลูกโสม คือ ดินที่เกาหลีซึ่งต้องเป็นดินเหนียว บริเวณเพราะปลูกที่ดีที่สุดอยู่ระหว่างละติจูดเหนือที่ 36-38 องศา และเมืองกิมซานเป็นเมืองที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสมในการเพาะปลูกโสมมากที่สุด (โสมเกาหลี, 2558)

สำหรับเทศกาลแอปเปิ้ลที่ซุงจู สาเหตุที่เมืองซุงจูขึ้นชื่อในเรื่องการปลูกแอปเปิ้ลเพราะที่ซุงจู มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปี 7-14 องศาเซลเซียส และไม่เกิน 30 องศาเซลเซียสซึ่งเป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก

แอปเปิ้ลที่เป็นผลไม้เมืองหนาว ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมของเมืองซุงจูมี 76.5-88.7 มิลลิเมตร และดินที่ซุงจูก็สามารถระบายน้ำได้ดีและปริมาณน้ำในดินมีมากกว่า 1.5 เมตร ดินมีความเป็นกรดอ่อน ค่า pH ประมาณ 5.5-6.5 ทำให้แอปเปิ้ลออกผลได้ดี มีคุณภาพ

เทศกาลลูกพีชที่โจชัวออน ลูกพีชหรือลูกท้อจัดเป็นผลไม้เมืองหนาวขึ้นได้ดีในพื้นที่ที่มีความสูงมากกว่า 3,000 ฟุตขึ้นไป ชอบอากาศเย็น อุณหภูมิเฉลี่ย 10-15 องศาเซลเซียส ทนความแล้งได้ดี (เซียงใหม่ เฟรชการ์เด็น, 2015) โดยพื้นที่บริเวณเมืองโจชัวออนประกอบไปด้วยพื้นที่ราบกับที่ดอน ความแตกต่างของอุณหภูมิตอนกลางวันกับกลางคืนมีความพอดี คิดเป็นอุณหภูมิเฉลี่ยได้ 13.1 องศาเซลเซียส และดินบริเวณนี้เป็นดินโคลนสีเหลืองเหมาะแก่การทำเกษตรกรรมจึงสามารถปลูกลูกพีชได้คุณภาพดี

2) สมุนไพรมะนาว

ภูเขาจิริซานมีพื้นที่ประมาณ 471.518 ตารางกิโลเมตร เป็นภูเขาที่ใหญ่ที่สุดของเกาหลี มีหุบเขามากมาย และยอดเขากว่า 20 ยอด ลักษณะเป็นป่าไม้บอบอ่อนผลัดใบอยู่บนอิทธิพลของภาคพื้นทวีป มีความชุ่มชื้นตลอดปี อุณหภูมิของอากาศในรอบปีจะเปลี่ยนแปลงมากระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว ฝนตกมากในช่วงฤดูร้อน ทำให้มีความชุ่มชื้นที่เพียงพอกับความต้องการของพืชที่ใช้ในการเจริญเติบโต (วิชัย เทียนน้อย, 2524; 270-272) พืชที่ขึ้นเฉพาะที่นี่มีมากกว่า 4,989 ชนิด ดังนั้น สมุนไพรมะนาวในเทศกาลยาและสมุนไพรมะนาวที่อำเภอซานชอง ส่วนใหญ่จึงมาจากภูเขาจิริซาน

3) อาณาจักรเห็ดครา

บริเวณเทือกเขาแทแบค และเทือกเขาโซแบค เป็นเทือกเขาที่อยู่ในจังหวัดคังวอนซึ่งตั้งอยู่บริเวณทางตอนกลางของเกาหลีใต้ มีลักษณะภูมิอากาศแบบอบอุ่นชื้นภาคพื้นทวีป จึงมีลักษณะเป็นป่าไม้บอบอ่อนผลัดใบหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าป่าผสมระหว่างป่าไม้ใบกว้างผลัดใบผสมกับป่าสน มีความชุ่มชื้นตลอดปี อุณหภูมิในฤดูร้อนกับฤดูหนาวแตกต่างกันมาก โดยฝนจะตกมากในช่วงฤดูร้อน แต่ในฤดูหนาวจะแห้งแล้งมาก ต้นไม้จะมีลำต้นสูง ใบใหญ่เขียวชอุ่มในฤดูร้อน ผลัดใบทิ้งในฤดูหนาว บริเวณพื้นดินจะมีไม้พุ่มเตี้ยๆ และพืชเล็กๆ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและหนาแน่น (วิชัย เทียนน้อย, 2524; 270-271) เห็ดสนหรือเห็ดมัดสีทาเกะเจริญเติบโตขึ้นเองโดยธรรมชาติ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง โดยเส้นใยของเห็ดชนิดนี้จะอาศัยอยู่กับรากสนหรือรากต้นไอล์ก ที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,500 เมตร ขึ้นไป (Pai_Anonworld, 2010) ดังนั้น อำเภอชียงยงซึ่งเป็นบริเวณที่พบเห็ดชนิดนี้มาก จึงจัดเทศกาลเก็บเห็ดขึ้นมา

4) สัตว์สวยงาม

บริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ หรือมีแหล่งอาหารทางระบบนิเวศที่ดี จะสามารถพบสัตว์นานาชนิดที่มาอาศัยอยู่ หากบริเวณนั้นไม่มีมลพิษจากสิ่งแวดล้อม จะพบหิ้งห้อยมาอาศัยอยู่บริเวณนี้เยอะ เนื่องจากหิ้งห้อยชอบอาศัยอยู่ตามพุ่มไม้ หากกินน้ำหวานจากเกสรของดอกไม้ ต้นไม้ต่างๆ ที่ขึ้นอยู่ตามริมน้ำ รวมทั้งเหล่าฝูงนกอพยพนานาชนิด และนกพันธุ์หายากกว่าแสนตัวก็มาแวะพักบริเวณทะเลสาบที่มีความใสสะอาดก่อนที่จะบินอพยพขึ้นไปทางเหนือในช่วงฤดูหนาว จึงเกิดเป็นเทศกาลชมหิ้งห้อยที่อำเภอเมือง และเทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่อำเภอขุนซ่าน

นอกจากนี้ ในเทศกาลผีเสื้อและแมลงที่อำเภอฮัมพอง (ฮัมเปียง) โดยเฉพาะตามพุ่มดอกไม้ริมทาง พื้นดินและหรือดินทรายริมลำธาร รวมทั้งบริเวณแหล่งอาหารใหญ่ ก็จะพบผีเสื้อรวมกันอยู่เป็นฝูงใหญ่นับร้อยตัว สาเหตุที่ผีเสื้อไปรวมตัวกันตามริมห้วยหรือแอ่งน้ำมากกว่าที่จะเกาะตามดอกไม้เพราะนอกจากผีเสื้อจะต้องการน้ำหวานจากดอกไม้ ก็ยังต้องการแร่ธาตุต่างๆ ที่มาจากซากสัตว์ ผลไม้เน่า แม้กระทั่งปัสสาวะหรือมูลสัตว์ ผีเสื้อตัวผู้ต้องการแร่ธาตุเหล่านี้มาใช้สร้างสเปิร์มและกลิ่นหอมพิเศษเพื่อดึงดูดตัวเมีย ส่วนผีเสื้อตัวเมียจะดูดแต่น้ำหวานจากเกสรดอกไม้เสมอ (mata, 2556) การดูผีเสื้อสามารถดูได้ตลอดทั้งวัน เพราะผีเสื้อแต่ละชนิดมีช่วงเวลาการออกหากินแตกต่างกัน แต่เวลาที่เหมาะสมที่สุด คือ ช่วงเช้า เพราะเป็นเวลาที่ผีเสื้อจะเกาะนิ่งตามใบไม้ เพื่อผึ่งแดดให้ร่างกายและปีกอบอุ่นแข็งแรงก่อนที่จะออกหากิน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2545)

2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

2.2.1 ด้านอาหาร

เกาหลีให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมด้านการกินมาก เพราะในวัฒนธรรมการกินที่สะท้อนผ่านอาหารนั้นๆ มีความหมายในตัว และแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ประวัติศาสตร์อันยาวนานของชาวเกาหลี วัฒนธรรมที่สำคัญของเกาหลีอย่างหนึ่ง คือ วัฒนธรรมอาหารหมักดอง ร้อยละ 80 ของอาหารเกาหลี คือ อาหารหมักดองซึ่งเป็นอาหารพื้นฐานที่ต้องมีอยู่บนทุกโต๊ะข้าวของเกาหลี ทั้งกิมจิ ที่มีในเทศกาลกิมจิของกวางจู ทเวนจัง (ซอสที่ทำจากถั่วเหลืองหมัก) คันจัง โคะชูจัง จอดคัล (อาหารทะเลหมักเกลือ) ฯลฯ ในเทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง (คังเคียง) นับเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านเกาหลีที่คิดค้นทำอาหารหมักดองขึ้นมา ด้วยลักษณะทางกายภาพที่มีทะเลล้อมรอบสามด้าน ทำให้มีอาหารทะเลอุดมสมบูรณ์ ฤดูกาลต่างๆ ที่แบ่งออกชัดเจน ชาวเกาหลี

สมัยก่อนจึงคิดค้นวิธีที่จะเก็บรักษาอาหารเอาไว้รับประทานได้นานๆ และพัฒนารสชาติเรื่อยมา ในอาหารหมัก
คงมีประโยชน์ทางโภชนาการสูง ทั้งช่วยชะลอความแก่ และให้โปรตีนสูง

2.2.2 ด้านความเป็นอยู่

ตั้งแต่ในอดีตเกาหลีเคยเป็นประเทศเกษตรกรรมมาก่อน เนื่องด้วยลักษณะทางภูมิประเทศที่ทั้งสาม
ทิศติดกับทะเล และประกอบไปด้วยภูเขา ร้อยละ 70 จึงไม่ค่อยมีทรัพยากรทางธรรมชาติ ดังนั้น อาชีพส่วนใหญ่
ของประชาชนในสมัยนั้น คือ การทำไร่ ทำนา เวลาที่มีการทำไร่ ทำนาจึงจะมีการละเล่น และการร้องเพลงขึ้นมา
เพื่อสร้างความดีอกดีใจสนุกสนาน เช่น พุงมุลโนรี เป็นเพลงที่ชาวนาร้องแบบหมู่คณะมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็น
การแสดงให้เห็นถึงความสามัคคี มีจิตวิญญาณเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในฤดูใบไม้ผลิชาวเกาหลีจะหว่านเมล็ด
พืช และเก็บผลผลิตในฤดูใบไม้ร่วง การที่จะทำการเกษตรได้ดั่งนั้น ต้องคอยสังเกตสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง
และพื้นดิน ชาวเกาหลีจึงมีจิตใจที่รู้สึกขอบคุณธรรมชาติอยู่เสมอ ดังนั้น แนวความคิดหลักของชาวเกาหลี คือ
จิตวิญญาณของการปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติ

นอกจากนี้ บริเวณพื้นที่ติดทะเลของเกาหลีอย่างเมืองเซจูก็มีวัฒนธรรมทางทะเลในรูปแบบของ
ตัวเอง ในสมัยโบราณจะมีวัฒนธรรมการอพยพอ่อนเร่ของชาวเซจู คือ การที่ปล่อยให้วัวที่เลี้ยง คอยเคี้ยวหญ้า
และกำจัดแมลงที่ไล่ไต่ระหว่างทางขึ้นไปภูเขา ซึ่งหญ้าพวกนี้เป็นหญ้าที่ขวางทางไปทุ่งเลี้ยงสัตว์ วิธีการนี้
แสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดของบรรพบุรุษชาวเกาหลีในสมัยก่อน และนำวัฒนธรรมในการเลี้ยงปศุสัตว์
แบบนี้มาประยุกต์ให้เข้ากับยุคปัจจุบันจึงเกิดเป็นเทศกาลไฟเมืองเซจูขึ้นมา รวมทั้งนำวัฒนธรรมพื้นบ้านของเซจู
มาผสมผสานกับวัฒนธรรมทางทะเลกันจนเกิดเป็นรูปแบบของเทศกาลซอกวิโพ ซิลชิมนี (ซกวิโพ ซิลชิมนี)

ข้าว นับเป็นวัตถุดิบหลักในการทำอาหาร เครื่องดื่ม และขนมพื้นเมืองของเกาหลี ชาวเกาหลีจึงให้
คุณค่าและความสำคัญกับข้าวมาก เพราะสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตในสมัยก่อนและมีความสัมพันธ์กับการใช้
ชีวิตของคนเกาหลีจนถึงปัจจุบัน ขนมที่ทำจากข้าวอย่างต็อกก็่เป็นขนมหลักในทุกเทศกาลและพิธีการสำคัญ
ต่างๆ ของเกาหลี นอกจากนี้ เครื่องดื่มพื้นบ้านของชาวเกาหลีที่เรียกว่า มัคกอลลี ก็ทำมาจากข้าวเช่นกัน สะท้อน
ให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มและแนวความคิดที่เกี่ยวกับการเข้าสังคมของเกาหลี ชาวเกาหลีไม่ได้เป็นชนชาติที่
ชอบดื่มเหล้า แต่สภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นตัวกำหนดให้ต้องดื่ม ดังนั้น ชาวเกาหลีจึงนิยมดื่มเพื่อเป็นการ
สร้างสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเหล่านี้ เช่น เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อิซอน อี

ซอนเป็นแหล่งปลูกข้าวที่มีชื่อเสียงของเกาหลี และเทศกาลขอบฟ้ากิมเจ (กิมเจ) ซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมปลูกข้าวหลักของเกาหลี

นอกจากนี้ สังคมในสมัยก่อน ทั้งเรื่องศาสนาที่นับถือ แนวความคิดที่ยกย่องผู้ชายเป็นใหญ่ตามหลักขงจื้อ สะท้อนอยู่ในเทศกาลเทศกาลชุนฮยง (ชุนฮยง) ซึ่งเกี่ยวกับความรักในเกียรติของลูกผู้หญิง รวมทั้งการยกย่องในความพยายามอย่างไม่ท้อถอยที่ต่อต้านสังคมอันเสื่อมโทรม ลักษณะเครื่องแต่งกายที่ทำจากใยป่านรามิ ตามธรรมชาติเป็นหลัก การย้อมสีผ้าตามวิธีแบบธรรมชาติ และวัฒนธรรมการใช้ชีวิตของชาวเกาหลีในสมัยโบราณ วิธีการรักษาโรคโดยการใช้สมุนไพร วิธีการทำเครื่องปั้นดินเผาด้วยดินชนิดต่างๆ ลักษณะการใช้เครื่องปั้นดินเผาแต่ละชนิดที่แตกต่างกัน และการเผาเตาพื้นแบบธรรมชาติซึ่งเป็นลักษณะการเผาแบบโบราณ ที่ปรากฏในเทศกาลเซรามิกที่เมืองอีซอน เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่อำเภอคังจิน เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามิ เทศกาลโคมไฟดอกบัว และเทศกาลสมุนไพรรักษาโรคแดกู ยังเนียงซี (แทกู ยังเนียงซี) จนมาถึงในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวกจนทำให้โครงสร้างสังคมเปลี่ยนไปจากสังคมแบบชนบทเปลี่ยนเป็นสังคมเมืองสะท้อนผ่านเทศกาลวิทยาศาสตร์มหานครแดจอน (แทจอน)

2.2.3 ด้านความบันเทิง

เกาหลีให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่สร้างความบันเทิงทุกชนิดเพื่อลดความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของคนในชาติ เทศกาลจึงเป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่เผยแพร่เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ความสวยงามทางธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ของเกาหลีออกมาในรูปแบบของความบันเทิงต่างๆ ดังนี้

(1) ดนตรี

เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราซอม จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางด้านดนตรี เป็นพื้นที่ให้ผู้ที่มีความรักในดนตรีแจ๊สแสดงความสามารถทางดนตรีของตัวเอง รวมทั้งการเผยแพร่วัฒนธรรมทางด้านดนตรีแจ๊สของแต่ละประเทศ และการแสดงดนตรีแจ๊สประเภทต่างๆ

เทศกาลกลองกรุงโซล จัดขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ที่แสดงให้เห็นถึงความผสมผสานระหว่างอดีตและปัจจุบัน สิ่งเก่าและสิ่งใหม่ โดยสื่อผ่านการแสดงตีกลองแบบดั้งเดิมรวมกับการตีกลองรูปแบบปัจจุบัน

เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่บูพยอง จัดขึ้นเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของเมืองบูพยอง และวัฒนธรรมแบบกลุ่มอย่างการแสดงดนตรีพื้นบ้านพุงมุล (เพลงชวานาโบราณ)

(2) การแสดง

เทศกาลนัมซาดัง บาดูค็อกกี จัดขึ้นเพื่ออนุรักษ์ และส่งเสริมประเพณีของนัมซาดัง (คณะนักแสดงตลกเร่ร่อนที่เดินทางไปทั่วประเทศ) นัมซาดังเป็นคณะนักแสดงที่เก่าแก่ที่สุดของเกาหลี และมีชื่อเสียงมากในช่วงหลังของราชวงศ์โชซอน เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน จัดขึ้นมาเพื่อฟื้นฟูการแสดงละครใบ้ในเกาหลี มีนักแสดงละครใบ้จากหลากหลายสัญชาติมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างความสนุกสนาน และให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงละครใบ้แก่ผู้คน

เทศกาลระบำน้ำกานานาชาติอันดง จัดขึ้นเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมการแสดงระบำน้ำกานที่มีมากกว่าหลายร้อยปีของเกาหลี

เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองซัง การแสดงละครเวทีรูปแบบต่างๆ ทั้งจากภายในชาติ และนานาชาติ

เทศกาลจำลองการรบของฮันชาน (ฮานชาน) การแสดงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการรบทางทะเลครั้งสำคัญของเกาหลี และรำลึกถึงดวงวิญญาณของอิซุมุง (อิซุนชิน) นายพลผู้นำทัพจนได้ชัยชนะ

เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง จัดเทศกาลขึ้นมาเพื่อเป็นการรำลึกถึงยอนโนรังกกับเซโอนยอ (คูรักที่เป็นตัวแทนวิญญาณของพระอาทิตย์ และพระจันทร์) มีการแสดงที่เกี่ยวกับแสงสีมากมาย

เทศกาลทะเลปูซาน จัดขึ้นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของเมืองปูซาน ในฐานะที่เป็นเมืองทะเลแห่งวัฒนธรรม โดยใช้ความสวยงามของธรรมชาติเป็นพื้นหลังแล้วเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลีผ่านชายหาดทั้ง 6 แห่งที่มีการจัดเทศกาลขึ้นมา

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน อาจจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของเกาหลีให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

(3) ศิลปะ

เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ซุงจู จัดขึ้นเพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับศิลปะป้องกันตัวโบราณของเกาหลีที่เรียกว่า แท็ก-กยอน หรือแทกยอน (Taekkyon) ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญลำดับที่ 76 ของเกาหลี รวมทั้งการแสดงศิลปะป้องกันตัวแบบดั้งเดิม และแบบอื่นๆ ของหลากหลายสัญชาติ

เทศกาลไฮโซล จัดขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้คนรู้จักเมืองหลวงใหม่แห่งวัฒนธรรมของเกาหลีได้ซึ่งก็คือ กรุงโซล เทศกาลนี้จะแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม ขนบประเพณี โบราณ รวมทั้งศิลปะต่างๆ ของชาวเกาหลี

เทศกาลรำลึกความทรงจำขงจ้ง 7080 จัดขึ้นเพื่อให้ประชาชนหวนรำลึกถึงรูปแบบของสังคมสมัยก่อนช่วงปี ค.ศ. 1970-1980 ในช่วงที่ยังไม่เปลี่ยนมาเป็นสังคมเมืองซึ่งมีแต่ความวุ่นวาย

เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ใหม่ที่พูซาน และเทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กันจอลกด จากความเชื่อตามประวัติศาสตร์โบราณของเกาหลี เมื่อ 9 พันปีก่อน การออกมาชมพระอาทิตย์ขึ้น จะมีวัฒนธรรมประเพณีการไหว้ขอพรจากเทพเจ้าพระอาทิตย์จะทำให้ชีวิตของคนในชาติมีความรุ่งเรือง เกิดความสามัคคีปรองดองกัน โดยในระหว่างที่พระอาทิตย์กำลังขึ้นถือว่าเป็นการได้พบกับเทพเจ้าพระอาทิตย์ก็จะมีกรไหว้ขอพรขอให้สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา และวัฒนธรรมประเพณีเหล่านี้ก็ยังคงปฏิบัติสืบต่อกันมา

3. การสร้างเส้นทางท่องเที่ยว แบ่งตามรูปแบบของเทศกาลออกเป็น 3 เส้นทางด้วยกัน ดังนี้

3.1 เส้นทางท่องเที่ยวสายกายภาพ ประกอบไปด้วยเทศกาลทั้งหมด 16 เทศกาล โดยแบ่งเทศกาลออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ เทศกาลในฤดูหนาว เทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลในฤดูร้อน และเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ดังในภาพต่อไปนี้

3.1.1 เทศกาลในฤดูหนาว ตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ สำหรับเทศกาลในฤดูหนาวนั้นสามารถจัดเส้นทางท่องเที่ยวได้ 4 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวกับทะเลสาบ 2 แห่ง ได้แก่ ในพื้นที่ของจังหวัด강won มีเทศกาลตกปลาเทราท์ ในอำเภอ ฮวาซอน มีกิจกรรมจับปลาเทราท์ด้วยมือเปล่า และเทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ ในอำเภออินเจ สามารถทานปลาที่ตกขึ้นมาได้ทันทีแบบสดๆ

เทศกาลที่เกี่ยวกับหิมะและน้ำแข็ง 2 แห่ง ได้แก่ เทศกาลหิมะแทแบคซาน ในเมืองแทแบค ชมผลงานการแกะสลักหิมะที่หลากหลาย และเทศกาลหิมะแดกวัลยง ในอำเภอพยองซัง ชมประติมากรรมน้ำแข็งที่ประดับอยู่ทั่วงาน ดังปรากฏในภาพที่ 3.1



ภาพที่ 3.1 เส้นทางท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องสายกายภาพของเทศกาลในฤดูหนาว (ช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์)

3.1.2 เทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ ตั้งแต่ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ผลินั้นสามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 5 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวกับสวนดอกไม้ 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) ในมหานครอินซอน อำเภอคังฮวา ชมความสวยงามของธรรมชาติและเรียนรู้การทำขนมพื้นบ้านของเกาหลี เทศกาลชมดอกซากุระที่ยอฮ็อด ในนครพิเศษโซล เขตของคังโพ ชมความสวยงามของดอกซากุระบานตลอดช่วงถนน และเทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) ในเมืองเชจู บริเวณเกาะอูโด ชมทิวทัศน์อันสวยงามของเกาะอูโด

เทศกาลที่เกี่ยวกับสัตว์สวยงาม 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพอง (ฮัมเปียง) ในจังหวัดจอลลันัม อำเภอฮัมพอง สัมผัสกับระบบชีววิทยาอย่างใกล้ชิด

เทศกาลที่เกี่ยวกับทะเล 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชินโดของคังน้ำทะเลแยก ในจังหวัดจอลลันัม อำเภอจินโด สัมผัสประสบการณ์เดินทางที่น้ำทะเลแยกออก ดังปรากฏในภาพที่ 3.2



ภาพที่ 3.2 เส้นทางท่องเที่ยวสายกายภาพของเทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ (ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม)

3.1.3 เทศกาลในฤดูร้อน ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม สำหรับเทศกาลในฤดูร้อนนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 3 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวกับโคลน 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลหมักโคลนโพยอง (โพเรียง) ในจังหวัดชุงชองนัม เมืองโพยอง กิจกรรมทางสุขภาพมากมายที่เกี่ยวกับโคลน

เทศกาลที่เกี่ยวกับทะเลสาบ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลจับปลาอินอที่บึงสวา ในจังหวัดคยองซังบุก จับปลาอินอโดยใช้บันคู (อุปกรณ์จับปลา)

เทศกาลที่เกี่ยวกับสัตว์สวยงาม 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู ในจังหวัดจอลลาบุก อำเภอมูจู ชมความสวยงามของธรรมชาติและหิ่งห้อย ดังปรากฏในภาพที่ 3.3



ภาพที่ 3.3 เส้นทางการท่องเที่ยวสายกายภาพของเทศกาลในฤดูร้อน (ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม)

3.1.4 เทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 4 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับสวนดอกไม้ 2 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูริ ในจังหวัดคยองกี ชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่บานสวยงามตลอดช่วงริมแม่น้ำฮัน และเทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ชองซาน ในจังหวัดชุงชองนัม ชมนิทรรศการกลางแจ้งท่ามกลางทุ่งดอกเบญจมาศ

เทศกาลที่เกี่ยวกับอาณาจักรเห็ดรา 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง ในจังหวัดคังวอน กิจกรรมเดินป่าเขาเพื่อเก็บเห็ด

เทศกาลที่เกี่ยวกับสัตว์สวยงาม 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน ในจังหวัดจอลลาบุก ชมฝูงนกอพยพนานาชาติ ดั่งปรากฏในภาพที่ 3.4



ภาพที่ 3.4 เส้นทางท่องเที่ยวสายกายภาพของเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง (ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน)

3.2 เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรม ประกอบไปด้วยเทศกาลทั้งหมด 31 เทศกาล โดยแบ่งเทศกาลออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ เทศกาลในฤดูหนาว เทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลในฤดูร้อน และเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ดังในภาพต่อไปนี้

3.2.1 เทศกาลในฤดูหนาว ตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ สำหรับเทศกาลในฤดูหนาวนั้นสามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 2 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวกับศิลปะ 2 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กั้นจอลลกด ในมหานครอุลซาน อำเภออุลจู ชมพระอาทิตย์ขึ้นเป็นที่แรกในเกาหลีใต้ และเทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นในวันปีใหม่ที่พูซาน ในมหานครพูซาน เขตจุง เฟลิดเฟลินไปกับดอกไม้ไฟ และกิจกรรมลุ้นระฆัง ดังปรากฏในภาพที่ 3.5



ภาพที่ 3.5 เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรมของเทศกาลในฤดูหนาว (ช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์)

3.2.2 เทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ ตั้งแต่ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ผลินี้ สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 6 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับด้านความเป็นอยู่ 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร เทศกาลโคมไฟดอกบัว ในนครพิเศษโซล เขตจงโน ชมขบวนพาเหรดโคมไฟใจกลางกรุงโซล เทศกาลสมุนไพรรักษาโรคเดกุกยังเนียงชี ในมหานครแดกู เขตจง เดินชมศูนย์กลางแห่งการค้าขายยาสมุนไพร และเทศกาลไฟเมืองเซจู ในตำบลแอวอล เรียนรู้วัฒนธรรมในสมัยโบราณของชาวเซจู

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน ในจังหวัดคังวอน เมืองชุนซอน ชมการแสดงละครตลอดทั้งคืน

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับพืชไร่ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชาวน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง ในจังหวัดคยองซังนัม อำเภอฮาดง เรียนรู้เกี่ยวกับชาติที่ดีที่สุดของเกาหลี

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับต้นไม้ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลไม้ไผ่ที่ดัมยาง ในจังหวัดจอลลา นัม อำเภอดัมยาง กิจกรรมทางน้ำมากมายบนคาบสมุทรแห่งป่าไผ่ ดังปรากฏในภาพที่ 3.6



ภาพที่ 3.6 เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรมของเทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ (ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม)

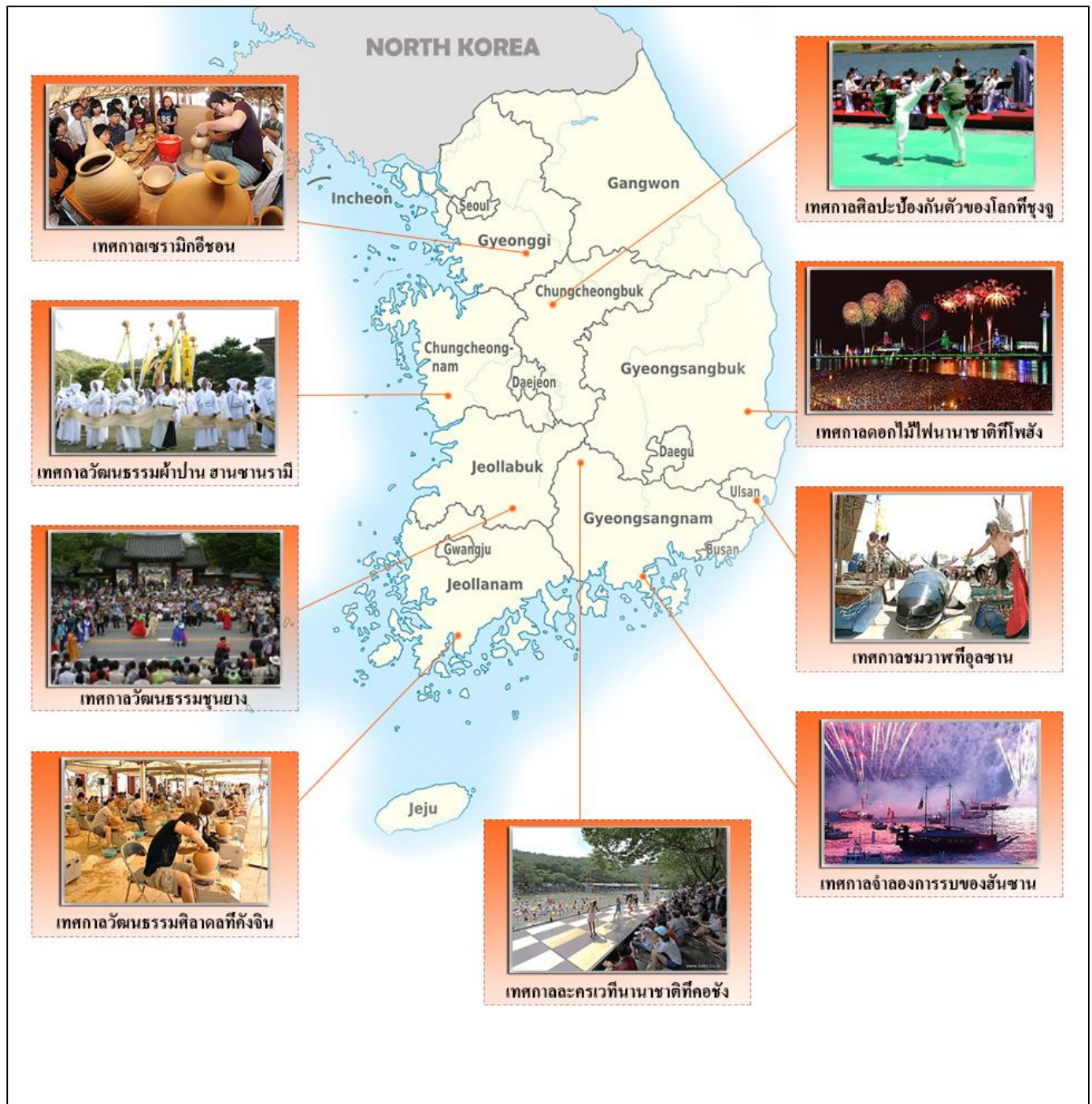
3.2.3 เทศกาลในฤดูร้อน ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม สำหรับเทศกาลในฤดูร้อนนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 9 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับด้านความเป็นอยู่ 4 แห่ง ได้แก่ เทศกาลเซรามิกอิซอน ในจังหวัดคยองกี เมืองอิซอน สัมผัสประสบการณ์ทำเครื่องปั้นดินเผาด้วยตนเอง เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามิ ในจังหวัดชุงชองนัม อำเภอชอชอน เรียนรู้คุณสมบัติมากมายของใยป่านรามิ เทศกาลวัฒนธรรมซุนยาง ในจังหวัดจอลลา남เมืองนัมวอน ชมการประกวดเพลงดั้งเดิมซุนยาง และเทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน ในจังหวัดจอลลา남 เรียนรู้มรดกวัฒนธรรมศิลาดลของเกาหลี

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ซุงจู ในจังหวัดชุงชองบุก ชมการแสดงศิลปะป้องกันตัวโบราณของเกาหลีและหลากหลายรูปแบบจากทั่วโลก

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คยองซัง ในจังหวัดคยองซังนัม ชมการแสดงละครกลางแจ้งตลอดทั้งวัน เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน ในจังหวัดคยองซังนัม เมืองทงยอง ชมการแสดงจำลองการรบของประวัติศาสตร์เกาหลี และเทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง ในจังหวัดคยองซังบุก ชมการประกวดดอกไม้ไฟนานาชาติ

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับทะเลสาบ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลชมวาฬที่อูลซาน ในมหานครอูลซาน เขตนัม ชมการแสดงการล่าวาฬในสมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์ ดังปรากฏในภาพที่ 3.7



ภาพที่ 3.7 เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรมของเทศกาลในฤดูร้อน (ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม)

3.2.4 เทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 14 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง 4 แห่ง ได้แก่ เทศกาลไฮโซล ในนครพิเศษโซล เขตจุง เรียนรู้ศิลปะวัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลี เทศกาลนมชาดั่ง บาดูต็อกกี ในจังหวัดคยองกี ชมการแสดงการแสดงกายกรรมต่างๆ เทศกาลรำลึกความทรงจำซุงจั้ง 7080 ในมหานครกวางจู เขตดง สัมผัสบรรยากาศที่ย้อนยุคไปในช่วงปี ค.ศ. 1970-1980 และเทศกาลระบำน้ำากานานาชาติที่อันดง ในจังหวัดคยองซังบุก เมืองอันดง ชมการแสดงระบำน้ำากากจากทั่วโลก

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับดนตรี 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลกลองกรุงโซล ในนครพิเศษโซล เขตจุง ชมการแสดง และนิทรรศการเครื่องดนตรีประเภทตี เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่บูพยอง ในมหานครอินชอน ชมการแสดงดนตรีวัฒนธรรมพื้นบ้านพุงมุล และเทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราชอม ในจังหวัดคยองกี อำเภอคาพยอง ชมการแสดงดนตรีแจ๊สนานาชาติ

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับอาหาร 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน ในมหานครแดจอน เขตยูซอง ชมนิทรรศการไวน์นานาชาติ เทศกาลกิมจิที่กวางจู ในมหานครกวางจู เขตบุก ชมการจัดแสดงกิมจิประมาณ 130 สูตร และเทศกาลเครื่องดื่มนมและขนมพื้นเมือง ในจังหวัดคยองซังบุก เมืองคยองจู เรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มนมและขนมพื้นบ้านของเกาหลีหลายชนิด

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ 3 แห่ง ได้แก่ เทศกาลขอบฟ้ากิมเจ ในจังหวัดจอลลา남ัม สัมผัสประสบการณ์การเป็นเกษตรกรในประเทศเกาหลีใต้ เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อิชอน ในจังหวัดคยองกี เมืองอิชอน ชมการแสดงการเล่นของชวานาตามแบบฉบับพื้นเมืองของเกาหลี และเทศกาลชอควิโพ ซิลซิมนี ในจังหวัดปกครองตนเองพิเศษเชจู เมืองชอควิโพ ชมศิลปะ วัฒนธรรมพื้นบ้านทางทะเลของชาวเชจู

เทศกาลที่เกี่ยวกับทะเล 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลพูซานซาอัลบีชี ในมหานครพูซาน เขตจุง กิจกรรมมากมายเกี่ยวกับอาหารทะเลสดๆ ดังปรากฏในภาพที่ 3.8



ภาพที่ 3.8 เส้นทางการท่องเที่ยวสายสังคมและวัฒนธรรมของเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง (ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน)

3.3 เส้นทางการท่องเที่ยวสายเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยเทศกาลทั้งหมด 10 เทศกาล โดยแบ่งเทศกาลออกเป็น 2 ฤดู ได้แก่ เทศกาลในฤดูร้อน และเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ดังในภาพต่อไปนี้

3.3.1 เทศกาลในฤดูร้อน ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม สำหรับเทศกาลในฤดูร้อนนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 4 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับสวนผลไม้ 3 แห่ง ได้แก่ ฟริกที่คเวซาน ในจังหวัดชุงชองบุก อำเภอคเวซาน หลากหลายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฟริกและพูดคุยกับเกษตรกร เทศกาลร่มสะก่ามะเขือเทศที่ฮวาซอน ในจังหวัดคังวอน อำเภอฮวาซอน สนุกไปกับสระมะเขือเทศขนาดใหญ่ และเทศกาลลูกพีชที่โจช็วอน ในจังหวัดชุงชองนัม ตำบลโจช็วอน ชมลูกพีชรสชาติดีได้มากเท่าที่ต้องการ

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลทะเลพูซาน ในมหานครพูซาน เขตแฮอนแด คอนเสิร์ตริมชายหาดและการแสดงทางวัฒนธรรมมากมาย ดังปรากฏในภาพที่ 3.9



ภาพที่ 3.9 เส้นทางการท่องเที่ยวสายเศรษฐกิจของเทศกาลในฤดูร้อน (ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม)

3.3.2 เทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงนั้น สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 6 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลวิทยาศาสตร์แฉجون ในมหานครแฉجون เขตยูซอง ชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการแสดง 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติพูซาน ในมหานครพูซาน เขตแฮอุนแด ชมภาพยนตร์จากทั่วโลกที่นำมาฉายกว่า 300 เรื่อง

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับสวนผลไม้ 2 แห่ง ได้แก่ เทศกาลแอปเปิ้ลที่ซุงจู ในจังหวัดซุงซองบุก เมืองซุงจู กิจกรรมการประกวดและแข่งขันกินแอปเปิ้ล และเทศกาลโสมกิมซาน ในจังหวัดซุงซองนัม อำเภอกิมซาน ชมนิทรรศการโสมนานาชาติ

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง ในจังหวัดคยองซังนัม อำเภอซานชอง สัมผัสกับความหลากหลายของสมุนไพรแบบดั้งเดิมของเกาหลี

เทศกาลที่เกี่ยวข้องกับอาหาร 1 แห่ง ได้แก่ เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง ในจังหวัดซุงซองนัม เมืองนนซาน พบกับตลาดอาหารทะเลหมักดองขนาดใหญ่ที่สุดของเกาหลี ดังปรากฏในภาพที่ 3.10



ภาพที่ 3.10 เส้นทางท่องเที่ยวสายเศรษฐกิจของเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง (ช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาลในประเทศไทยสามารถสรุปได้เป็น 3 ส่วน คือ 1) เพื่อศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้ 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ

1. ผลการศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้

จากการศึกษาสำรวจถึงข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้ ได้ทำการอธิบายเทศกาลโดยจำแนกตามรายจังหวัด 8 จังหวัด 1 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ 1 นครพิเศษ 6 มหานคร และ 1 นครปกครองตนเองพิเศษ โดยแบ่งตามภูมิภาค ดังนี้ 1) ภูมิภาคทางตะวันตกตอนกลาง 2) ภูมิภาคทางตะวันออกกลาง 3) ภูมิภาคทางตอนกลาง 4) ภูมิภาคทางตะวันตกเฉียงใต้ 5) ภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้

1.1 ภูมิภาคทางตะวันตกตอนกลาง มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคยองกี นครพิเศษโซล และมหานครอินชอน ดังนี้

1.1.1 จังหวัดคยองกี มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองอีชอน อำเภอคาพยอง เมืองอันซอง และเมืองคูรี ดังนี้

1) เมืองอีชอน มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเซรามิกอีชอน (Icheon Ceramic Festival)

(2) เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อีชอน (Icheon New Rice Festival)

2) อำเภอคาพยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราซอม (Jarasum Jazz Festival)

3) เมืองอันซอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาล นัมซาดัง บาดูต็อกกี (Namsadang Baudeogi Festival)

4) เมืองคูรี มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี (Guri Cosmos Festival)

1.1.2 นครพิเศษโซล มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตจงโน เขตจุง (กลาง) และเขตยงดิงโพ
ดังนี้

1) เขตจงโน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลโคมไฟดอกบัว (Lotus Lantern Festival)

2) เขตจุง (กลาง) มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลไฮโซล (Hi Seoul Festival)

(2) เทศกาลกลองกรุงโซล (Seoul Drum Festival)

3) เขตยงดิงโพ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมดอกซากุระที่ยออีโด (Yeouido Spring Flower Festival)

1.1.3 มหานครอินชอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตพูยยอง และอำเภอคังฮวา ดังนี้

1) เขตพูยยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดนตรีพื้นบ้านที่พูยยอง (Incheon Bupyeong Pungmul Festival)

2) อำเภอคังฮวา มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย) (Goryeosan Mountain Azalea Festival)

1.2 ภูมิภาคทางตะวันออกกลาง มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคังวอน ดังนี้

1.2.1 จังหวัดคังวอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอฮวาซอน อำเภออินเจ เมืองแทแบค
อำเภอพยงซัง เมืองฮุนซอน และอำเภอยางยาง ดังนี้

1) อำเภอฮวาซอน มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลตกปลาเทราท์ (Hwacheon Sancheoneo Ice Festival)

(2) เทศกาลรูมสะกัมมะเขือเทศที่ฮวาซอน (Hwacheon Tomato Festival)

2) อำเภออินเจ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ (Inje Ice Fish Festival)

3) เมืองแทแบค มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหิมะแทแบคซาน (Taebaeksan Mountain Snow Festival)

4) อำเภอพยงชัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหิมะแดกวัลยง (Daegwallyeong Snow Festival)

5) เมืองชุนซอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลละครใบ้นานาชาติชุนซอน (Chuncheon International Mime Festival)

6) อำเภอยางยาง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง (Yangyang Songi Festival)

1.3 ภูมิภาคทางตอนกลาง มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดชุงบุก (ชุงของเหนือ) จังหวัดชุงนัม (ชุงของใต้) นครปกครองตนเองพิเศษเซียง และมหานครแดจอน ดังนี้

1.3.1 จังหวัดชุงบุก (ชุงของเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองชุงจู และอำเภอคเวซาน ดังนี้

1) เมืองชุงจู มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ชุงจู (Chungju World Martial Arts Festival)

(2) เทศกาลแอปเปิ้ลที่ชุงจู (Chungju Apple Festival)

2) อำเภอคเวซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลพริกที่คเวซาน (Goesan Red Peper Festival)

1.3.2 จังหวัดชุงนัม (ชุงของใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอชอซอน เมืองโพรยอ อำเภอ คิมซาน เมืองนนซาน และเมืองชอซาน ดังนี้

1) อำเภอชอซอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรามี่ (Hansan Ramie Fabric Cultural Festival)

2) เมืองโพรยอ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลหมักโคลนโพรยอ (โพเวียง) (Boryeong Mud Festival)

3) อำเภอคิมซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลโสมคิมซาน (Geumsan Ginseng Festival)

4) เมืองนนซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคั้งคยอง (คั้งเคียง) (Ganggyeong Fermented Seafood Festival)

5) เมืองซอซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ซอซาน (Seosan Chrysanthemum Festival)

1.3.3 นครปกครองตนเองพิเศษเซจง มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของตำบลโจชีวอน ดังนี้

1) ตำบลโจชีวอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลลูกพีชที่โจชีวอน (Jochiwon Peach Festival)

1.3.4 มหานครแดจอน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตยูซอง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) เขตยูซอง มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน (แทจอน) (Daejeon Science Festival)

(2) เทศกาลอาหารและไวน์นานาชาติแดจอน (แทจอน) (Daejeon International Food & Wine Festival)

1.4 ภูมิภาคทางตะวันตกเฉียงใต้ มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดจอลบุก (จอลลาเหนือ) จังหวัดจอลนัม (จอลลาใต้) มหานครกวางจู และจังหวัดปกครองตนเองพิเศษเชจู ดังนี้

1.4.1 จังหวัดจอลบุก (จอลลาเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองนัมวอน อำเภอมูจู เมืองกิมเจ และเมืองกุนซาน ดังนี้

1) เมืองนัมวอน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชุนฮยั้ง (ชุนยาง) (Namwon Chunhyang Festival)

2) อำเภอมูจู มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู (Muju Firefly Festival)

3) เมืองกิมเจ มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลขอบฟ้ากิมเจ (กิมเจ) (Gimje Horizon Festival)

4) เมืองกุนซาน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน (Gunsan International Migratory Bird Festival)

1.4.2 จังหวัดจอลนัม (จอลลาใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอจินโด อำเภอฮัมพยอง อำเภอคัมยั้ง และอำเภอคังจิน ดังนี้

1) อำเภอจินโด มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจินโดของดิ่งน้ำทะเลแยก (Jindo Miracle Sea Road Festival)

2) อำเภอฮัมพยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง (ฮัมเปียง) (Hampyeong Butterfly Festival)

3) อำเภอคัมยั้ง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยั้ง (คัมยาง) (Damyang Bamboo Festival)

4) อำเภอคังจิน มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน (Gangjin Celadon Festival)

1.4.3 มหานครกวางจู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตบุก (เหนือ) และเขตดง (ตะวันออก) ดังนี้

1) เขตบุก (เหนือ) มีเทศกาลที่เกี่ยวข้อง 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลกิมจิที่กวางจู (ควางจู) (Gwangju World Kimchi Culture Festival)

2) เขตดง (ตะวันออก) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลรำลึกความทรงจำ Chungjang 7080 (7080 Chungjang Recollection Festival)

1.4.4 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษเชจู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองเชจู และเมืองชอกวิโป ดังนี้

1) เมืองเชจู มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลไฟเมืองเชจู (Jeju Fire Festival)

(2) เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) (Jeju Canola Flower Festival)

2) เมืองชอกวิโป มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชอกวิโป ซิลซิมนี (ชกวิโป ซิลซิมนี) (Seogwipo Chilsimni Festival)

1.5 ภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้ มีเทศกาลสำคัญปรากฏในจังหวัดคยองบุก (คยองซังเหนือ) จังหวัดคยองนัม (คยองซังใต้) มหานครแดกู มหานครพูซาน (ปูซาน) และมหานครอูลซาน ดังนี้

1.5.1 จังหวัดคยองบุก (คยองซังเหนือ) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเมืองคยองจู เมืองโพฮัง อำเภอบงฮวา และเมืองอันดง ดังนี้

1) เมืองคยองจู มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลเครื่องคิมและขนมพื้นเมือง (Gyeongju Rice Cake and Korean Traditional Drink Festival)

2) เมืองโพฮัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง (Pohang International Fireworks Festival)

3) อำเภอบงฮวา มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจับปลาอินทรีที่บงฮวา (Bonghwa Sweet Fish Festival)

4) เมืองอันดง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลระบำหน้ากากนานาชาติอันดง (Andong Maskdance Festival)

1.5.2 จังหวัดคยองนัม (คยองซังใต้) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของอำเภอฮาดง อำเภอคองชัง เมืองทงยอง และอำเภอซานชอง โดยมีรายละเอียดเทศกาล ดังนี้

1) อำเภอฮาดง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชา น้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง (Hadong Mountain Dew Tea Festival)

2) อำเภอคองชัง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองชัง (Geochang International Festival of Theatre)

3) เมืองทงยอง มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลจำลองการรบของฮันซาน (ฮานซาน) (The Great Battle of Hansan Festival)

4) อำเภอซานชอง มีเทศกาลที่เกี่ยวข้อง 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง (Sancheong Medicinal Herb Festival)

1.5.3 มหานครแดกู มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตจุง (กลาง) ดังนี้

1) เขตจุง (กลาง) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลสมุนไพรรักษาโรค แดกู ยังเนียงซี (แทกู ยังเนียงซี) (Daegu Yangnyeongsi Herb Medicine Culture Festival)

1.5.4 มหานครพูซาน (ปูซาน) มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตแฮอนแด และเขตจุง (กลาง) ดังนี้

1) เขตแฮอนแด มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลทะเลพูซาน (ปูซาน) (Busan Sea Festival)

(2) เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติพูซาน (ปูซาน) (Busan International Film Festival)

2) เขตจุง (กลาง) มีเทศกาล 2 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลพูซานซากัลปี้ชี (Busan Jagalchi Festival)

(2) เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซาน (Busan Sunrise Festival)

1.5.5 มหานครอูลซาน มีเทศกาลสำคัญปรากฏอยู่ในพื้นที่ของเขตนัม (ใต้) และอำเภออูลจู ดังนี้

1) เขตนัม (ใต้) มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลชมวาฬที่อูลซาน (Ulsan Whale Festival)

2) อำเภออูลจู มีเทศกาล 1 เทศกาล คือ

(1) เทศกาลพระอาทิตย์ขึ้นที่กันจอลกอด (Ulsan Ganjeolgot Sunrise Festival)

จากที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า มีเทศกาลที่สำคัญและมีชื่อเสียงทั้งหมด 57 เทศกาล กระจายตัวอยู่ทั่วทุกพื้นที่ในเกาหลีใต้ซึ่งแต่ละเทศกาลจะเป็นตัวแทนที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ และลักษณะที่โดดเด่นของพื้นที่นั้น

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม สามารถจัดเทศกาลให้เข้าเป็นกลุ่มโดยพิจารณาตามปัจจัยในการวิเคราะห์ได้ดังนี้ 1) ทางกายภาพ สามารถจัด

กลุ่มได้ 3 กลุ่มด้วยกัน คือ อุทกภาค ธรณีภาค และชีวภาค 2) สังคมและวัฒนธรรม สามารถจัดกลุ่มได้ 3 กลุ่มด้วยกัน คือ ด้านอาหาร ด้านความเป็นอยู่ และด้านความบันเทิง

2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางกายภาพ แบ่งออกได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1 อุทกภาค

1) แหล่งน้ำบนผิวดิน

(1) ทะเลสาบ มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลตกปลาเทราท์ เทศกาลจับปลาน้ำแข็งที่อินเจ เทศกาลจับปลาอินทิมองฮวา

(2) ทะเล มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลพูซานซากัลป์ซึ เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน เทศกาลชินโดยองคิงน้ำทะเลแยก

(3) หิมะและน้ำแข็ง มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลหิมะแทแบคซาน เทศกาลหิมะแดกวัลยง

2.1.2 ธรณีภาค

1) โคลน มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลหมักโคลนโพรยอง (โพเรียง)

2.1.3 ชีวภาค

1) พืชพรรณธรรมชาติ

(1) สวนดอกไม้ มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ซอซาน เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด (หรือดอกคาโนล่า) เทศกาลชมดอกซากุระที่ฮยอโด เทศกาลสวนดอกกุหลาบพันปี (ดอกอาซาเลีย)

(2) ต้นไม้

เทศกาลไม้ไผ่ที่คัมยาง

(3) พืชไร่

เทศกาลชาน้ำค้างแห่งขุนเขาฮาดง

(4) สวนผลไม้ มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลรุ่มสกำมะเขือเทศที่ฮวาซอน เทศกาลพริกที่คเวซาน เทศกาลโสมคิมซาน เทศกาล
แอปเปิ้ลที่ซุงจู เทศกาลลูกพีชที่โจจีวอน

2) สมุนไพร มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง

3) อาณาจักรเห็ดรา มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง

4) สัตว์สวยงาม มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลชมหิ่งห้อยมูจู เทศกาลชมนกอพยพนานาชาติที่กุนซาน เทศกาลผีเสื้อและแมลง
ฮัมพยอง (ฮัมเปียง)

2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเทศกาลกับปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม แบ่งออกได้ 3 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านอาหาร มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังคยอง (คังเคียง) เทศกาลเครื่องดืมและขนมพื้นเมือง เทศกาลกิมจิ
ที่กวางจู

2.2.2 ด้านความเป็นอยู่ มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

เทศกาลเซรามิกอีซอน เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่ที่อีซอน เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่าน ฮานซานรา
มี เทศกาลขอบฟ้าคิมเจ (กิมเจ) เทศกาลซุนฮยง (ซุนยาง) เทศกาลวัฒนธรรมศิลาดลที่คังจิน เทศกาลไฟเมืองเซจู
เทศกาลชอกวิโพ ซิลซิมนี (ชกวิโพ ซิลซิมนี) เทศกาลโคมไฟดอกบัว เทศกาลวิทยาศาสตร์แดจอน (แทจอน)
เทศกาลสมุนไพรรักษาโรคแดกู ยังเนียงซี (แทกู ยังเนียงซี)

2.2.3 ด้านความบันเทิง มีเทศกาลที่สัมพันธ์ ดังนี้

(1) คนตรี

เทศกาลดนตรีแจ๊สนานาชาติที่จาราชอม เทศกาลกลองกรุงโซล เทศกาลดนตรีพื้นบ้าน
ที่บูพยอง

(2) การแสดง

เทศกาลนัมซาดัง บาดู้ออกกี เทศกาลละครใบ้นานาชาติซุนซอน เทศกาลระบำหน้าากก
นานาชาติอันดง เทศกาลละครเวทีนานาชาติที่คองชัง เทศกาลดอกไม้ไฟนานาชาติที่โพฮัง เทศกาลจำลองการรบ

ของอินชาน (ฮานชาน) เทศกาลทะเลพุซาน เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติพูซาน เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นวันปีใหม่ที่พูซาน เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กันจอลกอด

(3) ศิลปะ

เทศกาลศิลปะป้องกันตัวของโลกที่ซุงจู เทศกาลไฮโซล เทศกาลรำลึกความทรงจำซุงจั้ง 7080

3. ผลการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ

จากการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวของเทศกาลตามรูปแบบของเส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม และเส้นทางสายเศรษฐกิจ โดยจะแบ่งเส้นทางของแต่ละแบบตามฤดูกาล ดังนี้ 1) เทศกาลในช่วงฤดูหนาว 2) เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ผลิ 3) เทศกาลในช่วงฤดูร้อน และ 4) เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ร่วง

- 3.1 เทศกาลในช่วงฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์
- 3.2 เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม
- 3.3 เทศกาลในช่วงฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม
- 3.4 เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ร่วง เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน

4. ปัญหาและอุปสรรค

4.1 ข้อมูลที่นำมาศึกษาและวิเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศผู้วิจัยจึงต้องใช้เวลาในการแปลและเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสาร และเว็บไซต์ต่างๆ

4.2 รูปแผนที่ที่นำมาใช้ในบทความวิจัย ส่วนใหญ่รูปต้นฉบับมีรูปแบบที่ไม่เหมือนกันจึงต้องใช้เวลาในการตัดต่อ และแก้ไขเพื่อให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมด

5. ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาลในเกาหลีใต้กับรูปแบบการท่องเที่ยวเทศกาลในประเทศอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กฤตยาภานต์ เดชดีและคณะ. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี, 2553.
- กฤษณพงศ์ ภูักกลาง. การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ย่านคลองอ้อม จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554.
- กอง บก. "นายรอบรู้". ฝึลือมาชุมนุมกันทำไม? [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 3 พฤษภาคม 2558.
เข้าถึงได้จาก : <http://board.postjung.com/679306.html>.
- กองเอเชียตะวันออก 4 กรมเอเชียตะวันออก. ทวีปเอเชีย : ธารณรัฐเกาหลี [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึง
เมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก : [http://www.mfa.go.th/main/th/world/70/10251-
สาธารณรัฐเกาหลี.html](http://www.mfa.go.th/main/th/world/70/10251-
สาธารณรัฐเกาหลี.html).
- โกลเด็นกรุซกรุ๊ป. ข้อมูลท่องเที่ยวแทจอน [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.goldengoosegroup.com/guide/taejon>.
- คาโนลา น้ำมันเพื่อสุขภาพ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก :
<http://health.kapook.com/view22118.html>.
- คิม แซบม. 20 ปีมาแล้ว เทศกาลละครใบ้ชุนซอน เริ่มขึ้นได้ยังไงกัน? [ออนไลน์]. (2551). เข้าถึงวันที่ 28
มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : [http://www.ohmynews.com/NWS_Web/View/at_pg.aspx?CNTN_C
D=A0000907569](http://www.ohmynews.com/NWS_Web/View/at_pg.aspx?CNTN_C
D=A0000907569).
- คิม ของอา. เทศกาลอันงดงามของเกาหลีใต้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คีรีวอน, 2553.
- คิม โสะจุง. เปิดประตูสู่เกาหลี. กรุงเทพฯ : บริษัท เฟิสท์ ออฟเซท จำกัด, 2548.
- โคเรียน โอเวอร์ซี อินฟอร์เมชันเซอร์วิส. ความรู้เรื่องเมืองเกาหลี. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา อินเตอร์เนชันแนล,
ม.ป.ป.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

จ้าวน้อยพิชชิง [นามแฝง]. การตกปลาอายุ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้

จาก : <http://jawnoyfishing.blogspot.com/2011/12/ayu-fishing.html>.

จิตรกรรมเครื่องปั้นดินเผาของเกาหลี [ออนไลน์]. (2551). เข้าถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.l3nr.org/posts/131278>.

จิรายุ สุวรรณา. ทำไมหิ่งห้อยจึงมีแสง [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.kroobannok.com/18791>.

จู ฮงจู. เทศกาลโสมกิมชาน ครั้งที่ 34 , จุดสนใจของทั่วโลก [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน

2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.daejonilbo.com/news/newsitem.asp?pk_no=1105837.

โจ วอนยองและคณะ. ออกไปเที่ยวเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงของจังหวัดกันเถอะ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึง

วันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.domin.co.kr/news/articleView.html?idxno=910141>.

0141 .

ชเว แจทอก. บาร์ดีแฉัส เปิดงานเทศกาลดนตรีแฉัสนานาชาติที่จाराชอม [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึง วันที่ 6

เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.vop.co.kr/A00000411090.html>.

ชา กวังจู. เทศกาลพริกที่คเวชาน พื้นที่ประสบการณ์การเก็บพริก [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน

2558. เข้าถึงได้จาก : <http://gsnews.or.kr/news/view.html?section=1&category=4&no=2362>.

ชำนานู ประทุมศิลป์. หลักภูมิศาสตร์กายภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์, 2514.

ชิน ชังดู. มาลองชิมรสชาติของลูกพีชที่โจชีวอนกัน [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึง

ได้จาก : <http://www.goodmorningcc.com/news/articleView.html?idxno=9412>.

ชุนดึนนัท ซูสถาพรกุล. รูปแบบและความหมายของระบบสัญลักษณ์ในเทศกาลตรุษจีน กรณีศึกษาชุมชน

จีนแต่จีวเยาวราช กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ภาควิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- โครกแพ [นามแฝง]. วีดีโอทุ่งดอกดาวกระจายสีชมพู เทศกาลชมดอกดาวกระจายสีชมพูที่คูรี [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 18 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://train4world.tistory.com/2616>.
- ซองอุน. จัดงานเทศกาลจับปลาอินทรีที่บึงสวา ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม ระยะเวลา 9 วัน [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 8 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.sdn.co.kr/article/10394>.
- ซากุระแท้ญี่ปุ่นกว่า 700 ต้นบานสะพรั่งที่อ่างขาง [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://ch3.sanook.com/10136/คลินิกเกษตร-ดอกซากุระ-สด>.
- โซลคาเฟ่. เทศกาลขึ้นปีใหม่ : New Year Festival Busan [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://seoulcafe2013.blogspot.com/2014/12/new-year-festival-busan.html>.
- คณัฏ ไซโยธา. ภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์, 2554.
- ดำรงค์ ฐานดี. สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.
- เดอะบริดจ์แมกกาซีน. เทศกาลดอกไม้ไฟที่เซจู [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://thebridgesmagazine.com/content.php?id=130>.
- _____. Yeongdeungpo Yeouido Spring Flower Festival [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 19 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://thebridgesmagazine.com/content.php?id=485>.
- เตรียมหนีร้อนเดือนเมษา ชมซากุระบนเกาะยอฮิด [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://travel.mthai.com/world-travel/109165.html>.
- ทัศนีย์ นาคเสณีย์. เอกสารประกอบการสอนการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว. ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2556.
- ทัศนีย์ ขาวะประภาส. ลมหนาว ภูเขา กิมจิและเกาหลีใต้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เวลาดี, 2547.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ทิมดีพลัสไกด์. 5 สถานที่ชมดอกซากุระในกรุงโซล เกาหลี ด้วยรถไฟใต้ดิน [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.dplusguide.com/2014/5-sakura-destination-in-seoul-korea>.

เทศกาลกิมจิ 2009 [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://topicstock.pantip.com/blueplanet/topicstock/2009/10/E8475309/E8475309.html>.

เทศกาลเครื่องเซรามิกที่อินซอน 2007 [ออนไลน์]. (2550). เข้าถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://writer.dek-d.com/angelology/story/viewlongc.php?id=267559&chapter=91>.

เทศกาลโคมไฟดอกบัว [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/site/mookimonly/thescal-khom-fi-dxkbaw>.

เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศที่ชอซาน ครั้งที่ 17 [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://halfdays.net/archives/36666>.

เทศกาลคอกปลาเทราท์ที่ฮวาซอน [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=koreaentertain&date=25-12-2011&group=8&gblog=3>.

เทศกาลในประเทศเกาหลี [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://korea-pinky.exteen.com/20120428/entry-6>.

เทศกาลหิ่งห้อยที่เมืองมูจู, เกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tourtooktee.com/ข้อมูลท่องเที่ยว/เทศกาลหิ่งห้อยที่เมืองมูจู-เกาหลีใต้-muju-firefly-festival>.

เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.iam-tour.com/webboard/index.php?topic=138.0>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ไทยกูดวิว. **วิธีการปลูกชา** [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.thaigoodview.com/node/73641>.
- ไทยอาชีพดอทคอม. **ปลูกมะเขือเทศ ปลูกง่าย รายได้งาม** [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaiarcheep.com/ปลูกมะเขือเทศ-ปลูกง่าย-รายได้งาม.html>.
- นรินทร์ สังข์รักษา. **การวิจัยเพื่อพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายอย่างยั่งยืนในจังหวัดราชบุรี**. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอต่อสำนักงานวิจัยคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.), 2555.
- นิคม จารุมณี. **การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เดียน สโตร์, 2544.
- แนะนำ 10 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในเกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://travel.thaiza.com/แนะนำ-10-สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในเกาหลีใต้/282431>.
- บริษัท แฮปปี้โคเรีย จำกัด. **เทศกาลกิมจิควางจู** [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.happytokorea.com/index.php?option=com_content&view=article&id=757:-gwangju-kimchi-festival&catid=42:korea-travel.
- บริษัท แฮปปี้โคเรีย จำกัด. **เทศกาลไฟ เมืองดัมยาง** [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.happytokorea.com/index.php?option=com_content&view=article&id=3736:-damyang-3-&catid=42:korea-travel.
- บริษัท แฮปปี้โคเรีย จำกัด. **เทศกาลโสมคิมซาน** [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.happytokorea.com/index.php?option=com_content&view=article&id=753:-geumsan-ginseng-festival&catid=42:korea-travel.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

บริษัท แฮปปี้โคเรีย จำกัด. เทศกาลเห็ดป่าสนยางยาง [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558.

เข้าถึงได้จาก : http://www.happytokorea.com/index.php?option=com_content&view=article&id=894:-yangyang-pine-mushroom-festival&catid=42:korea-travel.

บริษัท แฮปปี้โคเรีย จำกัด. เทศกาลอาหารทะเลหมักดองคังเคียง [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 14

กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.happytokorea.com/index.php?option=com_content&view=article&id=908:-ganggyeong-salted-seafood-festival&catid=42:korea-travel.

บาว นาค. มงยูทธศาสตร์การพัฒนาของเกาหลีใต้ผ่านวัฒนธรรม [ออนไลน์]. (2551). เข้าถึงเมื่อ 7 ตุลาคม

2557. เข้าถึงได้จาก : <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=371692>.

บุษบา สิทธิการและคณะ. การพัฒนาบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและสนับสนุนความพร้อมของเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. รายงานการวิจัย สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2553.

ปรากฏการณ์ทะเลแหวกที่เกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.serichon.us/article/บทความทั่วไป/ปรากฏการณ์ทะเลแหวกที่เกาหลีใต้/>.

ทำความรู้จัก ดอกเบญจมาศ ดอกไม้มงคล [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้

จาก : <http://home.sanook.com/1725/>.

ปวีตรา เกษมเนตร. **Healthy Korea**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : รักลูกกรุ๊ป, 2552.

เปิดไปบาล [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaibird.org/?p=1390>.

=1390.

แผนกวัฒนธรรมการท่องเที่ยว. เรื่องเล่าชายปง (ป๋อง) ความมหัศจรรย์ของน้ำทะเลแยกชินโด [ออนไลน์].

(2556). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://miraclesea.jindo.go.kr/sub.php?pid=M>

C01020000.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

พจนานุกรมท่องเที่ยวเกาหลีใต้. **เทศกาลวัฒนธรรมติลาดคังจิน** [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 28 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=2115429&cid=50392&categoryId=50392>.

พระราชกษัตริย์แห่งราชวงศ์โครยอ [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://brilldramas.blogspot.com/2009/07/gongmin-of-goryeo-artist-king.html>.

พลอย มัลลิกะมาส. **อันยองฮาเซโย “โคเรีย เวฟ” (Korea Wave) ตอนที่ 1 : ปรากฏการณ์วัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ** [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2557. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tcdc.or.th/src/16363>.

พะยูนน้อย [นามแฝง]. **เกาหลี เกาหลี. พิมพ์ครั้งที่ 1.** กรุงเทพฯ : My Bangkok Publishing House, 2549.

ไพรัตน์ สูงกิจบูลย์. **อันยองฮาเซโยเกาหลี.** กรุงเทพฯ : อทิตตา, 2551.

ภักดินยา อภิสุภกรกุลและคณะ. **โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับเทศกาลการท่องเที่ยวประจำปีในกลุ่มจังหวัดภาคอีสานใต้.** มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว), 2550.

มีชัย วรสายัณห์และคณะ. **ภูมิศาสตร์กายภาพ เล่ม 2.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

_____. **ภูมิศาสตร์ธรรมชาติ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ปริญญา, 2519.

ยู ซอลซัง. **แทแบค “โลกแห่งหิมะ” ที่สวยงามอย่างหรรษาของช่วงเวลานี้** [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://m.korea.kr/newsWeb/m/policyView.do?newsDataId=148726081&currPage=592>.

รู้จักกับโสมให้มากขึ้น [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.koreanginseng.in.th/รู้จักกับโสมให้มากขึ้น>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ลูกท้อ (Peach) [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 3 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.chiangmai-freshgarden.com/product/4/ลูกท้อpeach>.

เล็ทโกโคเรีย. เทศกาลช่วงฤดูใบไม้ร่วง ในประเทศเกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.letgokorea.com/korea-festival/autumn-festival.html>.

วรรณาวงษ์วานิช. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

วันวานเกาหลีที่เทศกาลงานข้าวที่อิซอน [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.komchadluek.net/detail/20121125/145626/วันวานเกาหลีที่เทศกาลข้าวอิซอน.html>.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. จังหวัดในเกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2557. เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดในเกาหลีใต้>.

วิชัย เทียนน้อย. ภูมิศาสตร์กายภาพ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : อักษรวัฒนา, 2524.

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว. การศึกษาเพื่อเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2554.

ศักดิ์ จันทร์ดวง. ใต้เวลาเที่ยวเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ฟอร์เวิร์ด, 2553.

สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. ที่นี่-เกาหลีใต้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สวนพฤกษาศยาม. เมล็ดดาวกระจายสีชมพูเข้มต้นสูง [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 23 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.suanpruksasiam.com/product/84/เมล็ดดาวกระจายสีชมพูเข้มต้นสูง>.

สากล สถิตวิทยานันท์. ภูมิศาสตร์การเกษตร. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2524.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักงานข่าวสารเกาหลี. สารสนเทศเกี่ยวกับเกาหลี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. คู่มือวัฒนธรรมเกาหลีตัวตนคนเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551.
- ศิริภพ มหรรณสุวรรณ. แבקเป็ ตะลุยเดี่ยว ลัดเลี้ยว เที่ยวเกาหลี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด, 2555.
- หนิวปู. เทศกาลชมทุ่งดอกเบญจมาศ ซอซาน ครั้งที่ 15 “ดอกเบญจมาศ ... ในความทรงจำของแสงแห่งฤดูใบไม้ร่วง” [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 28 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://blog.daum.net/jang10db/677>.
- เห็นมีสชีตาเกะ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 3 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://anonbiotec.gratis-foros.com/t773-topic>.
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีในประเทศไทย. เทศกาลชุนยาง (Namwon Chunhyang Festival) [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงเมื่อ 31 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.339830856090606.79212.116607928412901&type=1>.
- _____. เทศกาลโคมบัว ฉลองวันวิสาขบูชาที่กรุงโซล [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://kto.or.th/lotus-lantern-festival-to-take-place-in-jongno/>.
- _____. เทศกาลซินโด ยอดดิ่ง น้ำทะเลแยก [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.338648032875555.79010.116607928412901&type=3>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- _____. เทศกาลตกปราเทร่าที่หน้าหนาวภูเขาฮาซอน [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.428594873880870.102692.116607928412901&type=1>.
- _____. เทศกาลที่นาท่องเที่ยวของประเทศเกาหลีใต้ [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/KTOThailand/posts/717486471658374>.
- _____. เทศกาลเทกยู้งเนียงชี [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.340450279361997.79348.116607928412901&type=3>.
- _____. เทศกาลวัฒนธรรมผ้าป่านรามิ [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.344480205625671.80174.116607928412901&type=1>.
- _____. เทศกาลศีลาคล [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.372146472859044.88021.116607928412901&type=3>.
- _____. เทศกาลสกีและหิมะในเกาหลี [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://kto.or.th/snow-and-ski-festival-in-korea/>.
- _____. เทศกาลหิ่งห้อยที่มูจู [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://kto.or.th/muju-firefly-festival-2012/>.
- _____. นักท่องเที่ยวสามารถขอคืนภาษีสำหรับโรงแรมที่เกาหลีใต้ตั้งแต่เมษายน [ออนไลน์]. (2014). เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2557. เข้าถึงได้จาก : <http://www.kto.or.th/news/tourist-tag-return>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

_____. เทศกาลวาฬอุลซาน [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.facebook.com/KTOThailand/photos/a.121286271278400.21744.116607928412901/476551182418572/>.

อภิโชค เลขะกุลและคณะ. โครงการเส้นทางการท่องเที่ยวแบบจับจ่ายสินค้าศิลปหัตถกรรม. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับการสนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว), 2547.

อภิรดี เนติรังสีวัชรและคณะ. การศึกษารูปแบบการรังสรรค์วัฒนธรรมลุ่มน้ำของที่ราบสูงโคราชสู่การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2554.

อริยา อรุณินท์. เทศกาล งานเมือง: ภูมิทัศน์วัฒนธรรม เพื่อความเป็นเมืองน่าอยู่ [ออนไลน์]. (2548). เข้าถึงเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก : www.land.arch.chula.ac.th/pdf/events.pdf.

อาศิรา พนาราม. จุฑระเปิดคลื่นวัฒนธรรมเกาหลี ใช้ “พิพิธภัณฑ” ลือร่ากเหง้า แรงพลังสร้างสรรค์จากภายใน [ออนไลน์]. (2551). เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2557. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tcdc.or.th/src/16941/www-tcdconnect-com/จุฑระเปิดคลื่นวัฒนธรรมเกาหลี-ใช้-พิพิธภัณฑ-ลือร่ากเหง้า-แรงพลังสร้างสรรค์จากภายใน>.

อี จุนซอง. เปิดฉากเทศกาลแห่งดินเหนียวและไฟ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 6 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.kgnews.co.kr/news/articleView.html?idxno=283137>.

อินชาน. ชุงนัม/นนชาน/คังคยอง 1. ไปตลาดอาหารทะเลหมักคองคังคยอง. (ความเป็นมา) [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 28 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://hsj519.blog.me/50137949830>.

อุทยานแห่งชาติ. กิจกรรมดูผีเสื้อ [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 3 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.dnp.go.th/parkreserve/howtotravel_12.asp?lg=1.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- โอ ชุ่นจา. เทศกาลชอควีโป ซิลซิมนี ครั้งที่ 18 [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.seogwipo.go.kr/news/sub.php?job=detail&mid=0402&mdidx=&mcidx=&ebcf_id=GALLERYSIJUNG&page=1&artcat=583&depart_names=&year=2014&month=2&board_id=GALLERYSIJUNG&write_method=common&neti_sess=&vartcat=583&eb_seq=204141&sso=ok.
- Administrator. ปลาเรนโบว์เทราต์ [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 25 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.fisheries.go.th/if-chiangmai/web3/index.php?option=com_content&view=article&id=90:2010-03-22-02-49-07&catid=29:2009-10-27-15-09-10&Itemid=85.
- Aibto [pseudo]. ข้อมูลกิจกรรมในพู่ชาน 2014 เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่พู่ชาน [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://blog.naver.com/busanto1115/20200504290>.
- Bamboo festival Committee Association. ประวัติความเป็นมาของเทศกาลไม้ไผ่ที่ดัมยง [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.bamboofestival.co.kr/menu.es?mid=a10102000000>.
- Chef Ble. หัดผักชีตาเกะ (เห็ดสน) [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 23 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.foodietaste.com/FoodPedia_detail.asp?id=408.
- Chollada88 [pseudo]. งานเทศกาลในเดือนต่างๆ ของเกาหลี [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงเมื่อ 7 ตุลาคม 2557. เข้าถึงได้จาก : <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=852631>.
- Chuncheon เที่ยวชุนซอน เมืองชุนซอน เมืองแห่งทะเลสาบจังหวัดคังวอน [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.about108.com/2013/05/chuncheon.html>.
- Cultural Heritage Administration. **HERITAGE SEARCH BY AREA** [Online]. (n.d.). Accessed April 5. Available from : http://jikimi.cha.go.kr/english/search_plaza_new/loc_kj.jsp?mc=EN_03_04.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Daegu Metropolitan City. **Tour Map** [Online]. (n.d.). Accessed April 5. Available from :

<http://english.daegu.go.kr/main.asp>.

Dead Sea cosmetics products. **คุณสมบัติ โคลน "Dead Sea"** [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 28 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : https://www.facebook.com/permalink.php?id=350756081699415&story_fbid=352307734877583.

DongA.com. **เปิดงานเทศกาลหิมะแดกวัลยง** [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=382&aid=000305144>.

Doopedia. **เทศกาลทุ่งดอกเรพซิด** [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=1215945&cid=40942&categoryId=32180>.

_____. **เทศกาลชมวาฬที่อุลซาน** [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=1310083&cid=40942&categoryId=35978>.

Encykorea. **เทศกาลละครเวทีนานาชาติคยอง** [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://terms.naver.com/entry.nhn?docId=1821024&cid=46664&categoryId=46664>.

Ethnos44 [pseudo]. **เทศกาลในพูซาน** [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=13&dirId=130102&docId=76593327&qb=67aA7IKwIO2VtOunnuydtCDstpXsoJwg7Jyg656Y&enc=utf8§ion=kin&rank=1&search_sort=0&spq=1.

_____. **ข้อมูลของเทศกาลหรืองานที่จัดในพูซาน** [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=13&dirId=130107&docId=110772106&qb=67aA7IKwIO2VtOunnuydtCDstpXsoJwg7Jyg656Y&enc=utf8§ion=kin&rank=2&search_sort=0&spq=1.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Farmkaset. การปลูกพริก [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 23 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก :

http://www.farmkaset.org/html5/contents.aspx?con_id=714#.

Geumsan Festival Organization Committee. ที่มาของเทศกาลโสมคิมชาน [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึง

วันที่ 28 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.insamfestival.co.kr/html/kr/sub1/sub1_0101

.html#none.

Jeju Special Self-Governing Province. ที่มาเทศกาลไฟเมืองเซจู [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม

2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.buriburi.go.kr/htmls/info_01_01.htm?sso=ok.

Jirisan Dullebogo. เทศกาลยาและสมุนไพรที่ซานชอง [ออนไลน์]. (2558). เข้าถึงวันที่ 8 เมษายน 2558.

เข้าถึงได้จาก : http://www.jirisantour.com/festival/festival_view.jsp?menu=festival&submenu=festival&idx=C100002.

stival&idx=C100002.

Joongang daily news. เทศกาลไม้ไฟที่ดัมยง [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้

จาก : http://article.joins.com/news/article/article.asp?Total_ID=3594364.

_____ . หิ่งห้อย คีนี่มูจูลองแสง [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 19 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก :

http://article.joins.com/news/article/article.asp?total_id=8405061&cloc=olink|article|default.

Kfm news. เปิดงาน เทศกาลกิมจิที่กวางจู วันที่ 23 เดือนตุลาคม [ออนไลน์]. (2552). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน

2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.kfmn.co.kr/news/quickViewArticleView.html?idxno=3439>.

Korea Be Inspired. **Jipyongsun History** [Online]. (2014). Accessed March 29. Available from :

<http://festival.gimje.go.kr/index.sko?menuCd=NF01003000000>.

Korea tourism organization. **2014 Korean Cultural Festivals at a Glance** [Online]. (2014). Accessed

September 29. Available from : http://english.visitkorea.or.kr/enu/SI/FT/festivals_list.jsp.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- _____. **Visitor Arrivals, Korean Departures, Int'l Tourism Receipts & Expenditures** [Online]. (2014). Accessed October 13. Available from :
<http://kto.visitkorea.or.kr/eng/tourismStatics/keyFacts/visitorArrivals.kto>.
- _____. **Information of festivals** [Online]. (2014). Accessed September 29. Available from :
http://search.naver.com/search.naver?where=nexearch&query=%EC%B6%95%EC%A0%9C&sm=top_hy&fbm=1&ie=utf8.
- _____. **Find a festival and Event** [Online]. (2014). Accessed September 29. Available from :
<http://korean.visitkorea.or.kr/kor/inut/where/festival/festival.jsp>.
- _____. **Soyangho Lake** [Online]. (2014). Accessed September 29. Available from :
https://english.visitkorea.or.kr:1001/enu/SI/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=264200.
- _____. **Busan Jagalchi Festival** [Online]. (2014). Accessed September 29. Available from :
http://english.visitkorea.or.kr/enu/SI/SI_EN_3_2_1.jsp?cid=697390.
- _____. **Ulsan Ganjeolgot Sunrise festival** [Online]. (2015). Accessed September 29. Available from :
http://english.visitkorea.or.kr/enu/SI/SI_EN_3_2_1.jsp?cid=1145227.
- Lostintravelingwithjn [pseudo]. **Guri Cosmos Festival 2013** [Online]. (2013). Accessed April 6.
 Available from : <https://lostintravelingwithjn.wordpress.com/2013/11/01/guri-cosmos-festival-2013/>.
- Ltah [pseudo]. **ที่อำเภอพานทองมีเทศกาลสมุนไพรร** [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558.
 เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=12&dirId=121014&docId=140490000&qb=7IKw7LKt7ZWc67Cp7JW97LSI7LaV7KCCIOycoOuema==&enc=utf8§ion=kin&rank=2&search_sort=0&spq=1.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

_____. เนื้อหาของเทศกาลชมหิ่งห้อยที่มูจู, ช่วงเวลา, สถานที่ [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=11&dirId=110202&docId=169687084&qb=66y07KO8IOuwmOuUp+u2iCDstpXsoJwg7Jyg656Y&enc=utf8§ion=kin&rank=1&search_sort=0&spq=1.

_____. เนื้อหาของเทศกาลพระจันทร์เต็มดวงที่เชจู [ออนไลน์]. (2551). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=6&dirId=613&docId=62302246&qb=7Kc7KO8IOuTpOu2iCDstpXsoJwg7Jyg656Y&enc=utf8§ion=kin&rank=1&search_sort=0&spq=1.

_____. เทศกาลผีเสื้อและแมลงฮัมพยอง [ออนไลน์]. (2556). เข้าถึงวันที่ 29 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=12&dirId=12122001&docId=173376746&qb=7ZW07Y+JI0uCmOu5hOuMgOy2leygnCDsnKDrnpg=&enc=utf8§ion=kin&rank=1&search_sort=0&spq=1.

_____. เทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กัันจอลกด [ออนไลน์]. (2555). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : http://kin.naver.com/qna/detail.nhn?d1id=13&dirId=130107&docId=151263507&qb=7Jq47IKwIOqwhOygiOqztiDtlbTrp57snbTstpXsoJwg7Jyg656Y&enc=utf8§ion=kin&rank=1&search_sort=0&spq=1.

Ministry of Culture, Sports and tourism. เทศกาลชมวาฬที่อูลซาน [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 8 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : http://www.mcst.go.kr/web/s_culture/festival/festivalView.jsp?pSeq=1596.

MOU ย่อมาจากอะไร MOU คืออะไร [ออนไลน์]. (ม.ป.ป.). เข้าถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.xn--12cg1cxchd0a2gzc1c5d5a.net/MOU-ย่อมาจากอะไร-MOU-คืออะไร>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Osaka Convention & Tourism Bureau. **Wakasagi 1** ตัวมีแคลเซียมถึง 100mg [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 25 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/OsakaConventionToursimBureau/photos/a.112710452215802.21056.105161342970713/282334975253348/>.

Rocolro [pseudo]. เหลือเวลาอีกไม่นานแล้ว สำหรับเทศกาลชมพระอาทิตย์ขึ้นที่กั้นจอลกด [ออนไลน์]. (2557). เข้าถึงวันที่ 30 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://rocolro.blog.me/220221275064>.

Senior report. เทศกาลวัฒนธรรมข้าวใหม่อีซอน งานรื่นเริงทางวัฒนธรรมการเกษตรที่สมบูรณ์ [ออนไลน์]. (2554). เข้าถึงวันที่ 6 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : https://www.yourstage.com/reporter/reporter_newsview.aspx?thread=70491.

SM Hi-Tech. **SALES NETWORK** [Online]. (n.d.). Accessed April 5. Available from : <http://www.smhitech.com/eng/salesNetwork/salesNetwork01.asp>.

Suzy Chung. **What's in a Korean address?** [Online]. (2011). Accessed April 5. Available from : <http://blog.korea.net/?p=3121>.

Weekly Gonggum. **ปีนี้ต้องไปเทศกาลผีเสื้อให้ได้** [ออนไลน์]. (2553). เข้าถึงวันที่ 7 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก : <http://www.korea.kr/policy/mainView.do?newsId=148691889>.

Wikimedia commons. **File:Map Gangwon-do.svg** [Online]. (2014). Accessed April 5. Available from : http://commons.wikimedia.org/wiki/Image:Map_Gangwon-do.svg?uselang=ko.

_____. **File:Map Chungcheongbuk-do.png** [Online]. (2015). Accessed April 5. Available from : http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Map_Chungcheongbuk-do.png.

_____. **File:Sejong-map2.png** [Online]. (2014). Accessed April 5. Available from : <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sejong-map2.png>.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Wikipedia. **Sejong City** [Online]. (2015). Accessed April 5. Available from :

http://en.wikipedia.org/wiki/Sejong_City.

_____. **Busan** [Online]. (2015). Accessed April 5. Available from :

<http://en.wikipedia.org/wiki/Busan>.